XXVI. évfolyam, 47. szám Ára: 1,80 Ft 1970. november 19.

Ludas Matyi

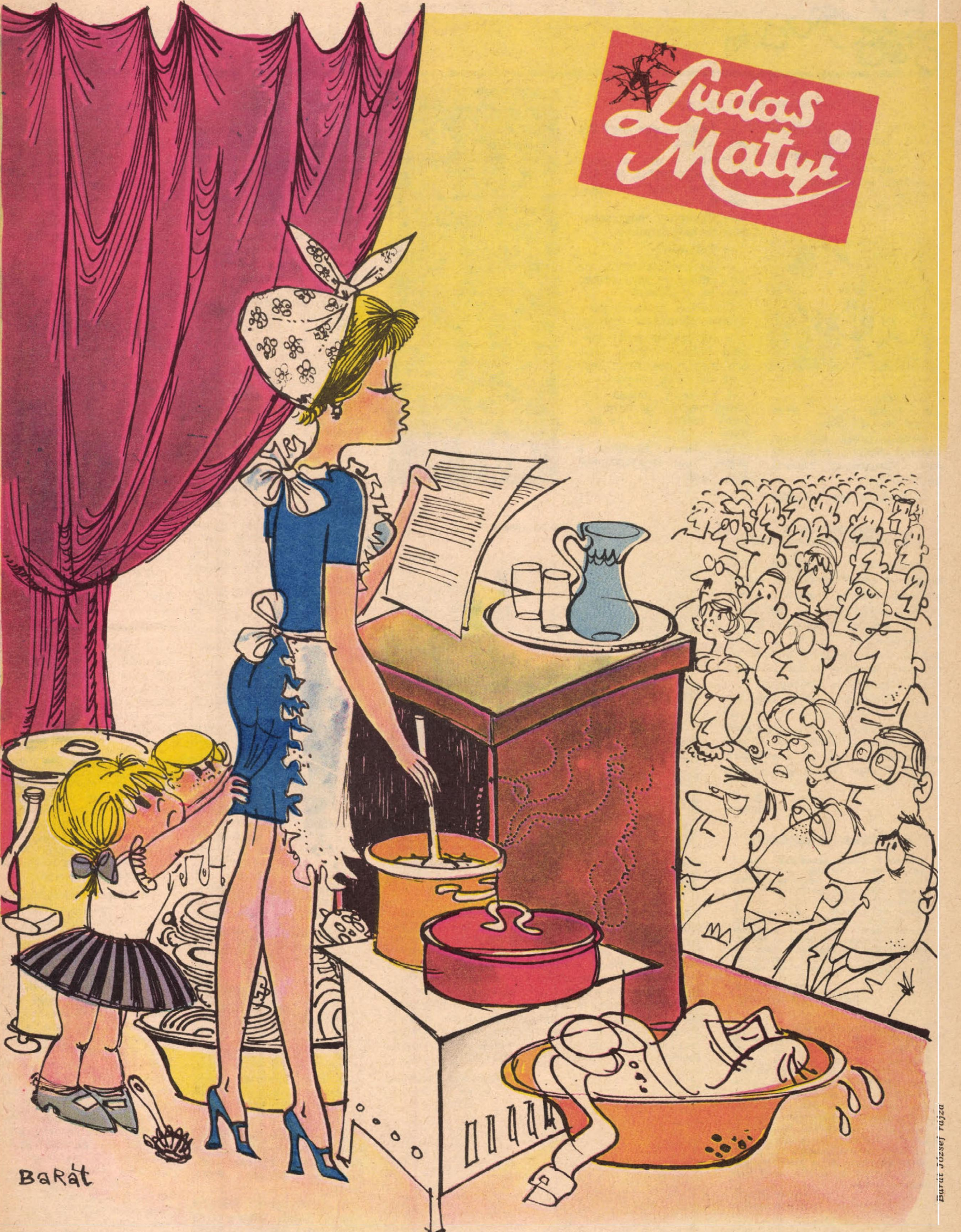
BARÁT
Barát József rajza

– *Az utóbbi években sokat javult a nők helyzete, de vannak még tennivalók . . .*

KEDVES LUDAS!

MIKOR REGGELIZZÜNK?

Kedd, 7 óra 50 perc, Uránia eszpresszó:

— Egy tejeskávét kérek.

— Nincs tej.

— Egy teát kérek, citrommal.

— Nincs citrom.

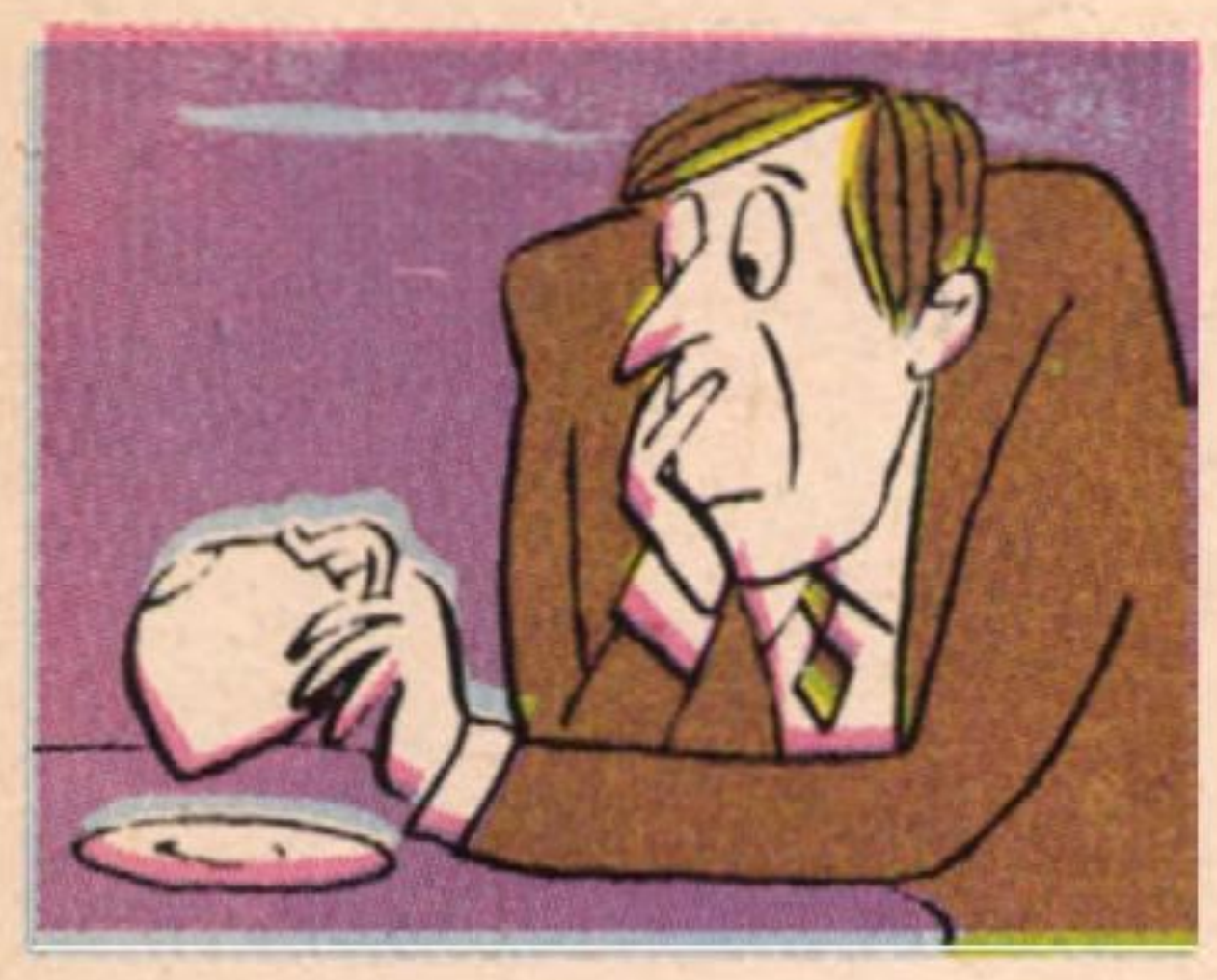

— Fánk sincs, úgy látom. Pedig az már kora reggel szokott lenni.

— Már hetek óta nem kapunk fánkot, nem sütnek. Túrósbélest kapunk helyette.

— És az mikor érkezik?

— *Délután*, egy vagy két óra tájban...

Szerda, 8 óra 10 perc, Keleti pályaudvar, tejbüfé.

— Van friss péksütemény?

— *Ilyenkor* még sohasem szokott lenni.

— Tej van?

— Az szokott lenni, de most nincs. Csak kakaó van, az is *tegnapi*...

Csütörtök, 8 óra 30 perc, Uránia élelmiszer áruház:

A felvágottas pult csaknem teljesen üres, friss áru még nincs, némi *tegnapi* maradék csupán.

A kenyeres polcon néhány zsemlét is látni, de mint kiderül — az is tegnapi.

Most azon tűnődöm, s okkal: Mikor reggelizzünk? Mit? Hol?

(r)

VÍZ ES JARDA

Közművesített telkeket vásároltunk az OTP-től lakásépitkezéshez. A családiházak már megépültek ezeken a telkeken, 2–3 éve benne is laknak a tulajdonosok, viz és járda azonban még ma sincs.

Vízvezeték ugyan van, de viz csak hébe-hóba csordogál belöle. A vizmű pár száz méterre van csak tölünk, vizünk mégsincs, néha még annyi sem, amit megigyunk.

A járdát már egy éve igérgetik. Ez év tavaszán a hozzávaló anyagot ki is szállitották az utcába, de aztán hamarosan el is vitték onnan. Azóta semmi mozgolódás nincs ez ügyben, pedig ha egy kis esö esik, térdig járunk a sárban.

Radnóti utcai családiház-
építők, Eger

JUBILÁL A SZEMÜVEGEM...

Az SZTK által kiutalt szemüvegem szárai tizenötödször szakadtak le a keretről. Nem tudom pontosan megmondani, hogy hányszor a jobb oldali, s hányszor a bal, csak azt tudom, hogy tizenötödször voltam a Szent István körúti szemüvegboltban, ahol kettő forint tíz fillérért új szárat forrasztottak a letört helyére.

Általában másnap, vagy harmadnap kellett jelentkeznem a kijavított szemüvegért, de legutóbb, csodálkozásomra, az egyik kedvesen mosolygó kartársnő azt mondta, várjak, ő mindjárt megcsinálja.

Mire a kettő forint tíz fillér kifizetése után visszatértem a pulthoz már készen is volt a munkával.

Ez annyira meghatott, hogy visszamosolyogva megkérdeztem, tulajdonképpen miért ezek a gyakori törések?

— Nem tehetünk róla — válaszolta —, SZTK utalványra csak ezt a trolitból készült keretet adhatjuk!

— S a régi, a celluloidból készült keret, amelyik tartósnak bizonyult?

— Azt gyúlékonynak, tüzveszélyesnek minősítették.

Bizonyisten egyszer sem hallottam arról, hogy valakinek begyulladt volna a szemüvege.

De van még valami, ami ide kívánkozik. A szemüveg keretem fekete. Előfordult már, hogy elfogyott a szemüveg boltban a fekete szár, s miután nem várhattam az utánpótlásra, a letört helyére fehér szárat ragasztottak. Baloldalon fekete, jobboldalon fehér. Ez a tizedik jubileumkor történt.

— Mi volna ezek után a célravezető? — kérdem továbbra is mosolyogva, a mosolygó kislánytól.

— A normál szemüvegkeret általában 70—75 forintos áran kapható, amiből az SZTK által kiutalt 15 forint 70 filléres keret árát leszámítjuk.

Gyors számolás, mi volna tehát a helyes megoldás? Megrendeléskor kifizetni a 60 forintos különbözetet a drágább keretre, s egyszer bosszankodni, vagy harmincszor fizetni a szár-cseréért 2 forint 10 fillért és harmincszor bosszankodni? Pardon! Csak akkor, ha az illetékesek nem jönnek rá egy humánusabb megoldásra!

S. J.

MÉG EGYSZER A REPTÉRI AUTÓBUSZRÓL

Visszatérve a repülőtéri autóbuszjárat viteldíjának felemeléséről írott soraikra, szeretném közölni, hogy a MÁVAUT az első három napon tényleg impozáns kilátóbuszokat állított be erre az útszakaszra, de a negyedik napon már egy öreg farmotoros Ikaruson kellett kizötyögnünk Ferihegyre!

Ami pedig a 20 kilós poggyász ingyenes szállítását illeti, az már nem újság, mert tíz éve, hogy ezzel a különjárattal járok, de egyszer sem láttam, hogy az autóbuszon valaki fizetett volna a bőröndökért!

K. D.
Budapest

TEJ ÉS SZEMÉT

Községünkben a tűzoltószertár kiszolgált épületében működik a helyi Haladás Tsz tejbegyűjtője. Az épület állapota a minimális egészségügyi követelményeknek sem felel meg, a közvetlen környezete pedig valóságos szemétlerakodó hely. Januárban kerültem a községbe körzeti orvosnak, már akkor figyelmeztettem a községi tanácsot és a termelőszövetkezetet is erre a tarthatatlan helyzetre. Sajnos, szavaimnak nem lett foganatja, maradt minden a régiben. Abban bízom, hogy e nyilvános figyelmeztetés után talán mégis rendet teremtenek végre a tejbegyűjtő környékén!

Dr. Manolakisz Manolisz
körzeti orvos
Berhida

A CÍMZETT VÁLASZOL

Bádonyi Ilona olvasójuk amiatt panaszkodott nemrég a lapban, hogy a gyöngyösi Gelka-szervizben hosszú ideje nem javították meg a kávéőrlőjét. Megbízottaink személyesen felkeresték a panaszost, s az átvételi elismervény alapján megállapították, hogy a kávéőrlőt nem a Gelkához, hanem a Mátravidéki Építő és Szakipari Ktsz-hez adták be javításra. Így a reklamáció ez egyszer „nem a mi asztalunk”.

Czibor Endre,
a GELKA osztályvezetője

A Ludas Matyi egyik cikke kifogásolta, hogy kevés a moziplakát Pesten. A cikk írójának igaza van. Sajnos, a „Hová menjünk moziba?” feliratú plakátokból jelenleg csak 350 darabot tudunk az utcán elhelyezni, mert a Magyar Hirdetőnek csak ennyire van lehetősége. Talán sikerül a közeljövőben új hirdetési területeket kapnunk. Addig is újabb plakátokat helyezünk el valamennyi metróállomáson, a mozik előcsarnokában és a cikkben felsorolt helyek közelében levő hirdetőoszlopokon.

Griesz József,
a FŐMO főosztályvezetője

Décsi Bélánénak a lapban megjelent panaszára válaszolva közlöm: a síkfőkúti turistaház vezetőjét, mivel feladatát ellátni nem tudta, leváltottam.

Kovács Ferenc ig.
Turistaellátó Vállalat

PETRÓLEUMLÁMPA

Szeretnék beszerezni egy 8-as, vagy 11-es petróleumlámpát. Hiába az igyekezetem, a kereskedők mindig azt válaszolják: egy év óta nem kapnak ök sem. Nekem nem a romantikus hangulat megteremtéséhez kellene, mi – egyelöre – azzal vagyunk kénytelenek világitani. Lehet, hogy a lámpát gyártó üzem megsértödött a „Petróleumlámpa” cimü sláger miatt, és azóta nem gyárt ilyesmit?

Tóth Margit, Helvécia
Matkó 247

MIÉRT HIRDETIK?

A „Neueste Nachrichten” című Budapesten megjelenő német nyelvű napilap, egész nyáron át, legutóbb október 26-i számában, közel negyedoldal nagyságban közölte a „Hungarhotels” Vendéglátóipari Vállalat hirdetését, amely a Budapesten idéző nyájas idegennek német nyelven tudtára adja, hogy mennyire várja őt számos étterem, köztük a Rózsadomb (II., Keleti Károly u. 4.)

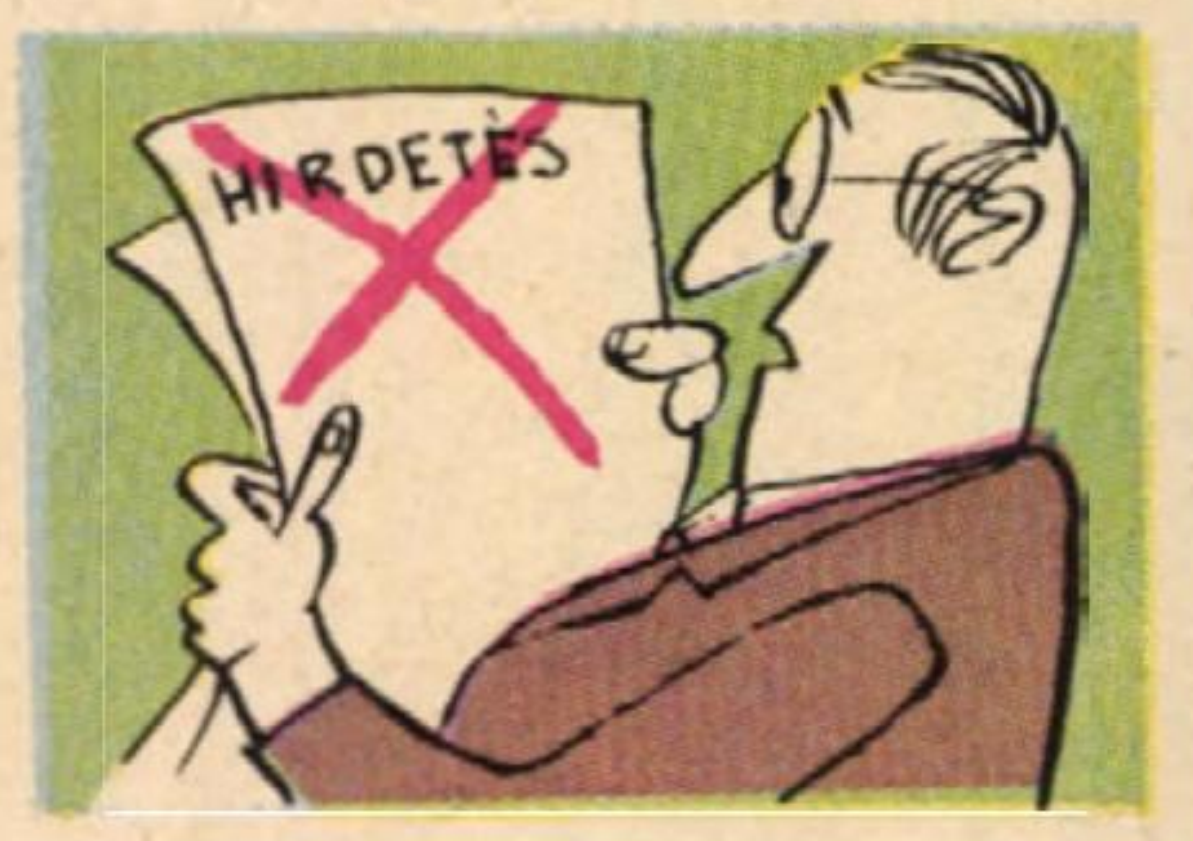

A nyájas külföldi azonban, ha véletlenül éppen a Rózsadomb Éttermet választaná, nagyot nézne, mert:

1. A Rózsadomb Étterem nem a Keleti Károly u. 4. szám alatt, hanem 9. szám alatt működik, azaz csak működött.

2. A Rózsadomb Éttermet már ez év május 2-án bezárták átépítés végett, de azóta sem nyúlt hozzá senki. Ott búslakodik sötéten, bár a bejárata mellett még mindig hatalmas üveg transzparens hirdeti, hogy itt „Lakatos Mihály és cigányzenekara játszik.”

Problémám tehát a következő: tudja-e a Hungarhotels vezetősége, hogy ez az étterem immár fél éve nem „üzemel”, — igen, vagy nem? Ha tudja, akkor miért hirdeti? Ha nem, akkor csak azt gondolhatja az ember, hogy úgy látszik a Hungarhotels vállalatnál a balkéz nem tudja, mit csinál a ... másik balkéz. Előttünk, II. kerületiek előtt ugyanis az is rejtély: miért kellett ezt az elsőrendű idegenforgalmi centrumot pontosan a nyári idegenforgalom megindulása előtt lezárni, pláne, ha fél év óta senki felé sem néz, nemhogy átalakítási munkák folynának. Arról nem is szólva, hogy a Rózsadomb Étterem még igen elegáns, alig két éve restaurált, étterem volt. Tágas, jó levegőjű terasza pedig a környékbeli lakosság egyetlen felüdülési lehetőségét jelentette forró nyári estéken.

Fóthy János

NOTÓRIUS MUNKAKERÜLŐ

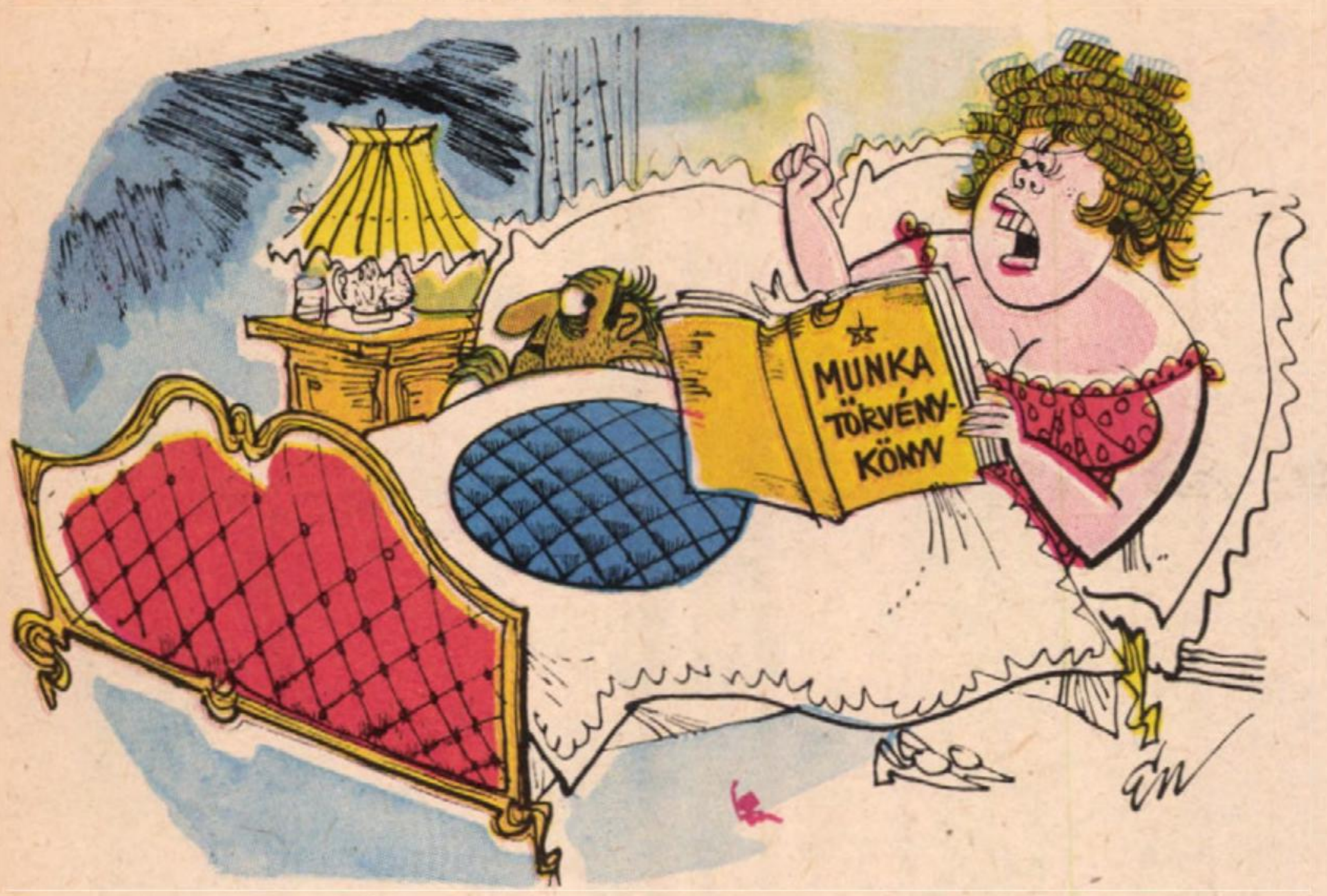

– Milyen kár, Jenő, hogy nem vagy a beosztottam, akkor most felmondhatnék neked!...

ÓVINTÉZKEDÉS

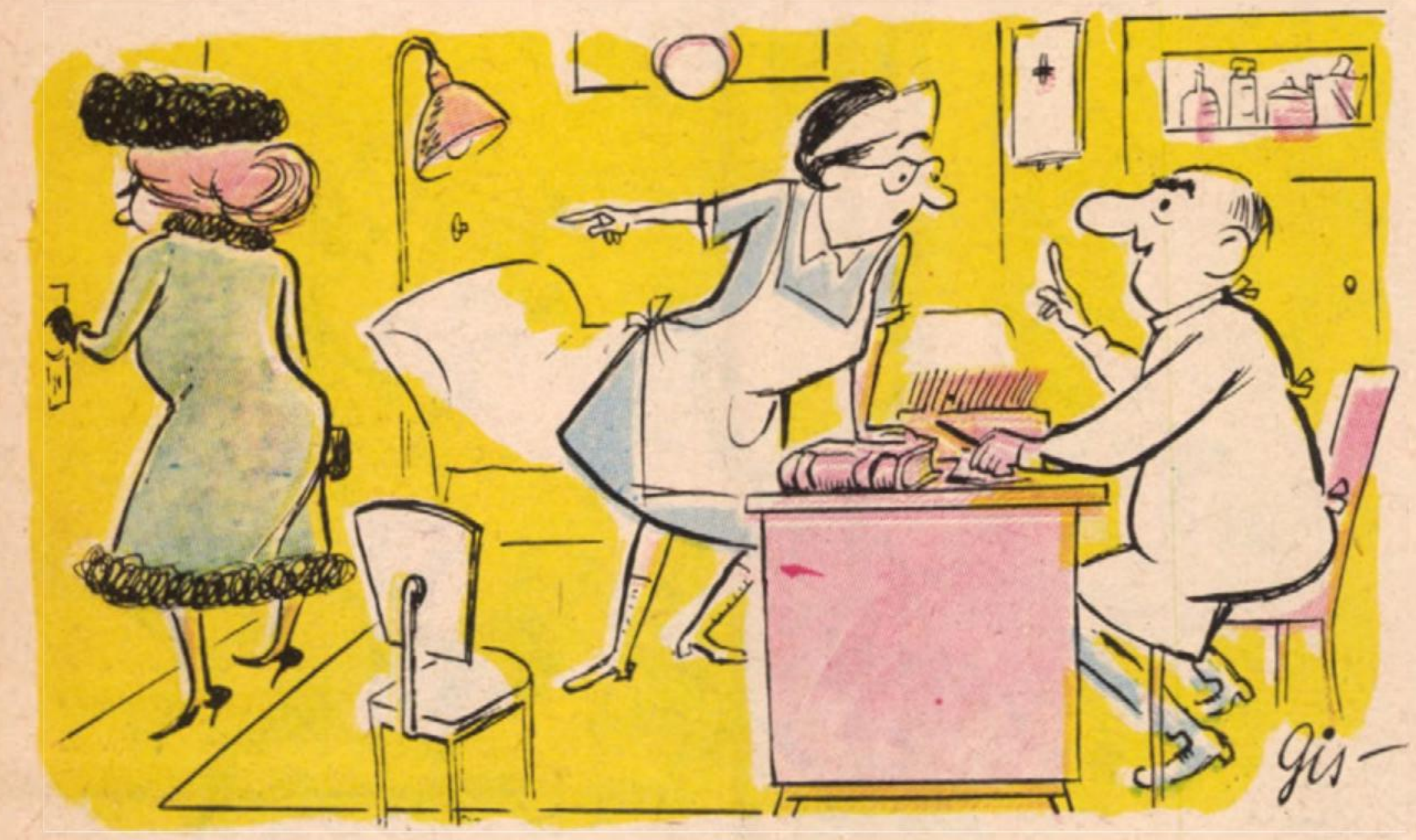

– Miért tetszett a beteget eltiltani három évig a zongorázástól?
– Mert fölöttem lakik...

A FESTŐ

(A londoni „The Guardian”-ból)

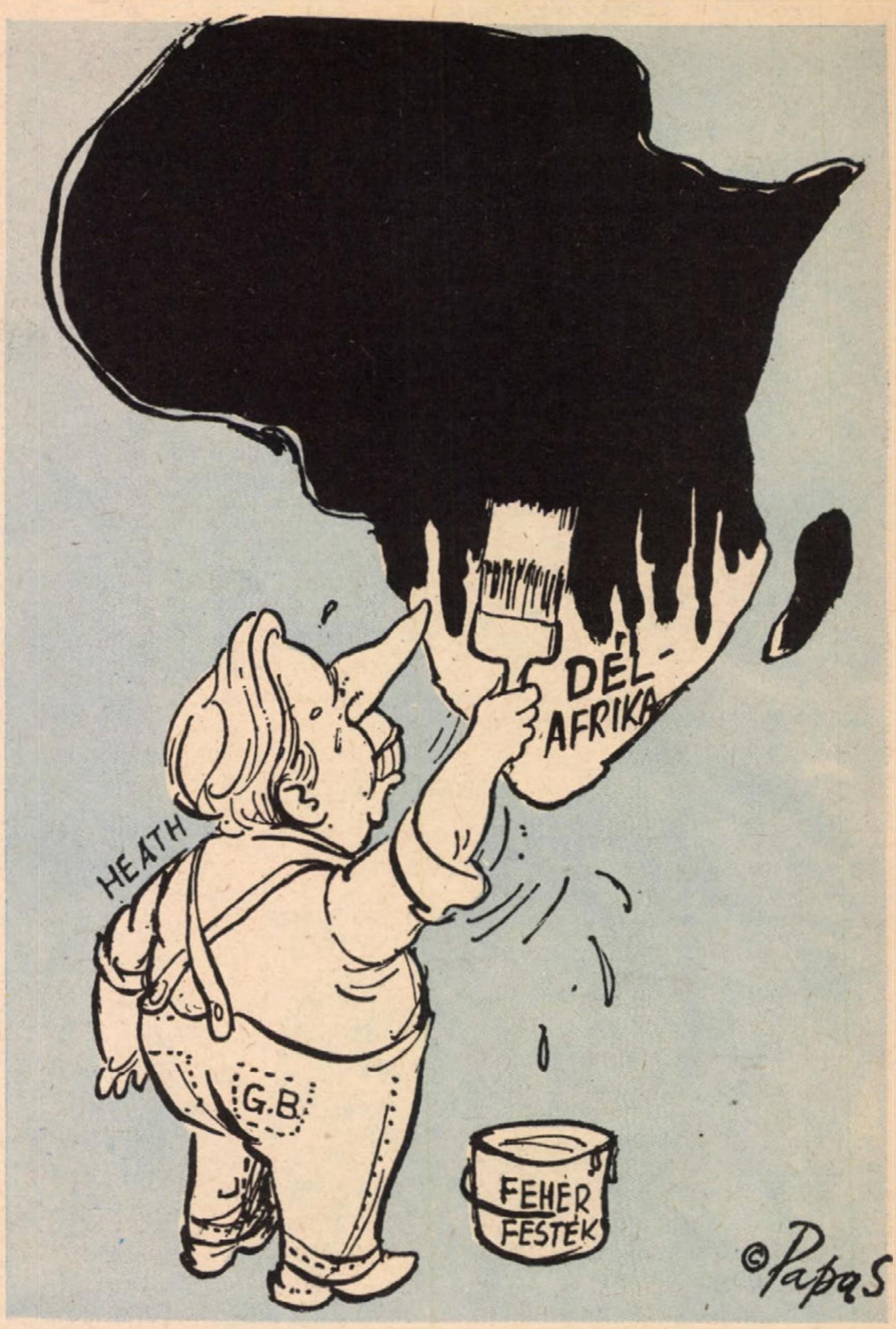

– Szépen fehérre festjük Dél-Afrikát.

Tudósítás

Ami meglepett: nem egy-két ember téblábolt a Ló utcai építkezésen. Már messziről láttam, hogy itt frissen, szervezetten megy a munka és a szorgos kezek sem hiányoznak. Mielőtt beléptem volna a munkahelyre, átkukucskáltam a palánkon és örvendezve figyeltem az elém táruló képet: mindenütt nagy sürgés-forgás, rohanó emberek, jókedvű munkacsapatok és a magasban valaki énekelt, a hangját messzire elvitte a szél.

Beljebb kerülve, megszólítottam egy férfit:

— Elnézést a zavarásért, mikorra lesz kész ez az épület?

— Ezt mi is szeretnénk tudni. Ezért vagyunk itt. A rádió riportsorozatot készít a Ló utcai építkezésről. A sorozat célja: feltárni azokat az okokat, amelynek a másfél éves határidő elcsúszásához vezettek. Ha bővebbet akar tudni, forduljon a brigádvezetőnkhöz, mi ugyanis — az itt dolgozó rádióriporterek — brigádot alakítottunk. Keresse az *„Edison”* brigád vezetőjét, ha bővebbet akar tudni... Valahol itt kell lennie... Magas, bajuszos férfi, svájci sapkában...

A magas, bajuszos férfit, aki svájci sapkát viselt, hamar megtaláltam.

— Valakivel összetéveszt — mondta türelmetlenül. — Én a *„Parabola”* tévésbrigádot vezetem, amely riportfilmet készít az építkezésről. Azt kutatjuk: miért készül olyan lassan ez a ház? A filmben megszólaltatjuk az építési vállalat vezetőit, a minisztérium illetékeseit, a leendő lakókat...

A *„Parabola”* tévés-brigád vezetője később bemutatott az újságírók brigádvezetőjének, aki a következőket mondotta:

— Mi azért alakítottuk meg a brigádunkat, hogy felosszuk magunk között: ki miről ír a Ló utcai építkezéssel kapcsolatosan. Olvasóinkat rendszeresen tájékoztatjuk az eseményekről, illetve arról, miért nem történik semmi a Ló utcai építkezésen. Ha be akar lépni a *„Landerer és Heckenast”* brigádba, keresse az építési irodán Z. rovatvezetőt.

Az építési irodába nem engedtek be: a *„Mikes Kelemen”* brigád épp értekezletet tartott. Ez a brigád különböző lapok levelezőiből állt, akik rendszeresen megírták az újságoknak, hogy a Ló utcai építkezésen valami nincs rendben, mert évek óta építik és még mindig nem készült el. Az értekezleten azt is megbeszélték, hogy valamelyik szombat este a levelező-brigád együtt megy el a színházba, majd utána egy kisvendéglőbe, vacsorázni.

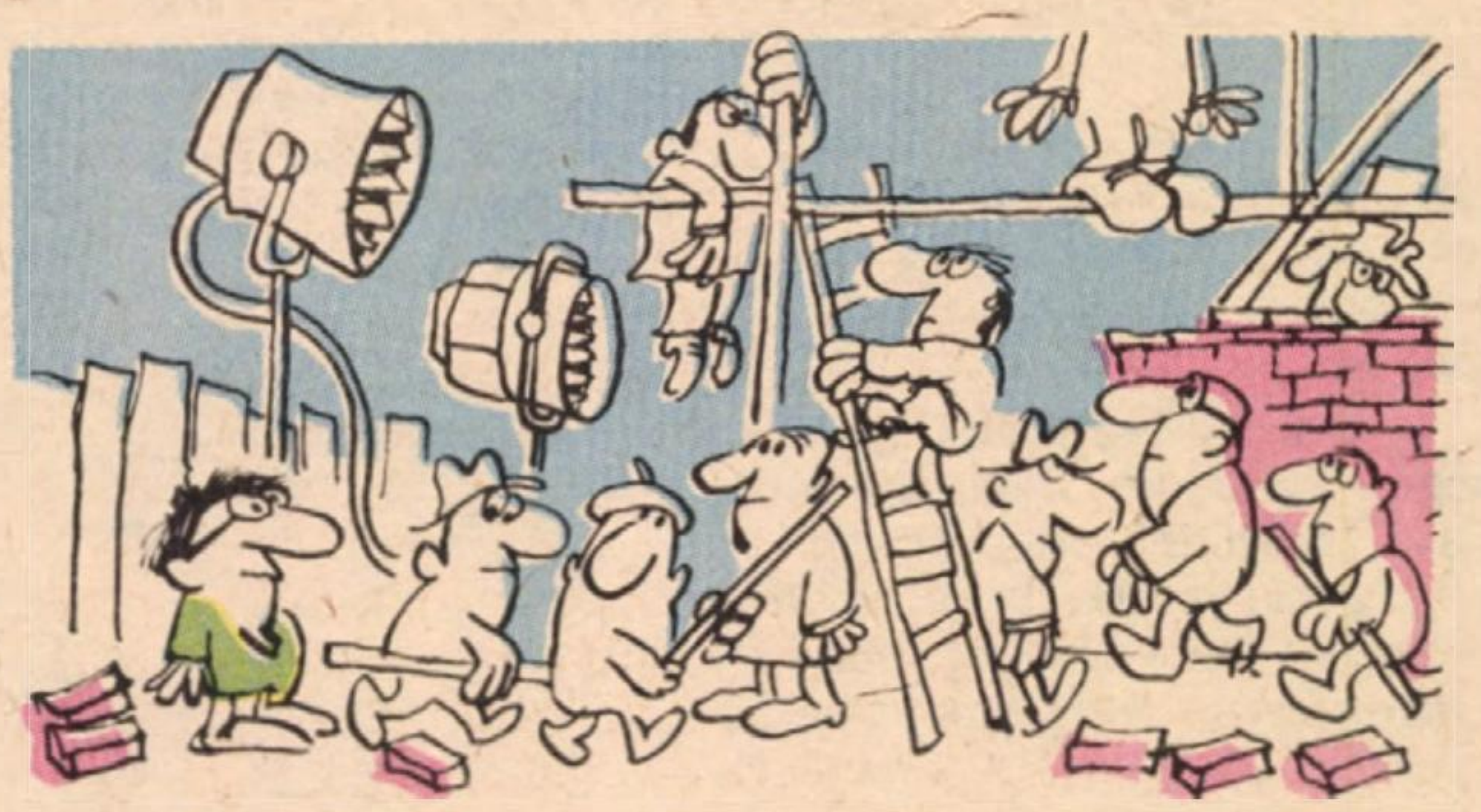

Nem sokkal később megismerkedtem az *„Árgus”* brigád néhány tagjával is. Ennek a brigádnak egyszerű járókelők voltak a tagjai, járókelők, akik gyakran megfordultak a Ló utcában és ha tehették, megálltak az építkezés mellett és árgus szemmel figyelték: halad-e a munka?

— Merre találom az építőmunkásokat? — állítottam meg egy rohanó férfit az iroda előtt.

— Fogalmam sincs — felelte a kérdezett, akiről kiderült, hogy a filmhíradó munkatársa. — Ebben a nagy nyüzsgésben még nem sikerült megtalálnom őket... Maga melyik brigádban dolgozik?

Némi gondolkodás után, szemrebbenés nélkül azt feleltem:

— A *Karinthy Frigyes*-brigádban. Humoristák és szatirikusok. Szatirikus és humoros glosszákat írunk az építkezésről.

— Hálás feladat! — mondta a filmes és elrobogott.

Másnap reggel, néhány kollégámmal — akiket beszerveztem a brigádomba, a *Karinthy Frigyes*-brigádba —, megjelentem az építkezésen. Legnagyobb csodálkozásomra, csak egy embert találtam az épületen, egy szomorú arcú, sovány, ősz hajú férfit, aki lassan, ásítozva vakargatta a téglákat.

— Ön építőmunkás?

— Az vagyok! — felelte büszkén a szaki.

— És hol vannak a többiek? Az újságírók, a tévések, a rádiósok, a filmesek, a levelezők, a járókelők?

— Átmentek egy másik építkezéshez... Állítólag az fontosabb... Tetszik látni, ez a szervezetlenség. Elkezdik a munkát, aztán itthagyják... Szörnyű ez a kapkodás, uram, szörnyű! — mondta fejét csóválva a szaki és gusztálni kezdte a téglákat: melyiket szeresse, melyiket vegye a kezébe?...

Mikes György

PÁLYAVÁLASZTÁS

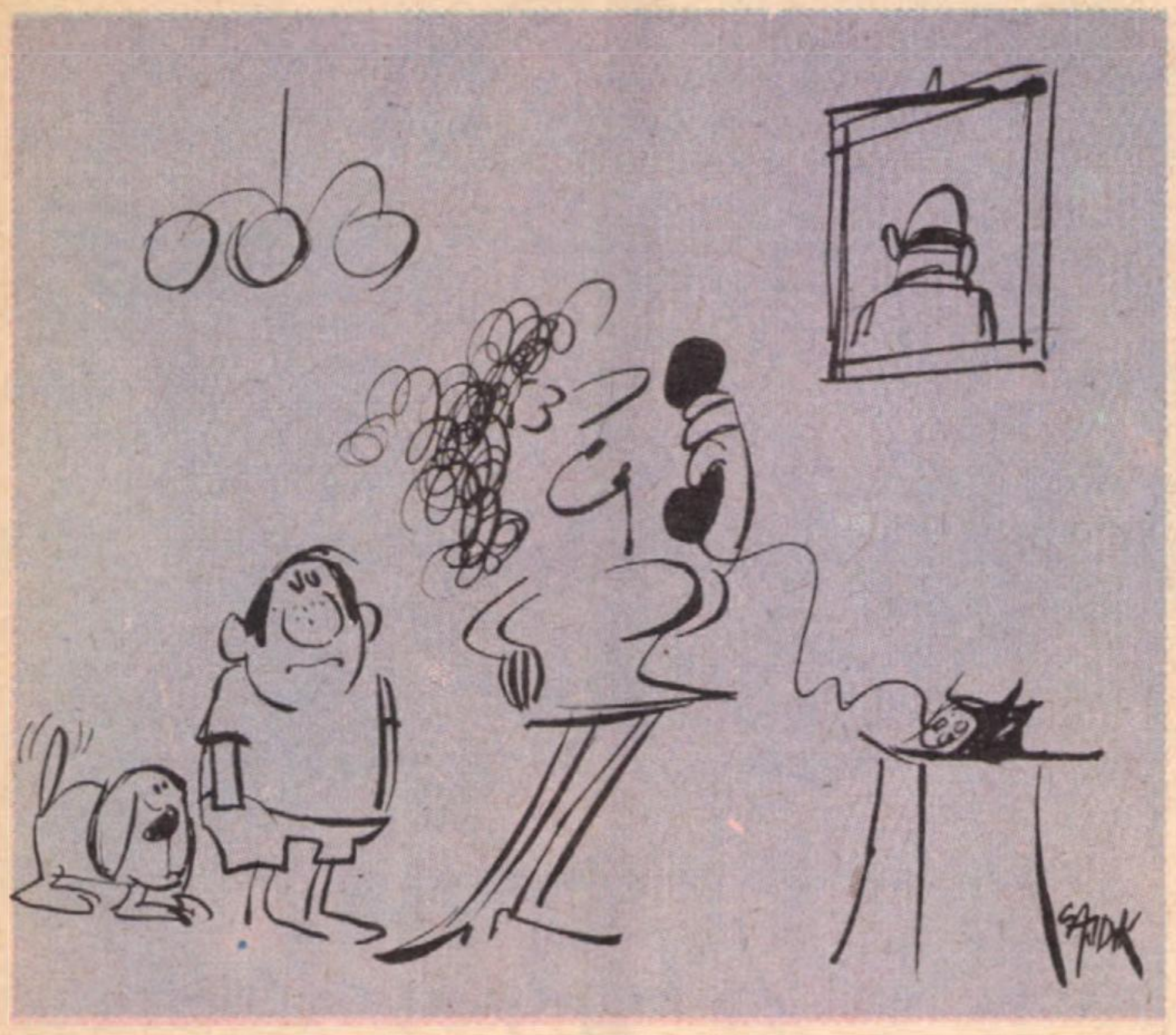

– Halló, tudakozó? A kisfiam kérdezteti, hogy az orvosok vagy az atomkutatók keresnek-e jobban?

TANACS FIATAL LANYNAK

A hetilapok kedvenc rovata világszerte a tanácsadás. Az olvasó levelet ír, s választ vár élete nagy kérdéseire. Meg is kapja attól a bölcs rovatvezetőtől, aki esetleg éppen most van válófélben és feljelentette szomszédját. Tanácsot viszont bárki tud adni, s ennek köszönhető, hogy az emberiség el van látva tanácsokkal.

Ennyi bevezetés után idézünk egy amerikai magazin tanácsadó rovatából: „LOUISE. Helyeseljük, hogy felbontja eljegyzését, de fölösleges túlságosan indokolgatni. Ha a vőlegénye szemfestéket használ, nyugodtan mondja meg neki, hogy ne akarjon mindenáron megnősülni, inkább menjen férjhez!"

CSALÓDOTT ZSEBES

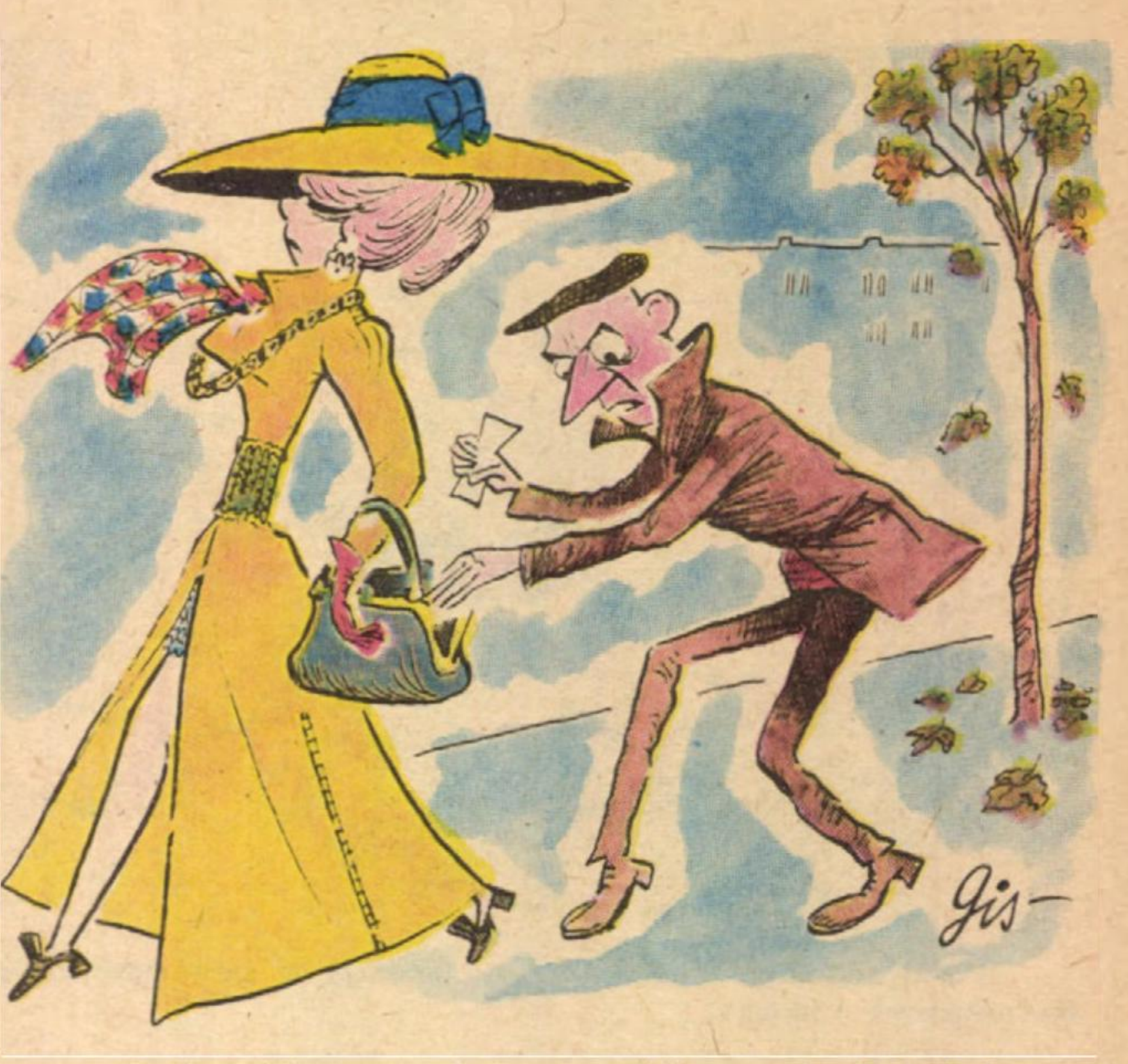

– Csak a flancra ad és van képe nyolc forinttal szaladgálni.

BÁNATOS EB

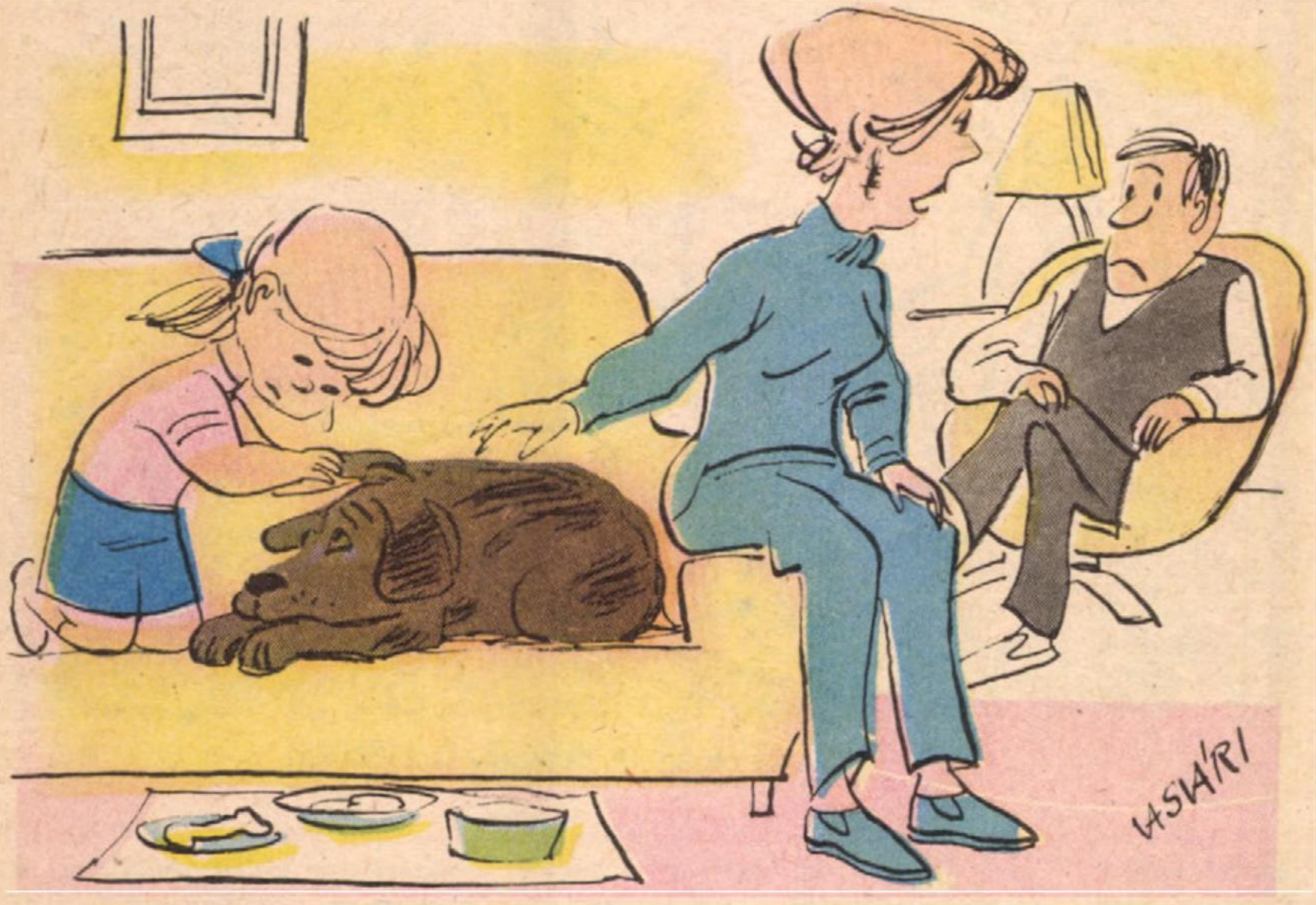

– Úgy látszik valaki megmondta neki, hogy korcs.

VALAKI ÜL RAJTA

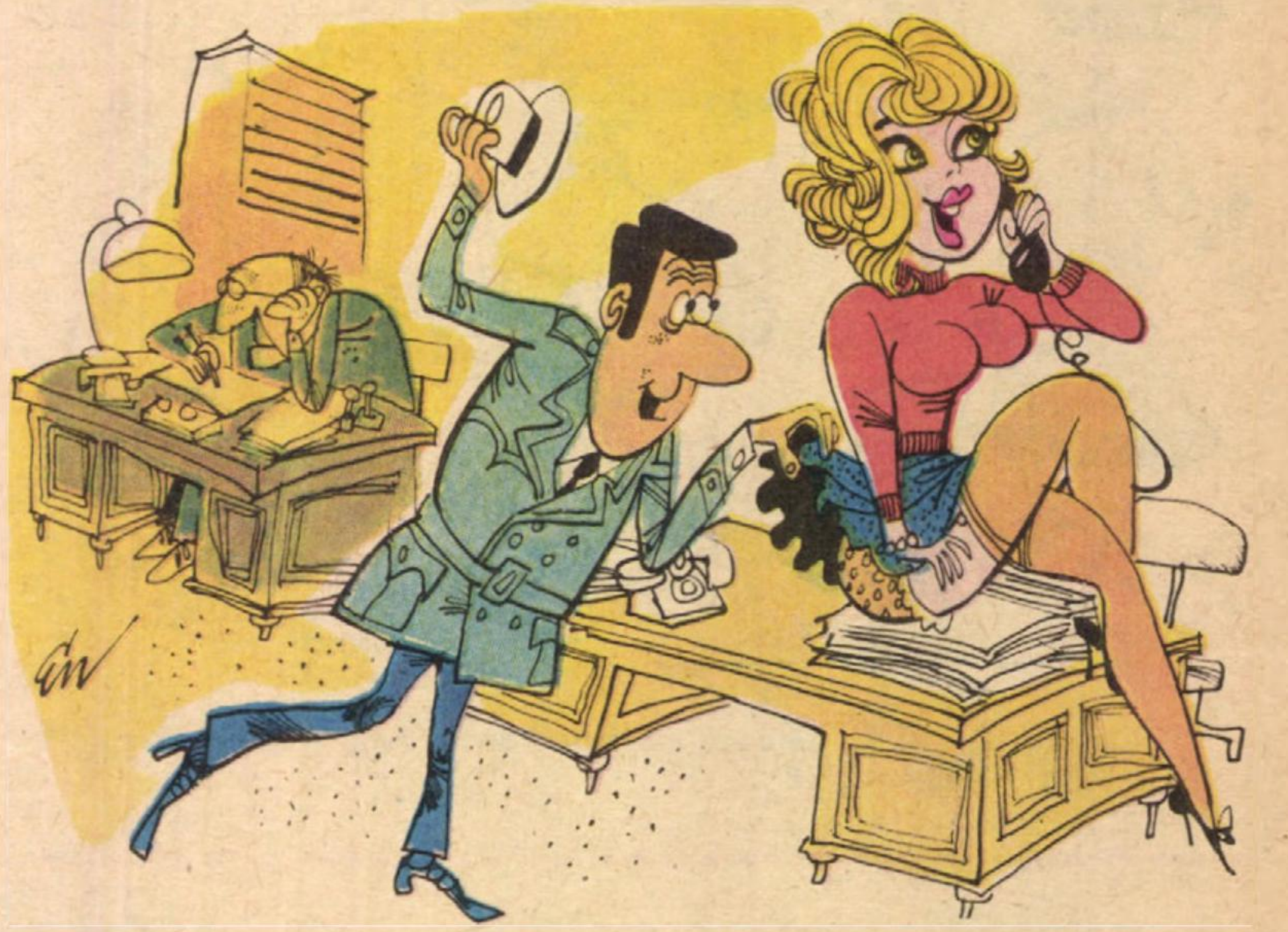

– Egy pillanatra álljon fel, kisasszony. A csoportvezető kéreti az aktámat!...

A LEGNAGYOBB ÖRÖM

Az ember csak küszködik, küszködik, éppen csak, hogy él...

— Ön igazán nem panaszkodhat, hárman keresnek a családban.

— És hárman is költünk. Tudja, hogy van ez: minden pénz kevés.

— Jól kell beosztani.

— Ebben nincs hiba nálunk. Én háromezerkétszáz forintot keresek, mellékesem nincs, a feleségem ezernyolcért könyvel, a fiam is haza hoz havi ezerkétszázat, villanyszerelő, most kezdte a szakmát, még csak tizenhét éves. Mit lehet itt tenni? Nehezen élünk...

— Ne haragudjék, ha jól számolok az ön kis családja havi hatezerkétszáz forintot dob össze. Ebből rendesen meg lehet élni, de töltött fácánra ebből sem telik.

— Ne röhögtessen! Háromszor egy héten zsíros kenyeret vacsorázunk.

— És négyszer töltött fácánt.

— Hagyjon már békén azzal a fácánnal! Négyszer lekváros kenyér az esti menünk, teával, citrom nélkül.

— Ön nyilván az egészséges életmód híve. Éjszakára nem jó megterhelni a gyomrot. Ha bőséges a reggeli és dús az ebéd, elegendő a szűkebb vacsora.

— Bőségről nálunk nem lehet beszélni. Reggel tejeskávé, vajas kenyérrel. Heti egy darab vajat fogyasztunk hárman. Ebédre üzemi koszt, fejenként öt forintért.

— Vasárnap bizonyára luxus ebéd: tyúkleves, pulykapörkölt nokedlival, töltött káposzta, meggyes rétes, egri bikavér. Vasárnap sokan felfalják egész heti kosztpénzüket. Ünnepi lakoma — magyar átok!

— Mi vasárnap se költekezünk. Ebéd, paprikás krumpli, negyed kiló krinolinnal. Ez a legnagyobb luxus, amit megengedhetünk magunknak.

— Nem szeretném megbántani, de valami hiba mégiscsak lehet az önök gazdálkodásában. Talán a kedves felesége flancol, túlöltözködik?

— Sehogyse öltözködik! Két ruhája van, azt váltogatja, hogy rendesen tudjon bejárni a munkahelyére, nekem ez az egyetlen öltönyöm van, amit rajtam lát, konfekció kilencszázötvenért, csak akkor veszek másikat, ha ez teljesen lekopik rólam, a fiam farmerban jár, ingpulóverrel.

— Valamire mégiscsak elköltik a család nem kevés jövedelmét?

— Lakbér, fűtés, világítás, gáz, közlekedés...

— Ez a kisebb keresetű családokat is terheli, mégis bővebben telik nekik kosztra és rendes ruházkodásra.

— Nekünk nem telik. Az fáj legjobban, hogy az én drága jó anyámat sem tudom támogatni, pedig kevés az özvegyi nyugdíja.

— Támogathatná és nem kellene ilyen szűkösen élniük havi hatezerkétszáz forintos jövedelemből.

— Csak kétezerkétszázból élünk. Kerek négyezret minden hónapban beteszünk az OTP-be, ha törik, ha szakad... Polski Fiatra gyűjtünk. Majdnem százezer forint. Nagy öröm egy kocsi. Jogunk van hozzá, tisztességesen megdolgozunk érte.

— Kétségtelenül. De akkor miért síránkozik, hogy nehezen él, küszködik, koplal?

— Az én helyenben ön is panaszkodna...

— Nem koplalnék két évig egy autóért, mint ön. Miért nem gyűjti a pénzt lassúbb tempóban?

— Nem tehetem. A kocsival a családomnak akarok örömet szerezni. Minél előbb, minél gyorsabban. És a legnagyobb örömet a nagymamának... Ez nekem minden áldozatot megér, a legjobb anya a világon...

— Hiszen éppen a kocsi miatt nem tudja szegényt támogatni.

— Egyelőre. De megígértem az én drága jó édesanyámnak, hogy mihelyt meg lesz a Polski Fiat, leviszem a szülőfalujába Pilismarótra...

Földes György

A KÜLÖNC

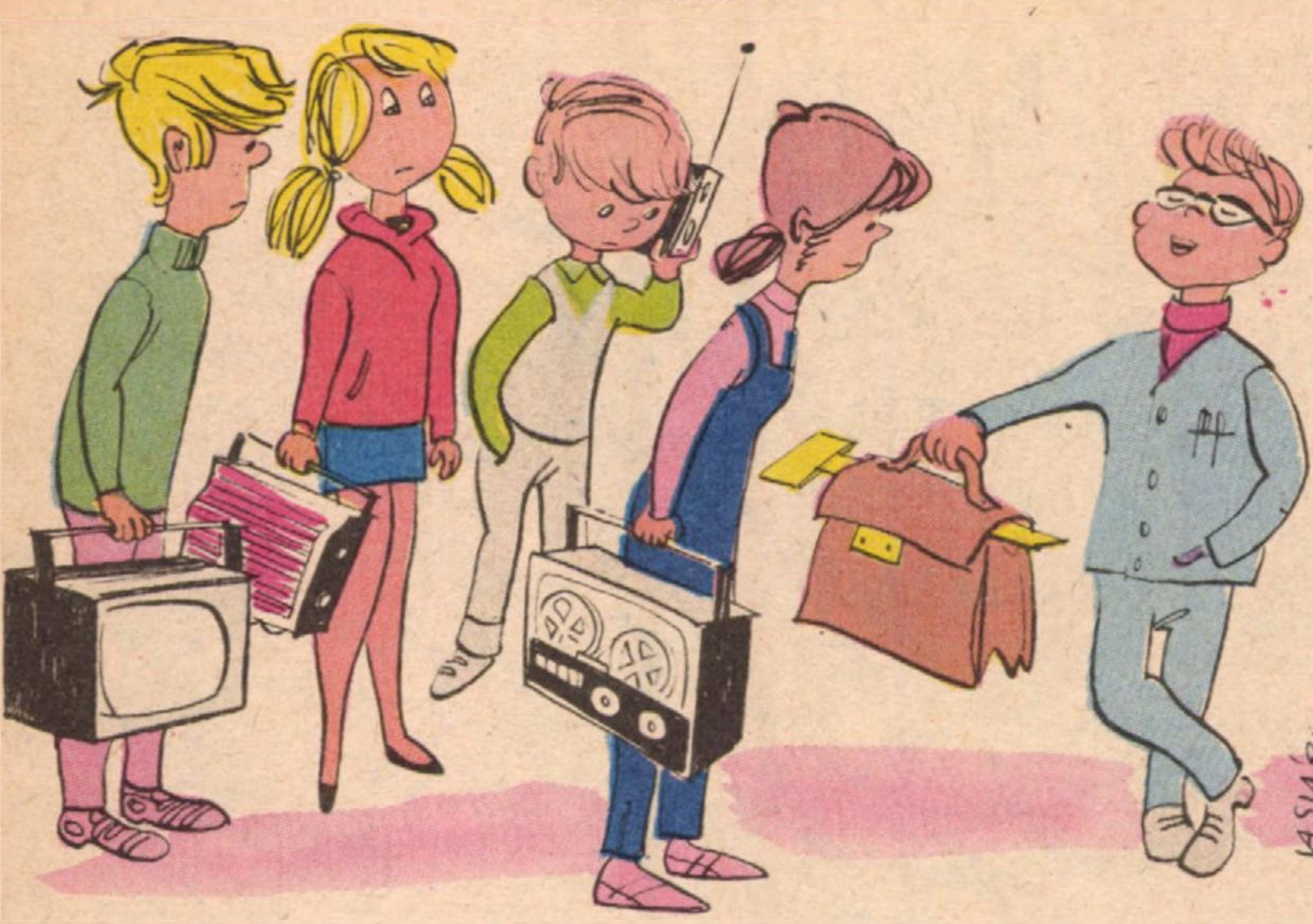

– Nekem hordozható iskolatáskám van!

NYOMOZÁS A MAFFIA UTÁN PALERMÓBAN

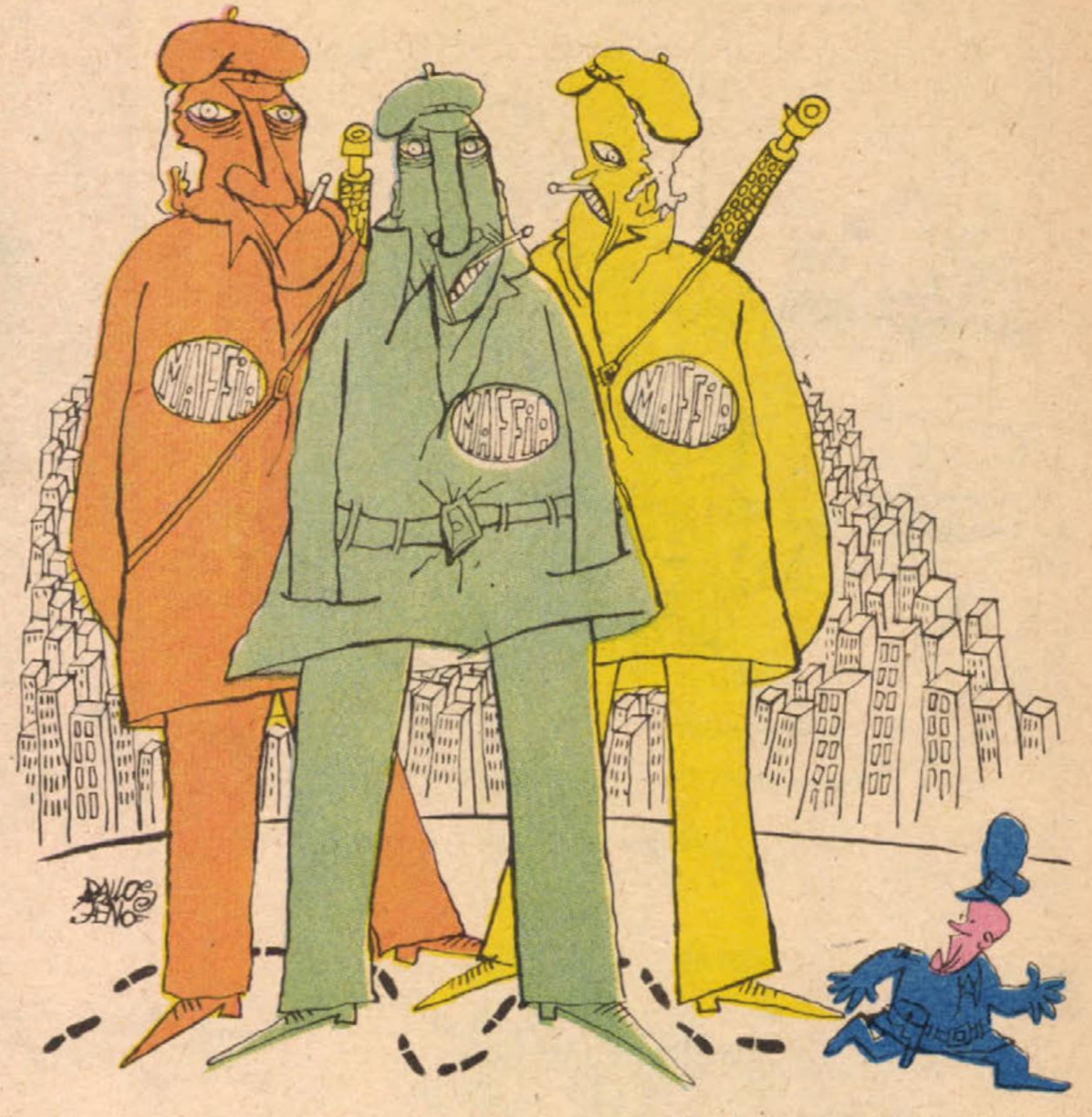

– Csak észre ne vegyenek...

SZTRIPTÍZ GÖRL

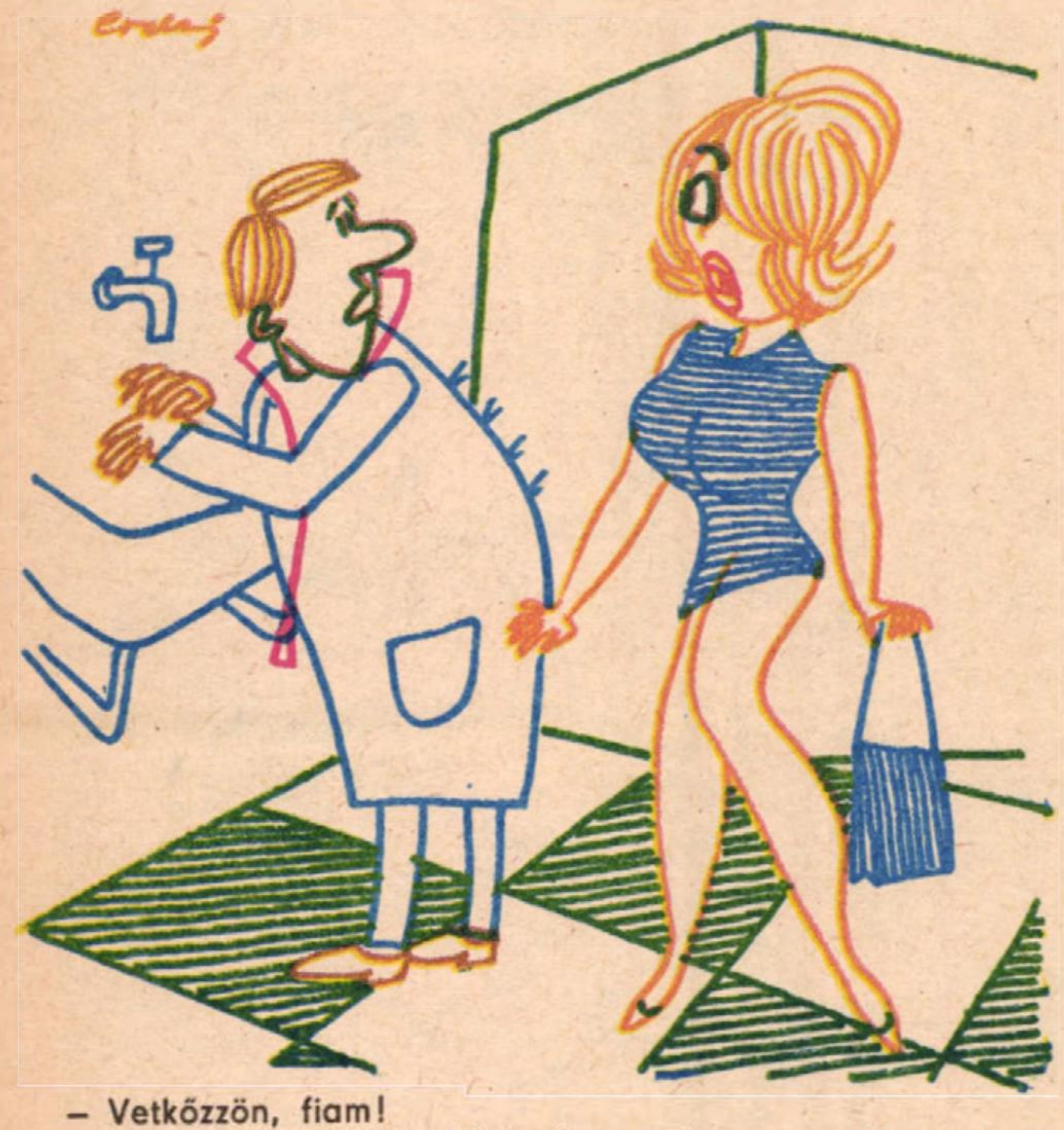

– Vetkőzzön, fiam!
– Doktor úr, előbb hívja be a betegeit. Közönség nélkül képtelen vagyok levetkőzni.

HATÁRIDŐS ÉPÍTKEZÉS

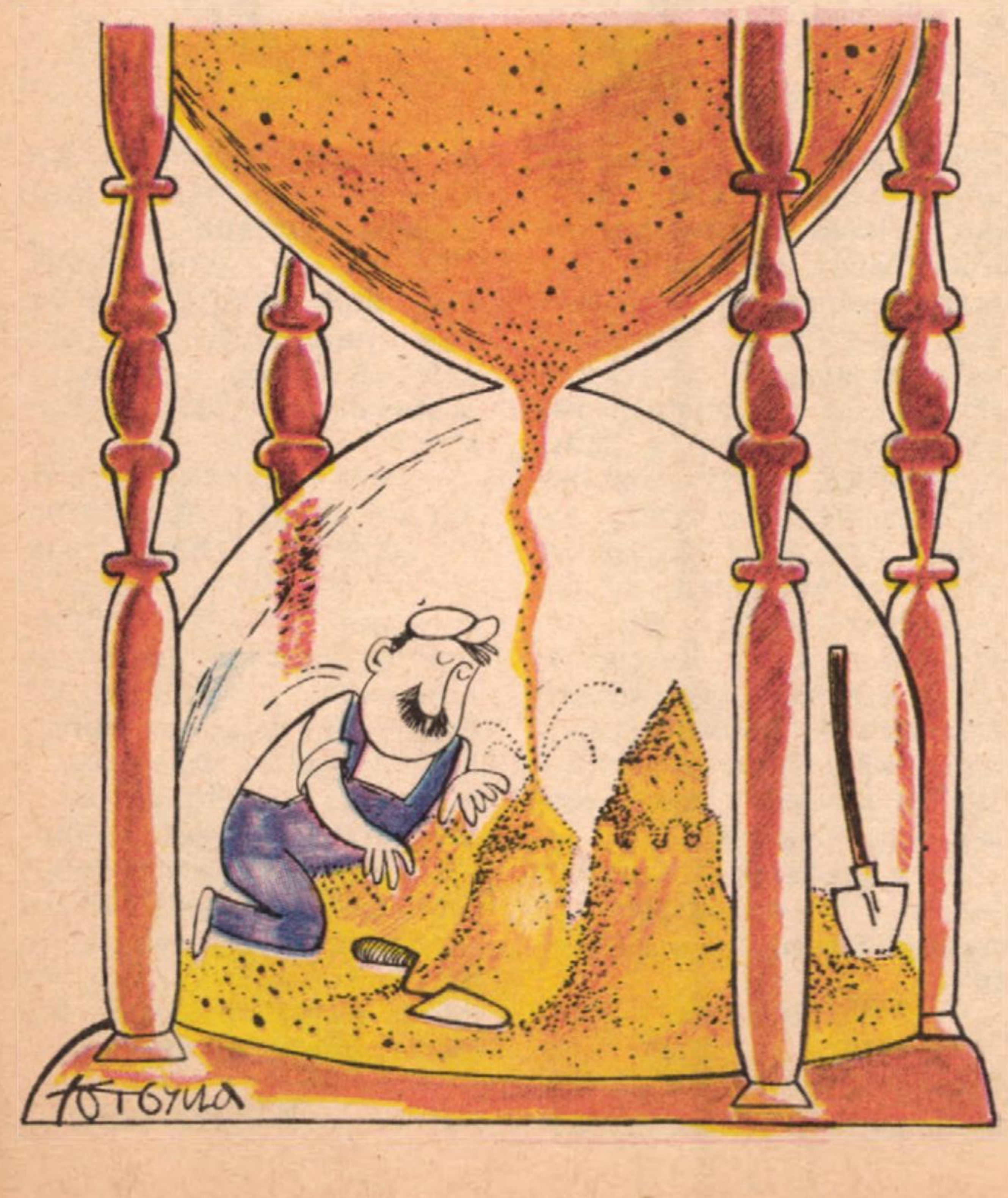

HUDÁKIA

Tessék meghallgatni, hogy már megint mit nem talált ki az én Hudák Lajos barátom! Megyek az utcán, s jön velem szemben, de alig mertem hinni a szememnek, hogy ő az: arannyal díszített, széles, háromszögletű kalapot viselt a fején, arany gombokat és arany rojtokat a vállán, mindenféle fém-csillagokat a zakóján, aktatáskát a kezében, merészen keverve egy Metternich-korabeli diplomata, egy arizóniai seriff és egy budapesti anyagbeszerző öltözékét. Leereszkedőleg üdvözölt és barátságosan nyújtotta a kezét. Gondoltam, elbeszélgetek vele, s így bevárom a mentőket, akik már nem lehetnek messzire.

— Hová, hová? — kérdeztem.

— A külügybe — mondta Hudák.

— Áhá, ó igen — mondtam óvatosan —, és milyen alkalomból?

— Mint országalapító — mondta Hudák. — Elkísérsz egy darabon?

— Nagyon szívesen — mondtam készségesen és füleltem, nem hallom-e még a szirénázást. — Nem kellene inkább megvárni a... kocsidat? — kérdeztem bizalmasan. — Egy államfőért bizonyára elküldtek már...

— Nem vagyok vezérigazgató — mondta Hudák enyhe gúnnyal a hangjában —, szívesen sétálok.

— De... az alattvalóid... — nyögtem ki —, hogy fest az, hogy egy államfő csak úgy besétáljon?

— Nincsenek állampolgáraim — mondta Hudák. — Országomnak nem ez a szerepe, magam vagyok az ország, s feladatomat egyedül is el tudom látni.

— Minden bizonnyal — mondtam megnyugtató hangon. — Régóta nem láttalak ilyen jó színben, mint amióta állam vagy. És — bizalmasan közelebb hajoltam hozzá — elárulnád, hogy mi a szereped? Persze csak akkor, ha nem államtitok...

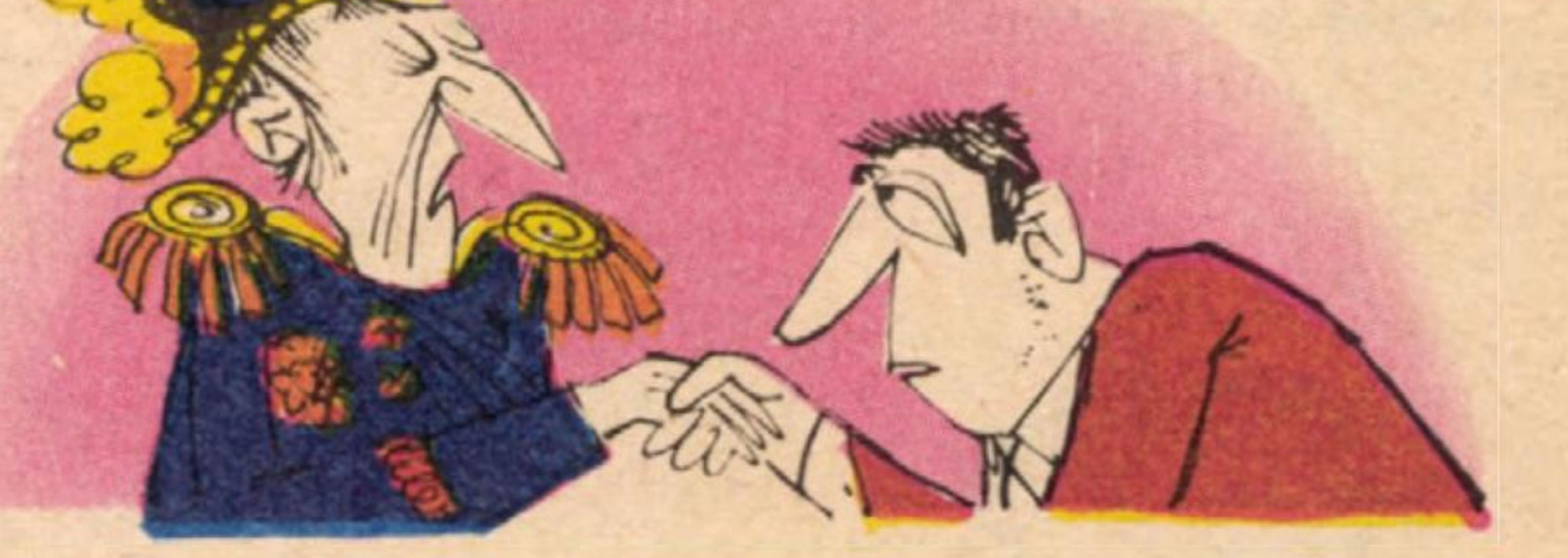

— Hudákiának nincsenek eltitkolt célkitűzései — mondta Hudák. — Államomnak mindössze egy kétszobás lakásra lesz szüksége, hogy egyetlen feladatát, a menedékjogot gyakorolni tudja.

— Hogy érted ezt? — kérdeztem tátott szájjal.

— Úgy, ahogy hallottad — mondta Hudák. — Én mindig a kisemberek életén igyekeztem könnyíteni. A nagypolitika távol áll tőlem, nem is értek hozzá. De a menedékjog elgondolkoztatott. Ugyan hányszor adódott már, hogy egy szegény kis hivatalnokot jogtalanul bántott a főnöke? Vagy, hogy egy fiatalasszonyt kiüldözött az anyósa a világból. Ugyan hányszor?

— Sokszor — mondtam hipnotizálva.

— Ugye — mondta Hudák. — És hová menekülhetett, ahol nem érte utol őket az üldöző? Talán kértek volna menedékjogot Ausztriától, mert a Kovács Pétert már harmadszor teszik alacsonyabb munkakörbe? De egy politikai kalandornak joga van a menedékjogra! — Én — emelte fel a hangját Hudák — mint Luxemburg vagy Monaco, önálló Hudákia leszek, exterritoriális joggal felruházva. Nálam menedékjogot kérhet Mancika, az osztályvezetőjének zaklatása ellen és Pityipalkó, ha igaz ügyére nem talál más kiutat. Hudákia missziót fog teljesíteni, mint az „Okos Kata”, vagy az „Itt a budapestiek beszélnek!”

— Tüntessél ki kézfogásoddal — mondtam Hudáknak. — Szeretném, ha már az önálló Hudákia bélyegén és bankjegyén látnám az arcmásodat. Igaz is, valami államkölcsönt nem tudsz adni?

— Kis állam vagyok — mondta Hudák szabódva. — Reggel húsz forint volt a nemzeti vagyonom.

— Hudák! — kiáltottam fel gyanakodva. — Én attól tartok, hogy te mégsem vagy egy önzetlen állam! Te a menedékjogból akarod a nemzeti jövedelmet gyarapítani?!

— Nem is tudtam — mondta Hudák szemlesütve —, hogy ilyen jó politikai érzéked van...

Somogyi Pál

NŐI DOLGOK

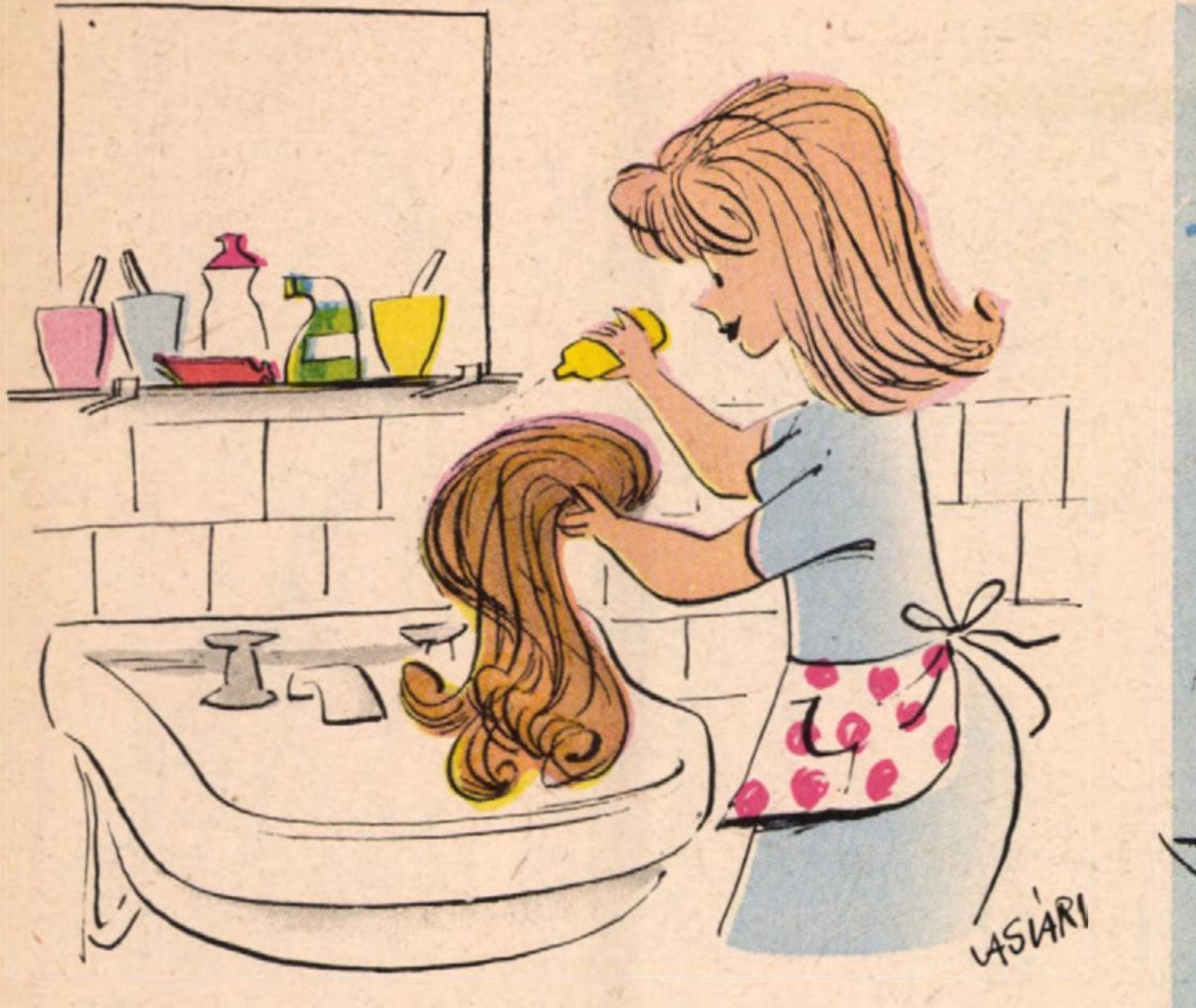

Hajmosás

ŐSZ

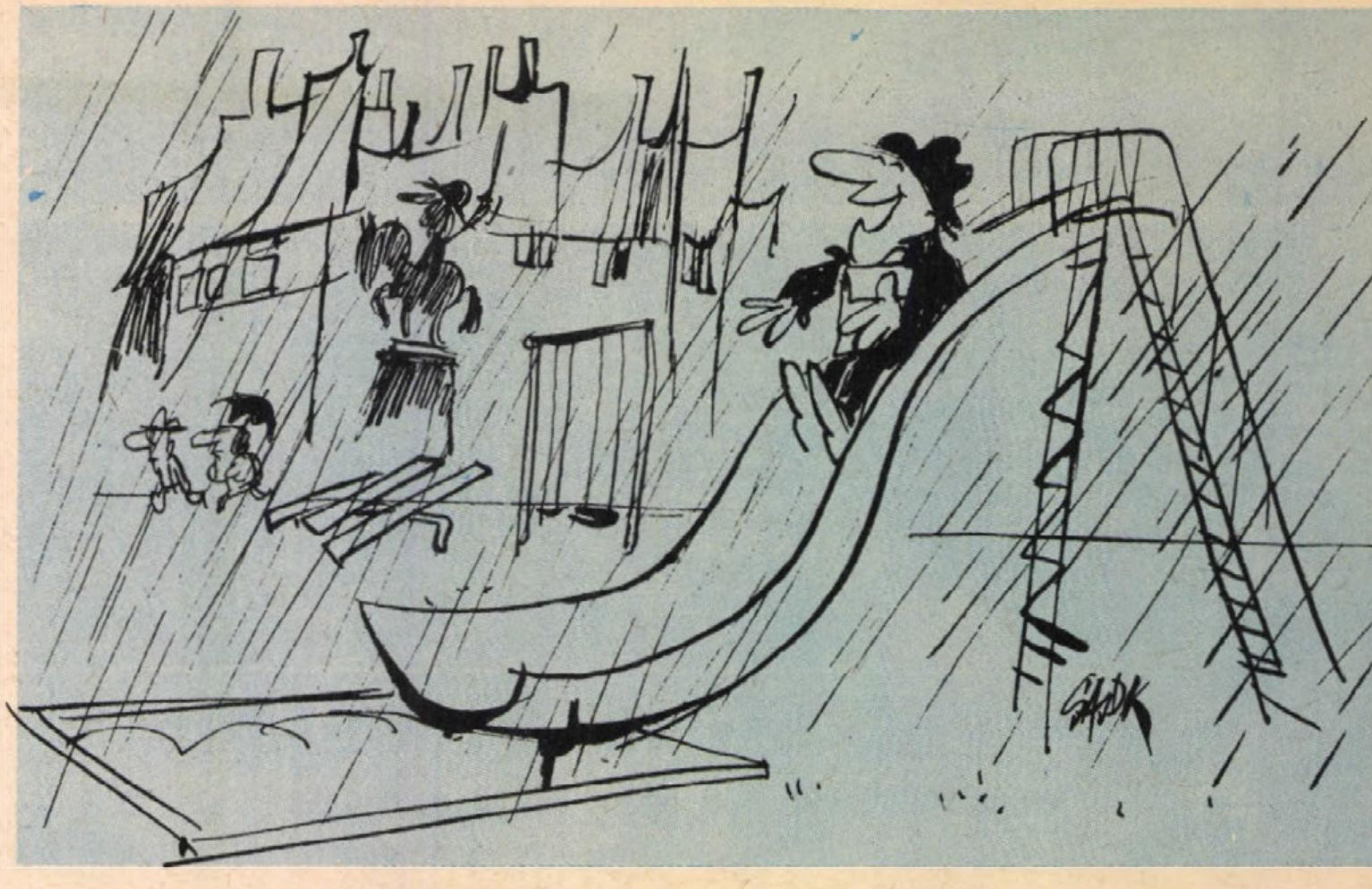

– Végre eltűnt innen az a sok gyerek!

FÁSÍTÁS

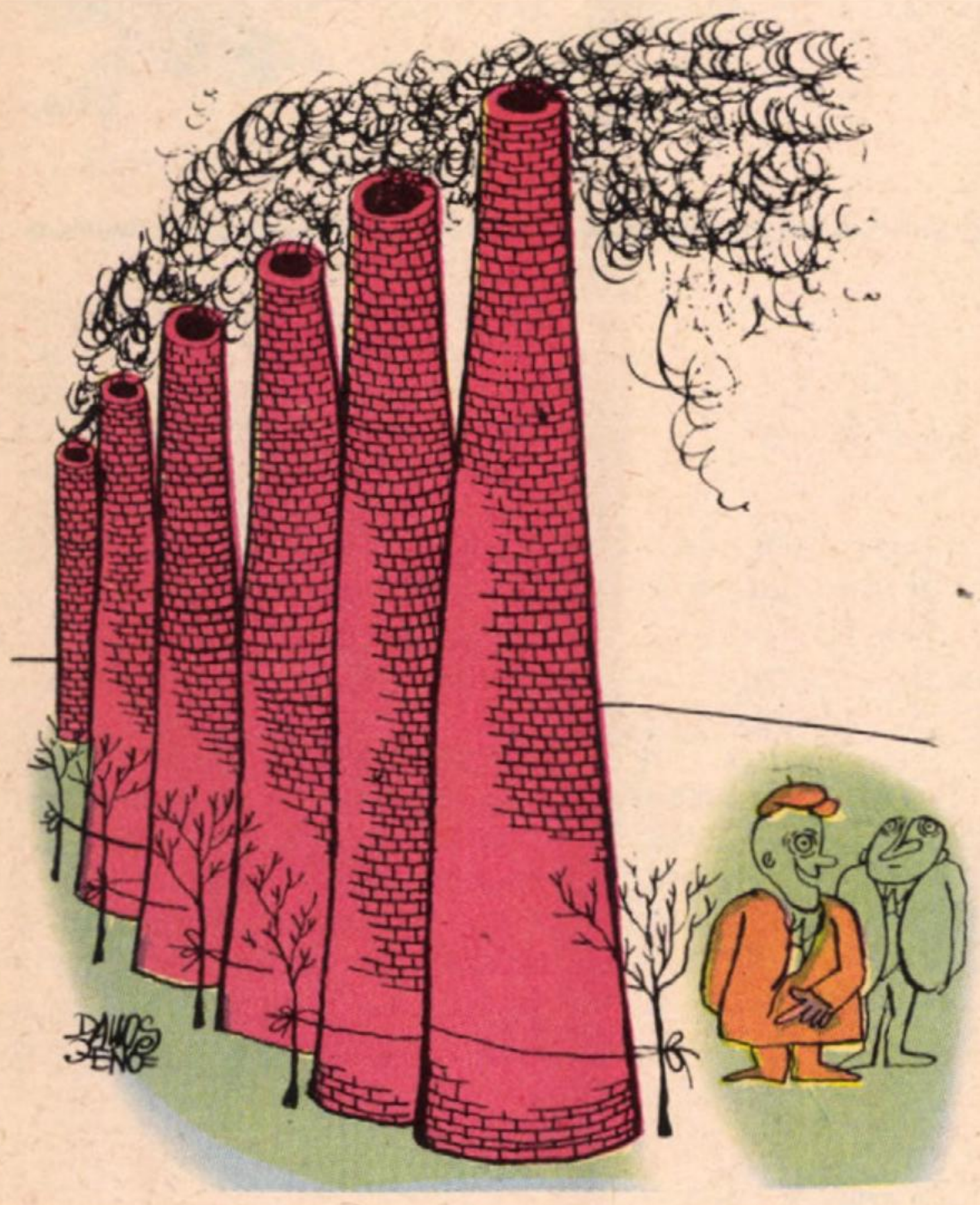

– Ezek a fák majd remekül tisztítják a levegőt...

VALLOMÁS

– Azt a szobát, csak azt tudnám feledni! –
sóhajt a részeg. – Tudja, doktor úr;
ahol lakom, nincs bútor benne semmi,
az ember néz... és szíve elszorul.

Innom kell sűrűn, hogy ne folyton lássam
kopár falát: csupa folt és penész.
Üres a padló... Nincs székem, se ágyam,
még szekrény sincs. Rút odú az egész.

Ezért kell innom! Fojtanak a könnyek
attól, hogy szobám mily üres, és sivár.
Sehol egy bútor... – Megtöri a csöndet
a derék orvos; cigit is kínál.

– Hova lett holmija? Asztala meg ágya? –
A rézorrú szesztárs hervadtan legyint:
– Utamba volt. És hogy ne álljon hiába
el-eladogattam és elittam mind. –

Bedő István

IGÉNYJOGOSULTSÁG

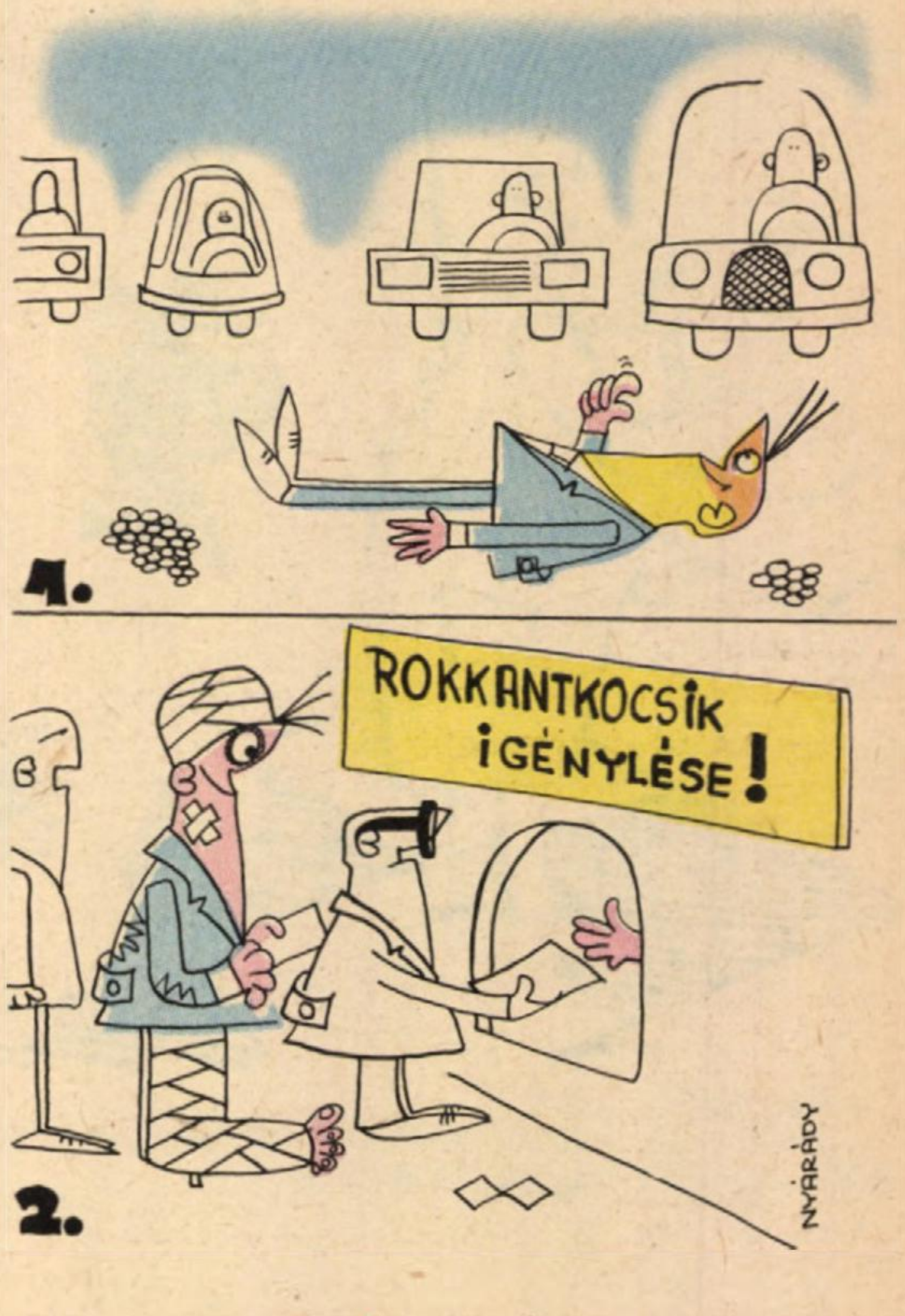

HUMORÜGYBEN Eck Imrével

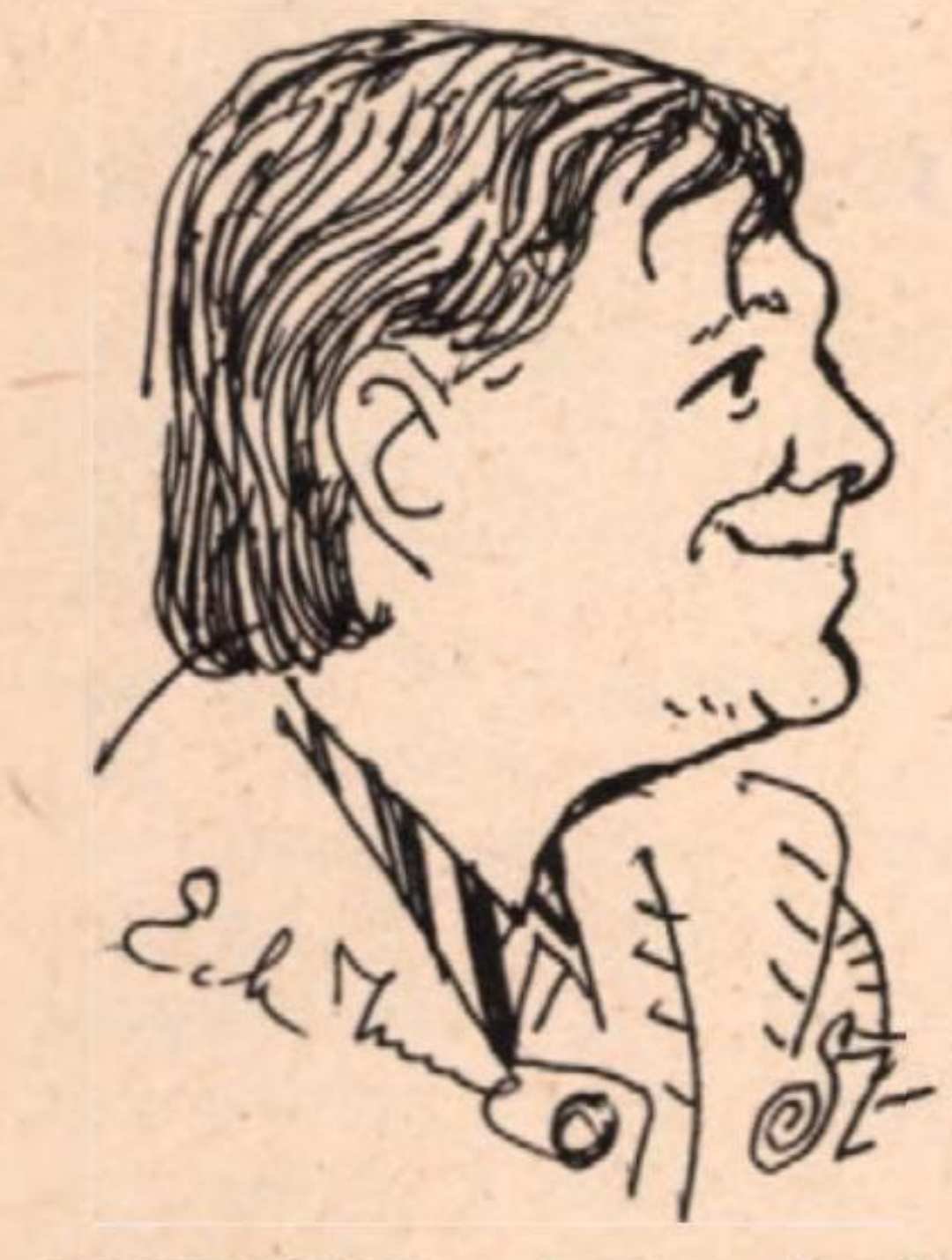

Hallom, hogy Indiába készültök.

— Én érzem, hogy Indiába készülünk. Fáj, ha csak megmozdulok is.

— A sok gyakorlás?

— A sok oltás.

— Ezek szerint már hetekkel a turné előtt sem láthatjuk a Pécsi Balettet?

— Igyekszünk úgy „vételezni" az oltásokat, hogy meg tudjuk tartani az előadásainkat. Különösen Pécsett.

— Féltek, hogy megújul a pécsiek vádja: Az ő balettjük mindenütt látható a világban, de Pécsett a legritkábban?

— Ez a vád, bár nem igaz, de jól esik. Én azt szoktam rá válaszolni: a gyulai kolbász nem attól *gyulai*, hogy Gyulán eszik, hanem hogy ott csinálják.

— Mégiscsak jól emlékeztem én, hogy van neked humorod. Miért titkolod hát a műsoraidban?

— Évről évre tervezgetem, hogy csinálunk valami vidámat, aztán mindig meggondolom magam, mert... Talán az az oka ennek, hogy eszembe jut „gyerekkorunkból" egy vidám táncjáték, a Képtelen történet, amellyel siralmasan megbuktunk.

— Vagyis *gyerekkori lelki sérülés?*

— Sajnos, mostanában elkoptatták ezt a jó kifogást.

— A jó kifogás sosem rossz — szokták mondani. Rendszerint azonban van egy hibája: kifogás. *Magyarul: alaptalan* mentegetőzés, vagyis érthetetlen, hogy éppen ti, fiatalok mindig olyan nagyon komolyak vagytok — legalábbis a színpadon.

— Megértem a háborgásodat, hiszen — így él a köztudatban és így is igaz — fiatalság egyenlő vidámság, jókedv, azonban... Nem „alaptalan mentegetőzés"-ként mondom el a hasonlatot, *inkább humorügyben:*

— Tavaly Amerikában vendégszerepeltük. Bostonban a próbák során több ízben kértem az ottani színpadmestert, hogy *A csodálatos mandarin*ban levő lámpavasat rögzítsék jól a padlóhoz, mert arra egy nyolcvankilós táncost kell fölakasztanunk. Minden alkalommal ezt a választ kaptam: „Uram, nálunk a technika hazájában, ez igazán nem probléma." A főpróbán, amikor a lámpavas még mindig — méltón a társulathoz — táncolt, kétségbeesve kértem a színpadmestert, hogy rögzítse le már végre. „Uram, legyen nyugodt, nálunk a technika hazájában..." A premieren aztán valóban szilárdan állt a lámpavas. A „technika hazájában" egy kötelet kötöttek rá, s avval tartotta az „akasztásnál" a kulisszák mögé rejtett százkilós férfi.

Ez a „technika" azonban — ha jól emlékszem — nem csökkentette a sikereteket.

— Valóban, nem. Sikerünk volt, s ennek híre Pécsre is eljutott, ahol hazatérésünk után újra akadt jó néhány jelentkező, aki hajlandó lett volna csatlakozni hozzánk.

— Mi az oka annak, hogy még mindig nem veszik tudomásul: a pécsi balettosok épp úgy tanult táncosok, mint az operaháziak?

— Az emberek önbizalma határtalan. A múltkor — például — bejött hozzám egy csinos, tizenhat éves kislány. Meghallgattam a szokásos mondókát, amelynek a lényege az, hogy úgy érzi, köztünk a helye. Ezután föltettem a szokásos kérdéseket, majd megkértem, tegyen néhány tánclépést. Fölálltam, hogy „előjátsszam" neki. Ekkor fölemelte az ujjacskáját és így szólt: „Bocsánat, de előbb szeretném tudni, hova megyünk turnézni?"

Sólyom László

Nógrádi NOTESZ

Nógrádkövesd. Két helybeli asszonnyal beszélgetünk. Azt mondja az egyik:

— Írják ki már a Ludasba, hogy a mi falunkban még egy méter betonjárda sem épült.

— Á, nem is baj az, — vélekedik a másik asszony, — a betonjárda úgyis nagyon nyűvi a cipőtalpat, cipész meg nincsen a faluban, a szomszédos községekbe kell hordani a talpalni valót. Inkább azt írják meg, hogy a kövesdi asszonyok nagyon megkedvelték a minit. Nem a szoknyát, hanem a mini-gázlerakatot. Nem kell már kilométereket kerékpároznunk, ha kifogy a gáz, itt helyben cserélhetjük a palackokat. Dicsérjük is az eszét annak, aki kitalálta! Hát még ha azt is kitalálná, hogy egy mini-olajtelepet is kapjon a falunk. Mert most még úgy van, sajnos, hogy a fűtőolaj kétszer melegít meg bennünket: egyszer, amikor a kályhában ég, egyszer meg, amíg a távoli olaj-lerakatból hazacipeljük...

Balassagyarmat. A városban valaki azt tanácsolta nekünk, jóindulatúan:

— Az új lakótelepre ne menjenek ki, mert onnan mindjárt a vágóhídra viszik magukat...

Vállaltuk a veszélyt: kimentünk a Lenin nevét viselő lakótelepre. A jóslat bevált, a telep lakói, amikor megtudták, hogy kik vagyunk és honnan jöttünk, rögtön karon ragadtak bennünket, s vittek a vágóhíd irányába. Közben mérgesen mutogattak:

— Nézzék meg, milyen büdös, fekete füstfelhőt ereget a vágóhíd kéménye. És a szél a sok kormot, füstöt mind a mi lakásainkba hordja. Az ablakainkat ki sem nyithatjuk miatta Igazán felszerelhetnének már végre egy füstelszívó berendezést!

Szécsény. A népművészeti termékek készítése pár évvel ezelőtt még nem háziipari, hanem inkább házalóipari tevékenység volt — mondja a Palóc Háziipari Szövetkezet elnöke. — Szombathelytől Debrecenig jártuk az országot, hogy vevőt kerítsünk a termékeinkre. Most viszont? Nem tudjuk az igényeket kielégíteni. Tizenkétezer palócbabát készítünk az idén, de kétszer ennyi is elkelne belőle. Ugyanígy vagyunk a szőtteseinkkel is. Divatba jött a népművészet. Főleg Pesten, na meg külföldön. Itt a környéken azonban kezdi divatját múlni. Az épülő új, nagy családiházakba sehogysem akar „beférni" a régi szövőszék. A fiatal lányok mind kevesebb érdeklődést mutatnak anyáik, nagyanyáik nagyon szép, de valljuk be: elég nehéz, s fárasztó mestersége iránt. Népművészeink lassacskán kiöregednek, s egyre nagyobb művészet lesz az utánpótlásukról gondoskodni!

Salgótarján. Aki tavaly látta a várost (mint például mi is), az az idén már alig ismeri meg. Nem győzzük dícsérni a tarjániak előtt a városukat, hogy mennyire szépül, csinosodik, gyarapodik: Ők jogos büszkeséggel vágják zsebre a dícséretet, de rögtön hozzá teszik:

— Igen, igen... de az óvodákban kevés a hely...

— Meg a kollégiumokban is!

— Nagyon kellene egy új zeneiskola!

— És múzeum is, meg kiállítási csarnok...

Hallottuk, hogy számviteli főiskola nyílik majd Tarjánban. Kell is, mert középiskolás fokon már nem lehet számba venni sem azt, hogy az elmúlt évtizedben mennyivel gazdagodott a város, sem azt, hogy még mennyi mindent szeretnének a tarjániak...

Radványi Barna

NÓGRÁDKÖVESDI GÓLYÁK

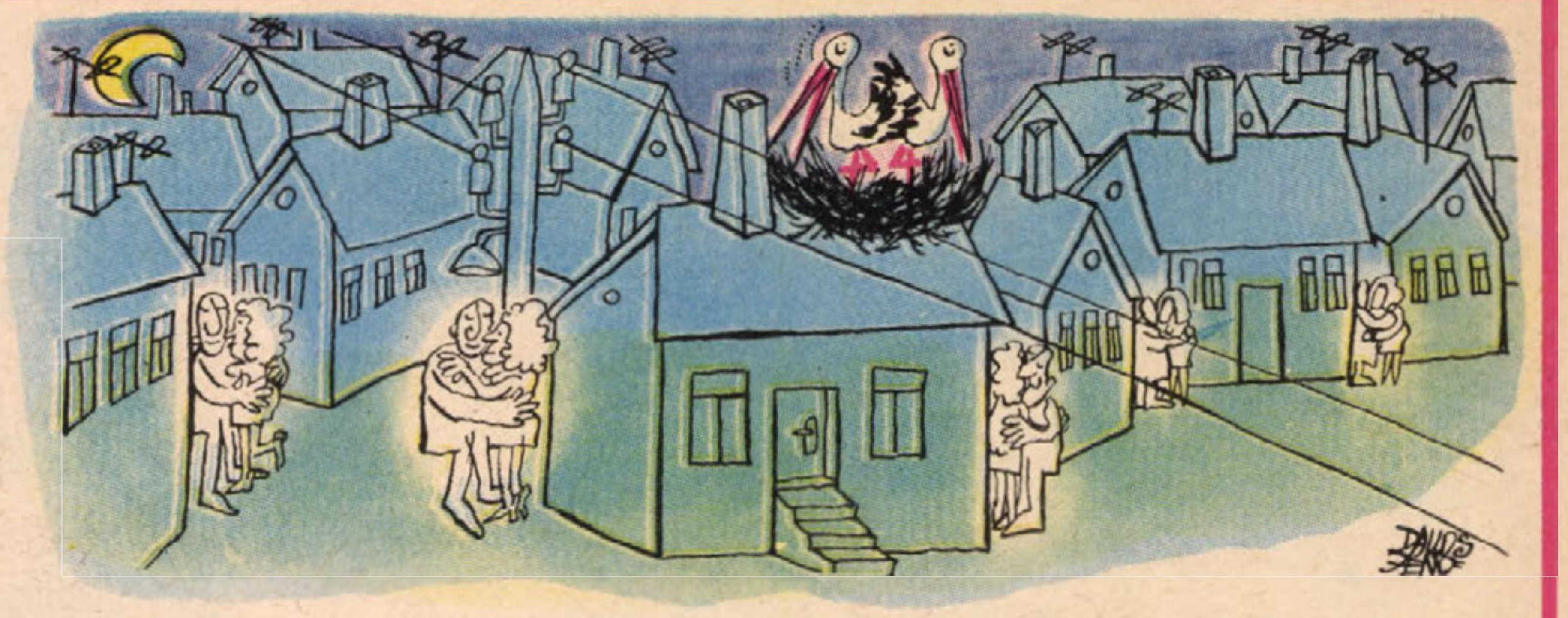

– Mióta rossz a közvilágítás, nagyon megszaporodott a munkánk!

DIVATOS PÁLYAUDVAR BALASSAGYARMATON

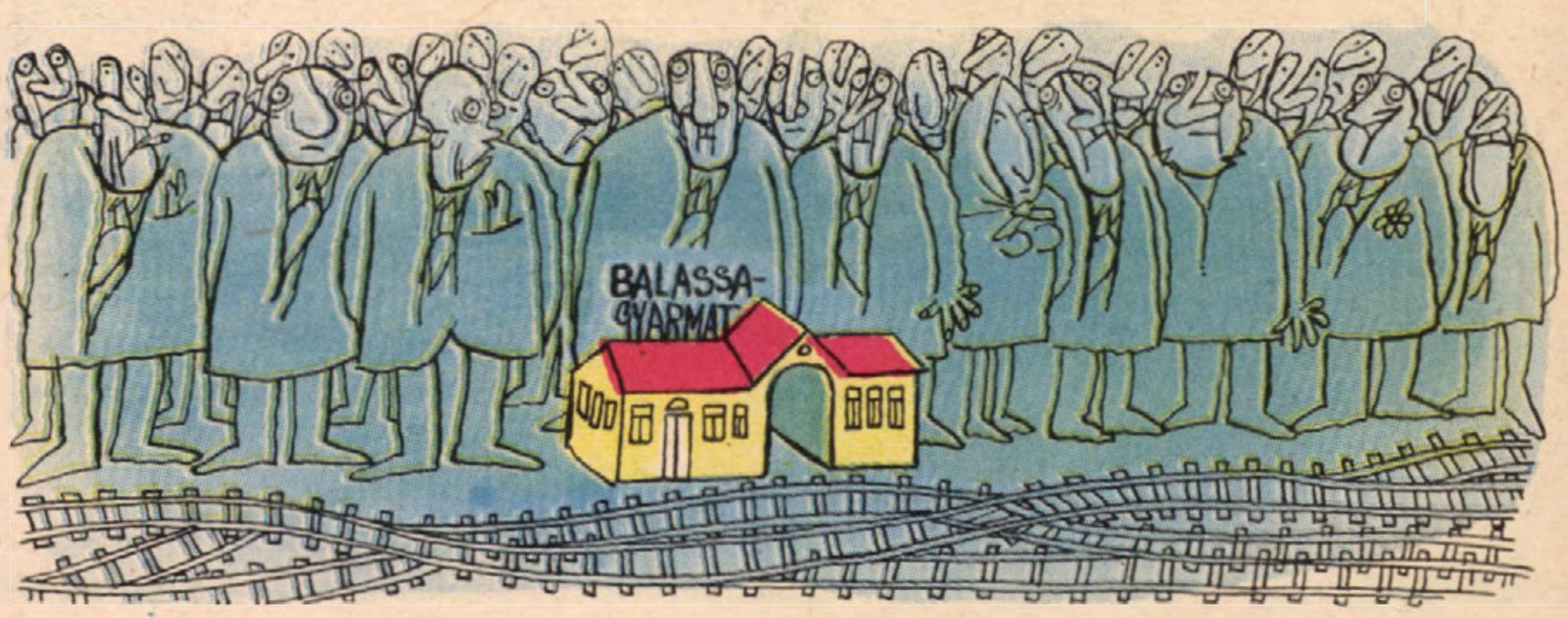

– Mini-váróterem – maxi-utaslétszám

ROHAMOSAN NÖVEKSZIK SALGÓTARJÁN

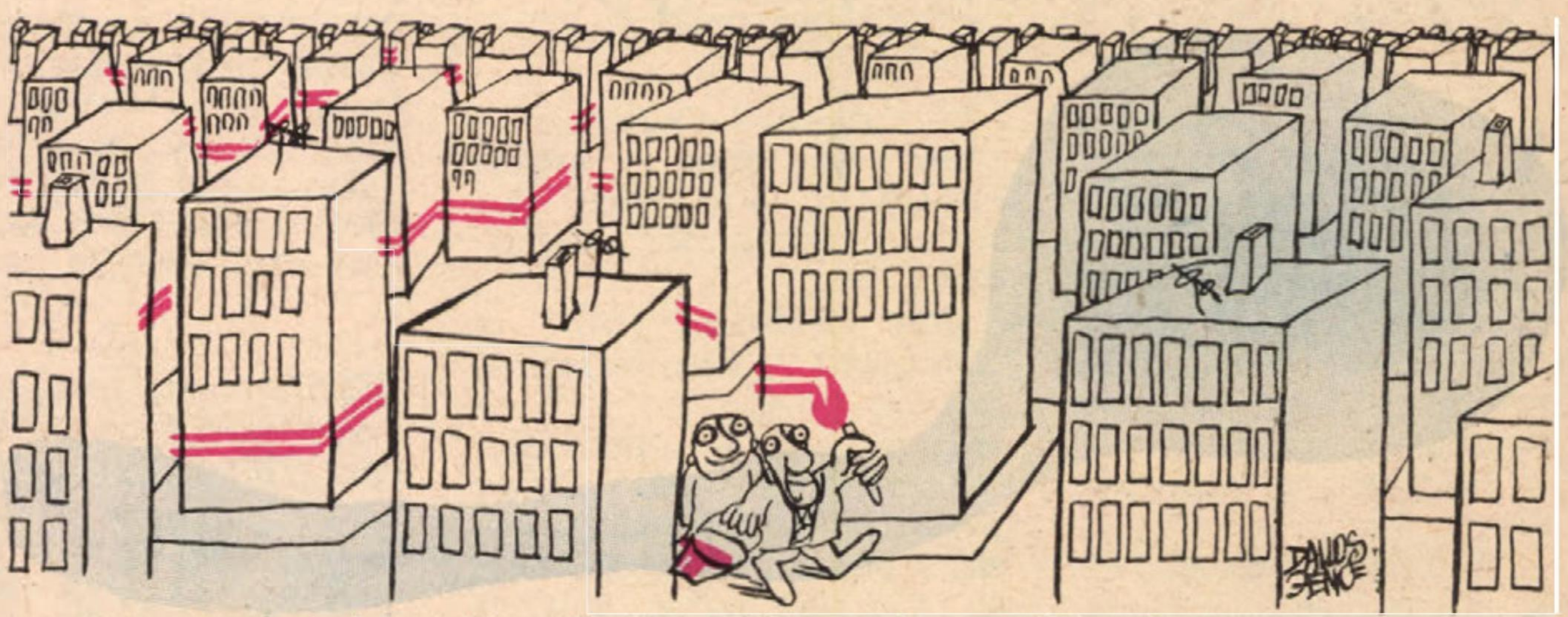

– Így talán sikerül majd este haza találnunk...

INTERJÚ EGY NÉPMŰVÉSSZEL SZÉCSÉNYBEN

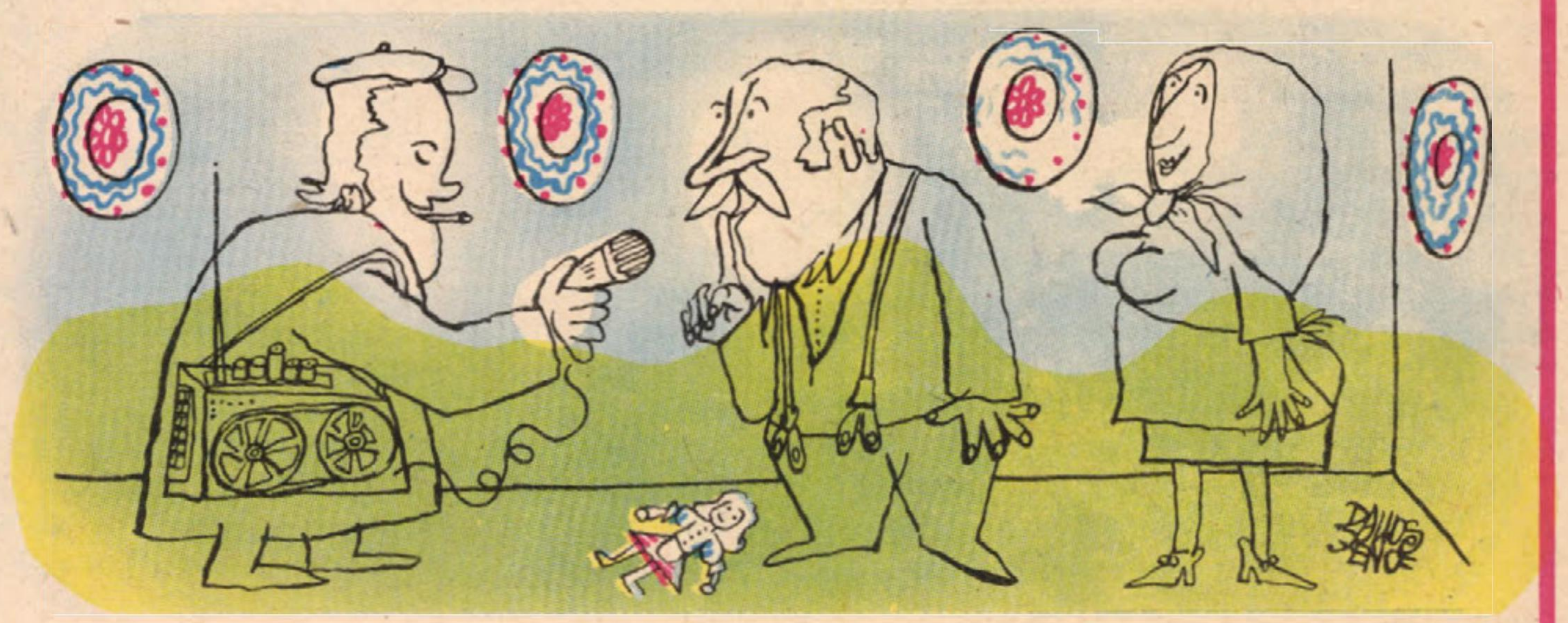

– És hány palócbabát szokott havonta készíteni?
– Psszt... A feleségem féltékeny természetű...

Dallos Jenő rajzai

LOVAGIAS UTAS

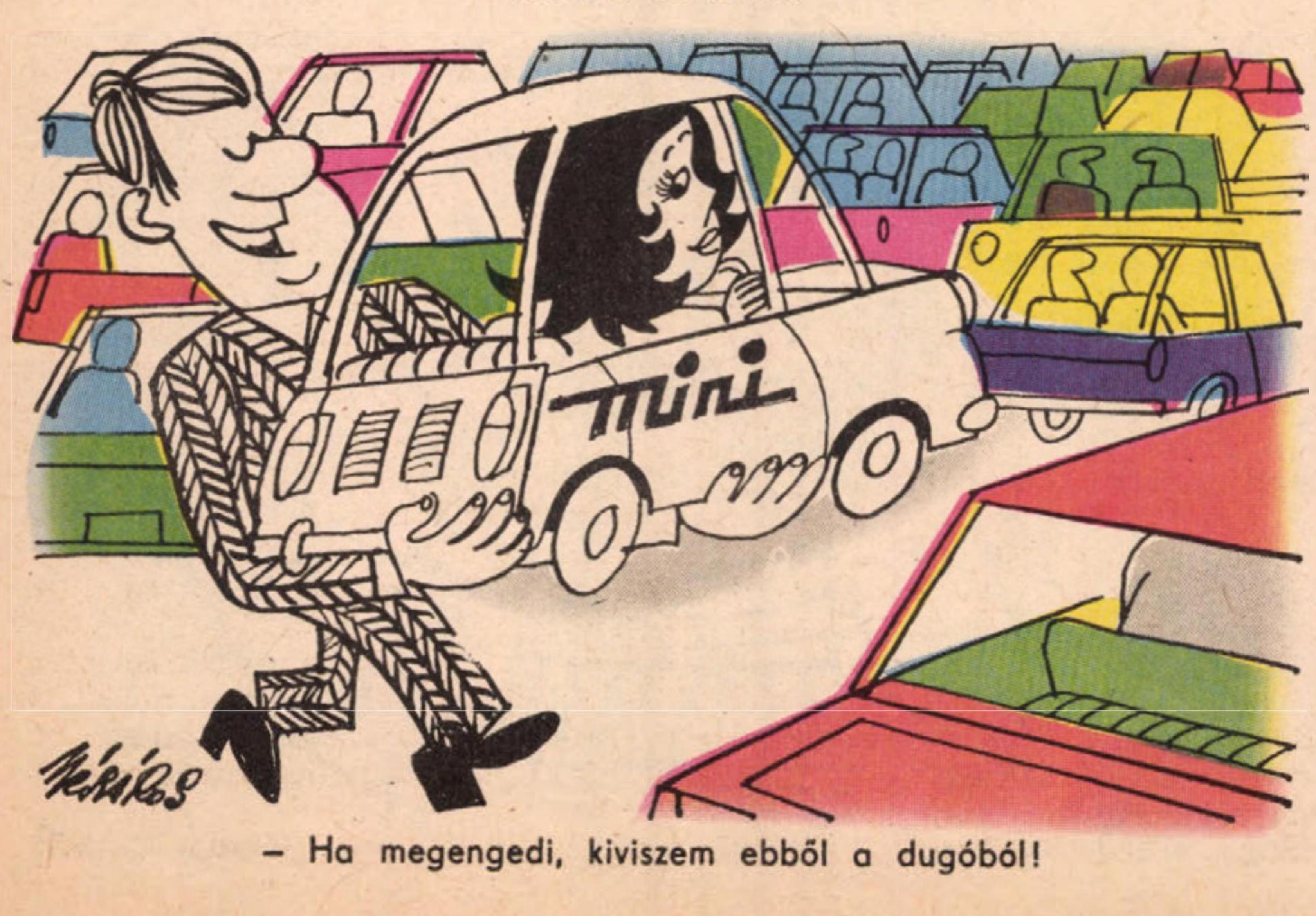

– Ha megengedi, kiviszem ebből a dugóból!

GYÓGYITHATÓ-E A KLEPTOMÁNIA?

A hamburgi Sternben olvastuk:

Hálálkodva búcsúzik a beteg orvosától:

– Drága doktor úr, szóval most már megszabadultam a kleptomániától? Sohasem fog már rávinni a lelki kényszer, hogy lopjak?...

– Igy van. Nyugodtan hazamehet, emelt fővel nézhet az emberek szemébe. De ha mégis visszaesne, akkor hozzon nekem egy tranzisztoros rádiót!

TALÁN IGY BETARTANÁK

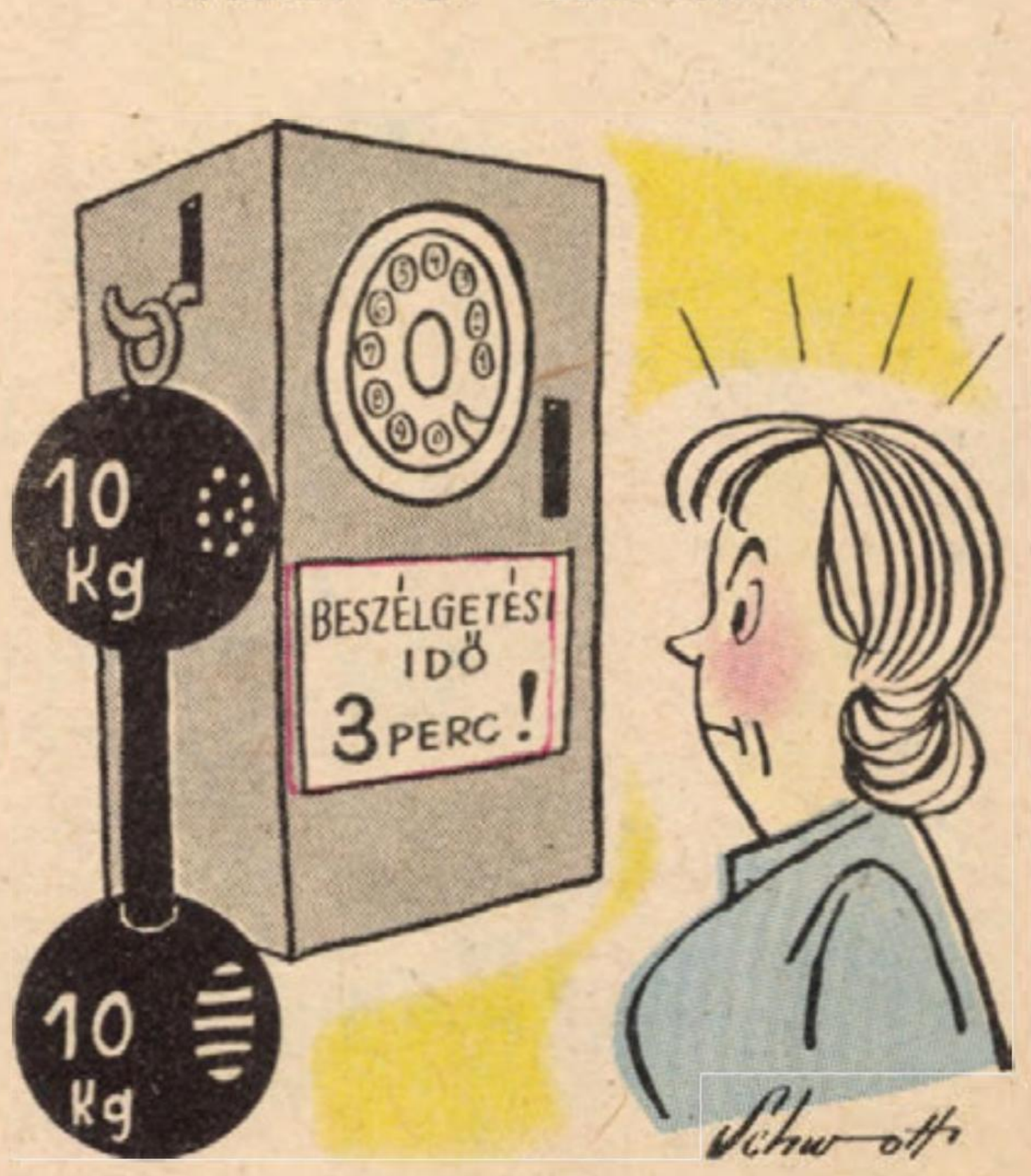

GEOLÓGIA

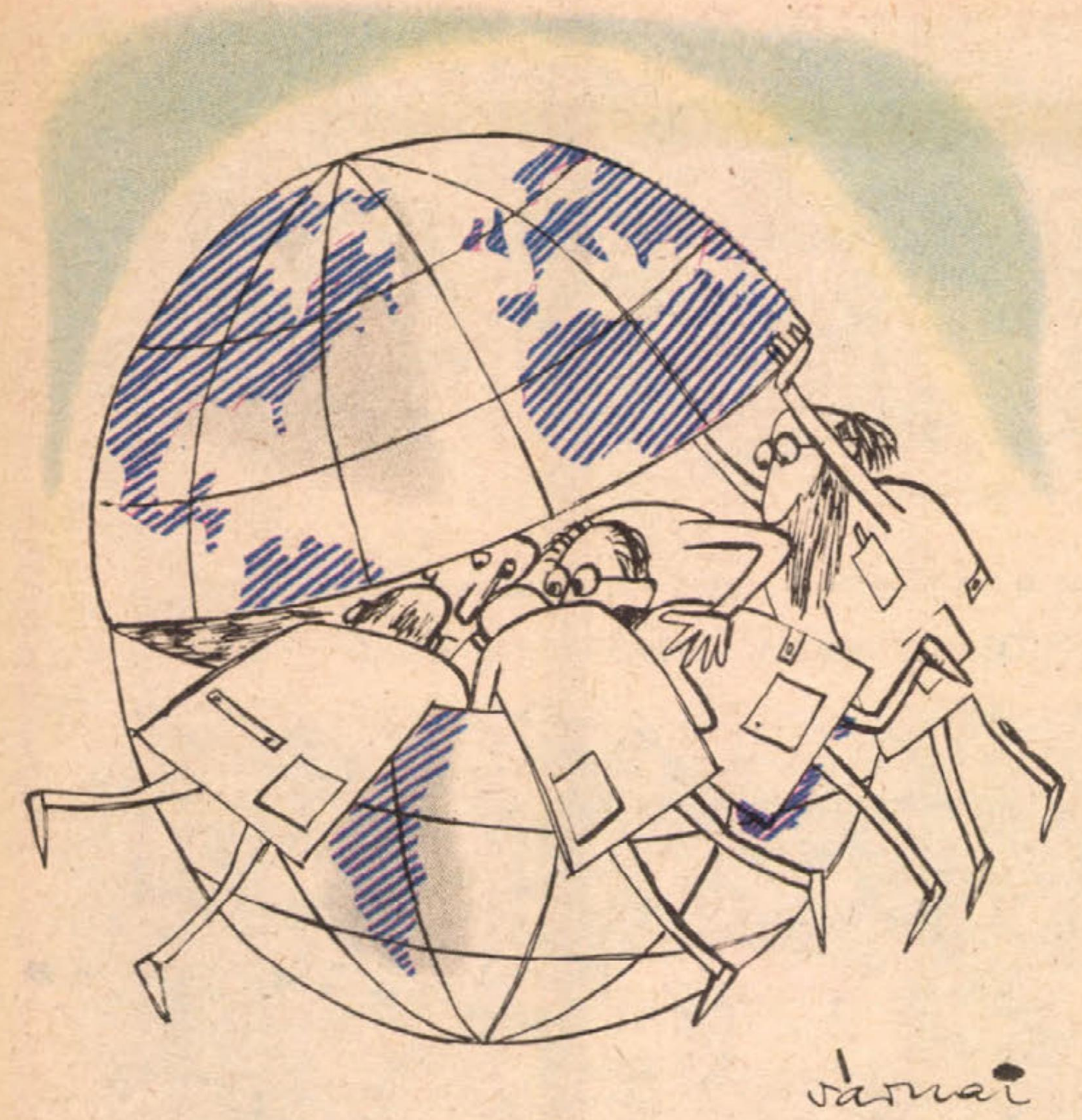

PRECÍZ EMBER

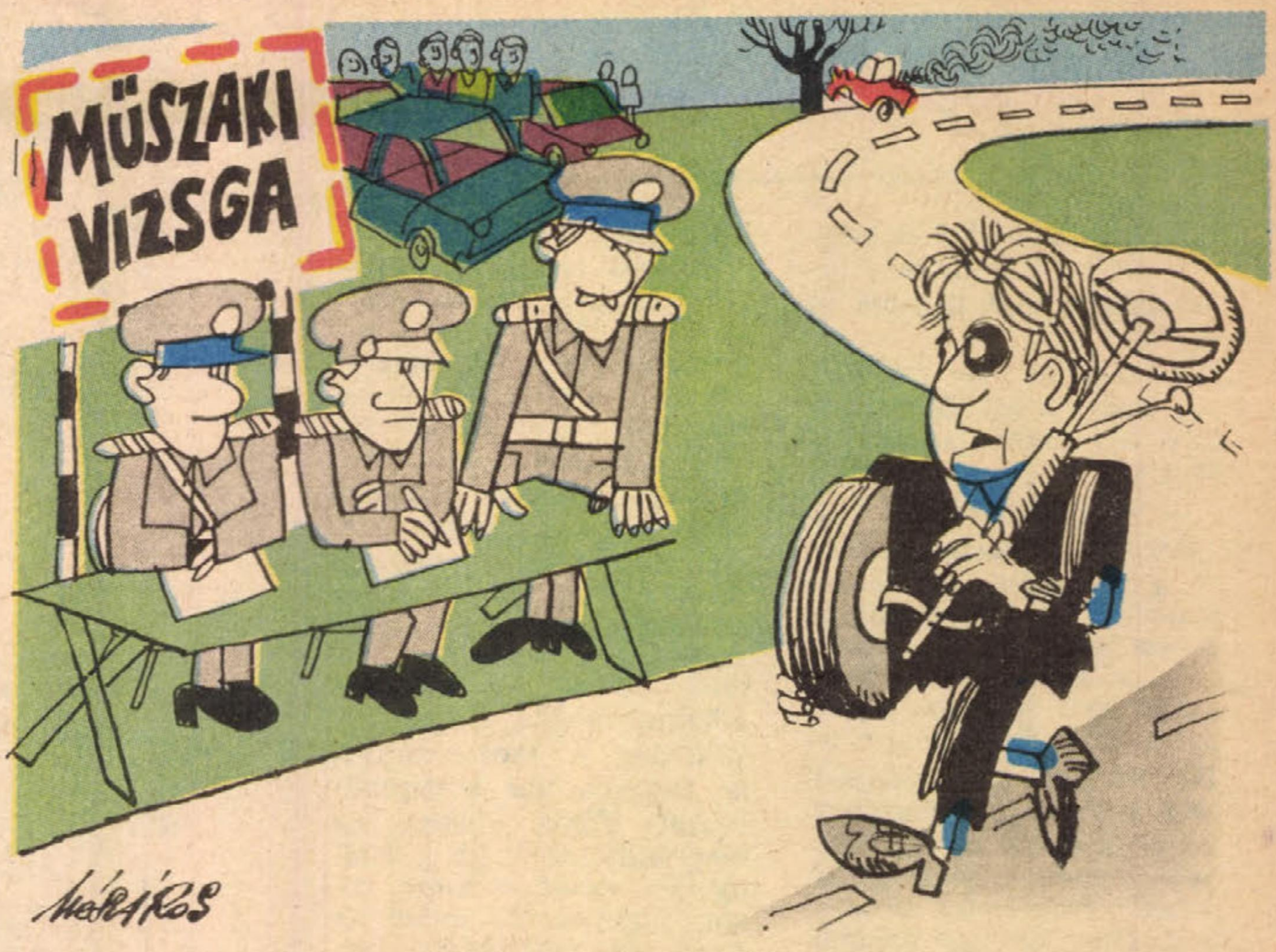

– Elnézést az öt perc késésért!

CSÜRHE-angolul

Az angol kolléga egy pillanatra sem vette ki szájából a kurta pipáját, de mindent látott és hallott, ami a pályán végbement. Időnként a füsttel együtt rövid megjegyzéseket fújt ki szája sarkából.

— Nagyon jól küzdenek a fiúk...

— A mieink keményebbek, a magukéi ügyesebbek...

Néha kérdezett valamit:

— Hogy hívják azt a nyurga, szőke fiút... Nagyon tehetséges...

Megadtam a szükséges felvilágosítást, s ahogy már lenni szokott, erősen szurkoltam, nehogy a kelleténél jobban csalódjék a magyar labdarúgásban. Sajnos, már 2:0-ra vezettek a vendégek.

Azután az történt, hogy az egyik angol játékos fütty után elrúgta a labdát. Megszólalt a kórus a lelátón:

— Csür-he! Csür-he!

— What does it mean: tchurhää? Mit jelent az, hogy csürhe? Mit kiabálnak?

Hát istenem, mit is mondjak? Természetesen nagyon messzire kellene mennem, hogy az igazságot megértessem vele. Olyan messzire, ahová már a hazája presztízsét féltő magyar el sem mehet. Viszont hazudni nem illik.

— Csürhe, a disznónyáj népies formája. Körülbelül, mint az angolban a herd of pigs —, ennyit mondtam csak.

Az angol tűnődve elmosolyodott.

— Very interesting... Nagyon érdekes...

És legnagyobb rémületemre feljegyezte magának.

*

Hazatérése után vendégem megküldte a Magyarországon látottakról írott tudósítását. A következőket olvashattam benne:

„A magyarok csodálatos, temperamentumos emberek. Ez a nép, amely ma földalatti gyorsvasutat, kohókat, lebegő függő hidakat épít, még mindig nem tudja megtagadni romantikus földművelő és állattenyésztő múltját. A délibáb, a magyar Fata Morgana, ez a szépséges természeti tünemény, amely valamikor csak a puszta szemhatárán lebegett, velük él a kétmilliós fővárosban is, sőt a Népstadionban is, amikor például futballoznak. A régi nomád pásztorélet indulatszavai tólulnak ajkukra akkor is, ha közel-távolban nem látni ménest, disznónyájat, gulyát, csak gépeket és autót. Amint a pogány népek a dzsungel állataihoz fohászkodnak, ha bajban vannak, úgy ezek a rokonszenves magyarok totemisztikus házi állataikat hívják segítségül, ha a csodálatos Népstadionban vesztésre áll a mérkőzés. A sok ezernyi futballszurkoló ajkáról egyszerre száll az égbe az ima: Csür-he! Csür-he! Van ebben valami megható, valami utánozhatatlanul finom, a romlatlan néplélek így könyörög hajdani isteneinek, hogy fordítsa meg a mérkőzés állását. S mi, akiket a civilizáció már megrontott, csak lehorgasztott fővel, szégyenkezve ültünk ott, mert éreztük, hogy kéretlen tanúi vagyunk egy bájos ősi szertartásnak."

*

Én is lehorgasztott fővel olvastam e sorokat.

(novo)

TUZBIZTOS AGY

Nem egyszer olvastuk már, hogy valamelyik szenvedélyes dohányos cigarettával a szájában aludt el és meggyulladt az ágya. Nos, a „New York Times" tudósítása szerint az egyik bútorgyár olyan ágyat talált fel, amely nem tűzveszélyes. A szerkezete egyszerű, vízzel töltött matracon fekszik a dohányos, s ha álmában lyukat éget is a matracon, a lyukon keresztül kitóduló víz azonnal eloltja a tüzet. A matrac feltöltése, a lyuk betömése után tovább cigarettázhat és aludhat, az illető, hiszen valószínű, hogy az alatta levő lakás tulajdonosa is csak másnap panaszkodik a beázott mennyezet miatt.

MAFLA FIÚ

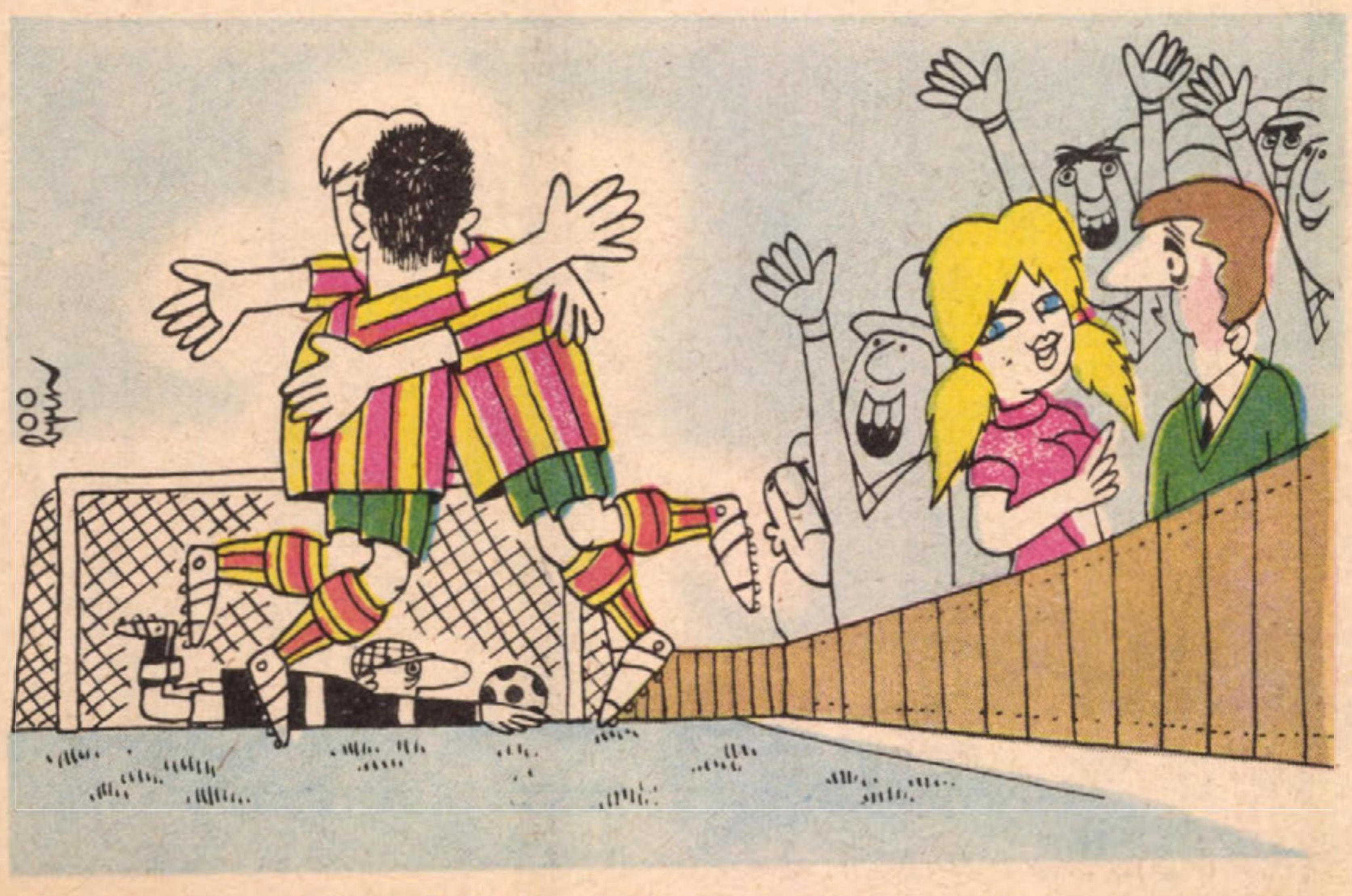

– Látja, Zoli, így kell szenvedélyesen csókolni...

KEZDŐK

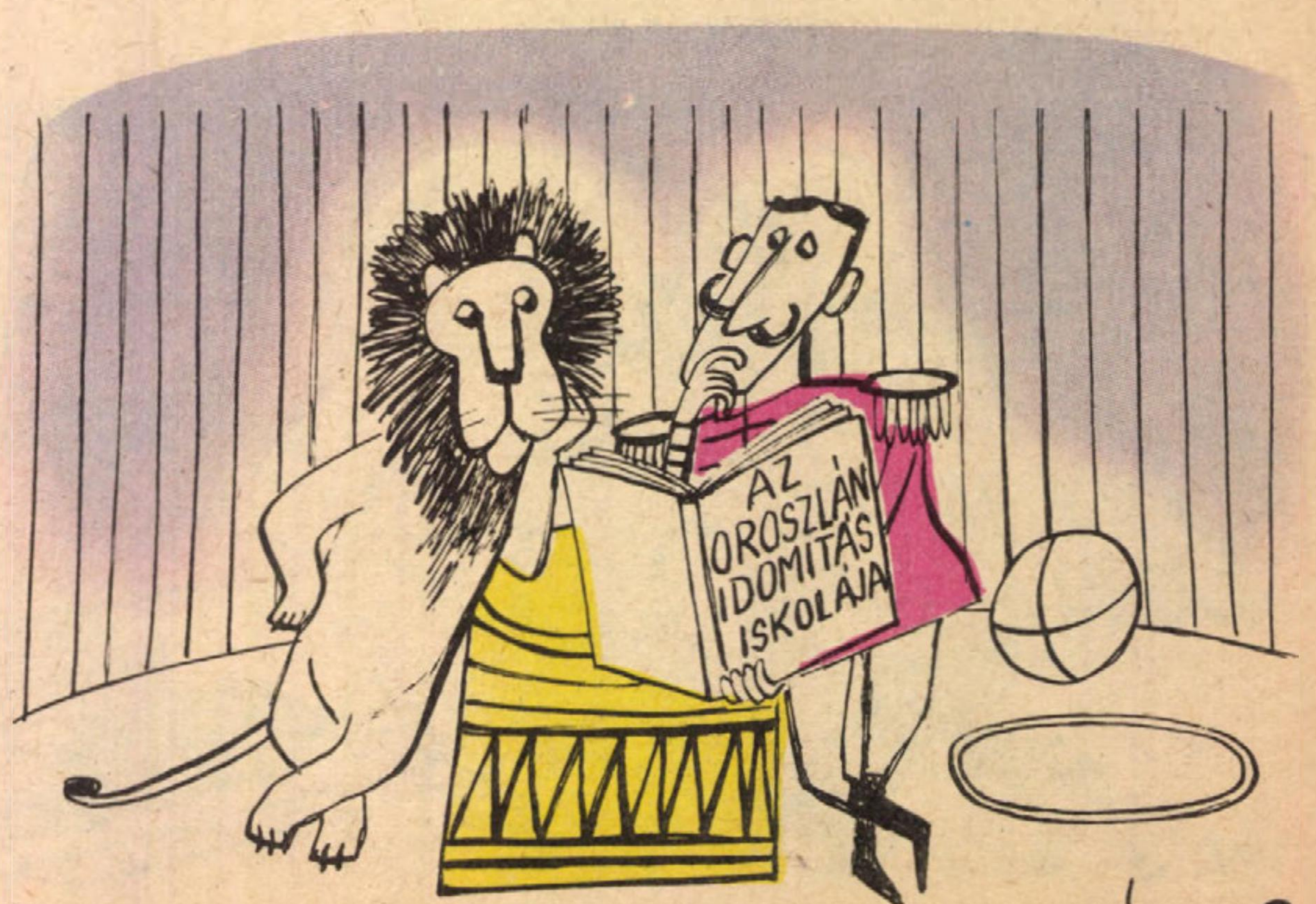

A szövetségi kapitány újra megfiatalítja a magyar válogatottat.

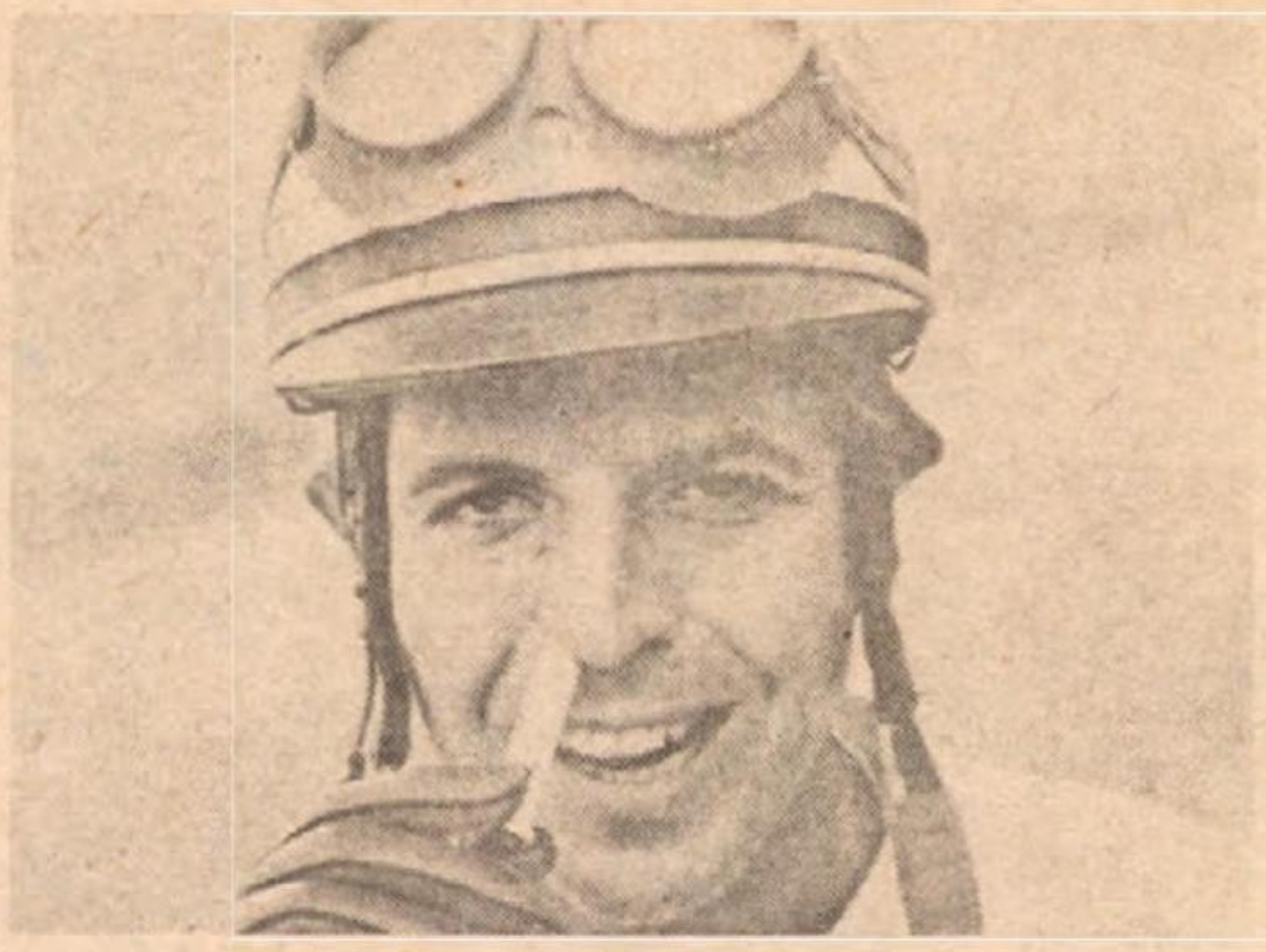

Közlekedési szakemberek a fenti módszert ajánlják az Illatos út környékén közlekedő autósoknak, motorosoknak.

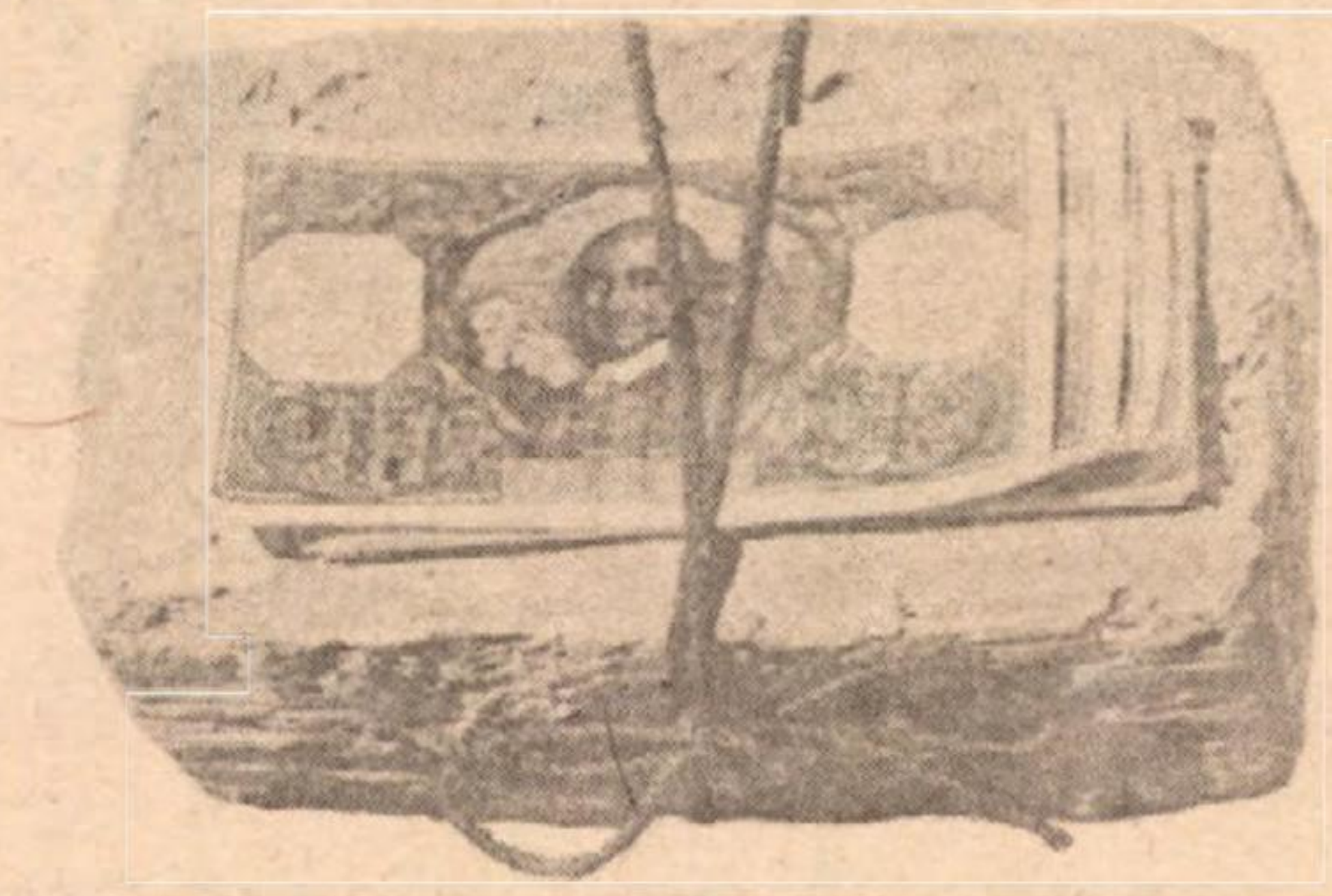

Prézli Béla tisztviselő, nyugati turista útján nem tudta elkölteni a Nemzeti Banktól kapott valutamennyiséget, amelytől oly módon vált meg, hogy egy folyóba dobta.

Az ügyben folytatják az orvosi vizsgálatot.

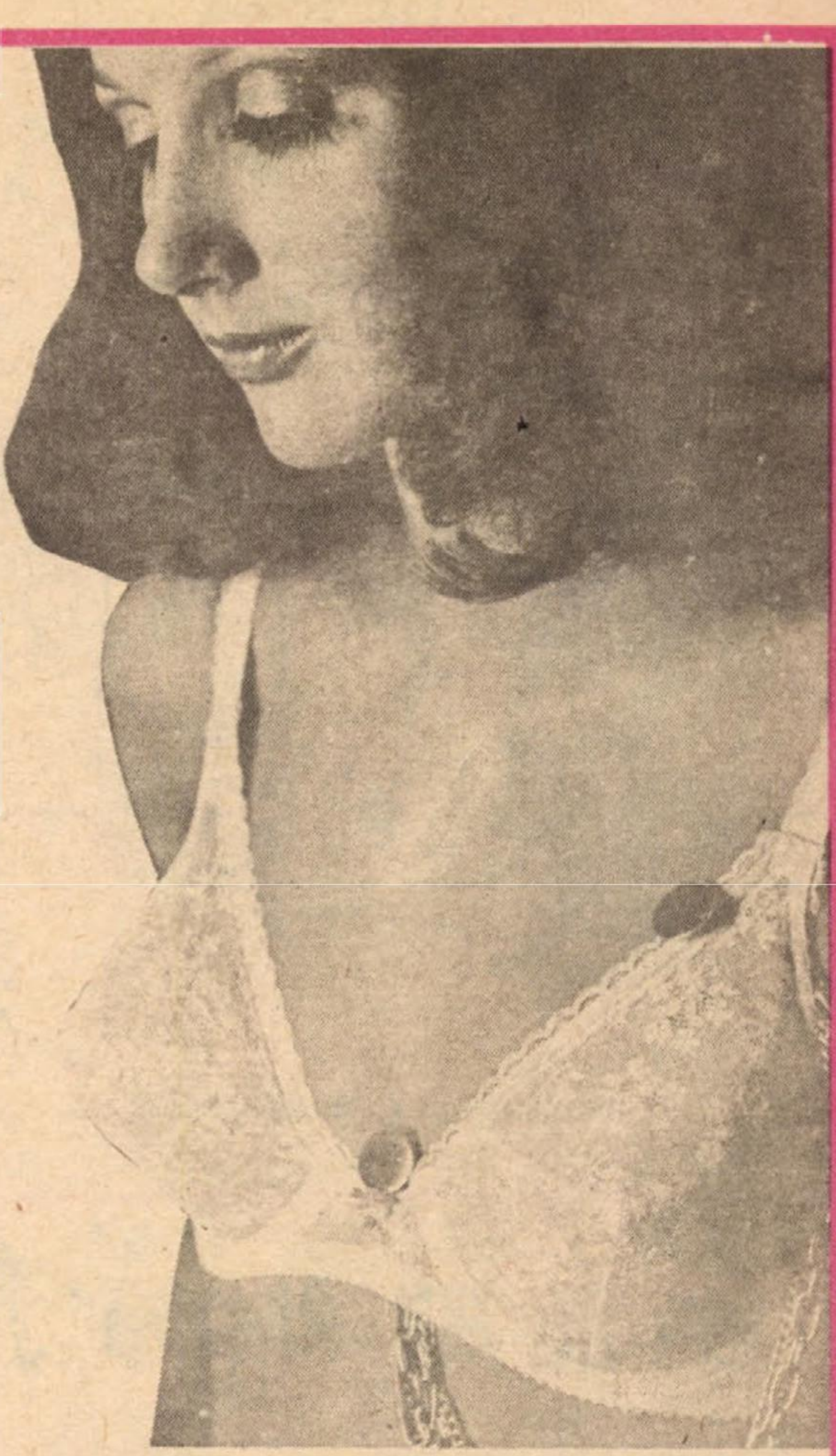

A bíróság megítélte a tartásdíjat a képünkön látható hölgy melltartójának...

Egy beosztó budapesti diáklány az ösztöndíjából rakta össze ennek a kocsinak az árát.

TRUNKÓ BARNA:

képes világ híradó

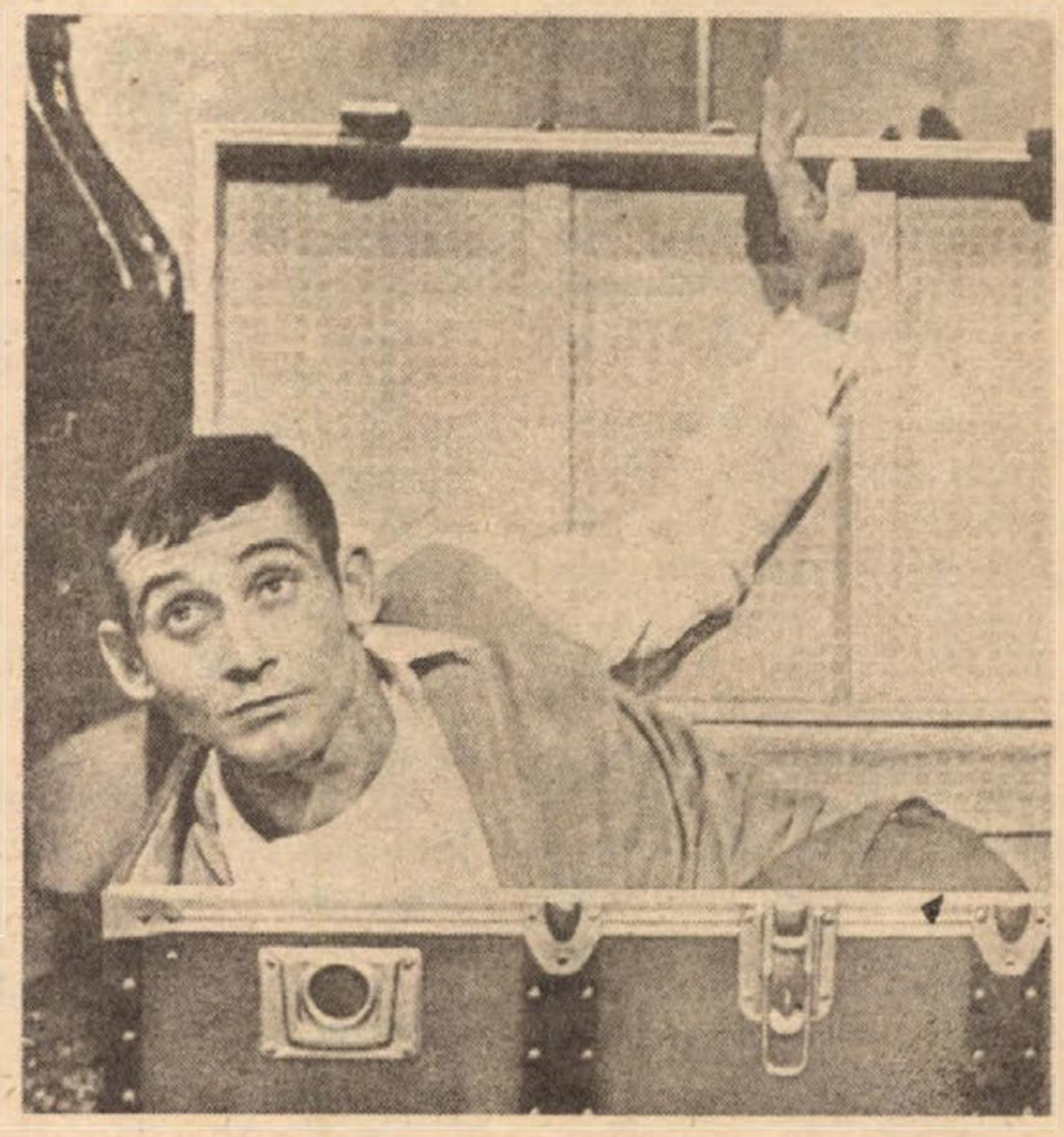

Házgyáraink megkezdték a modern kislakások sorozatgyártását.

Beköltözés az új lakásba.

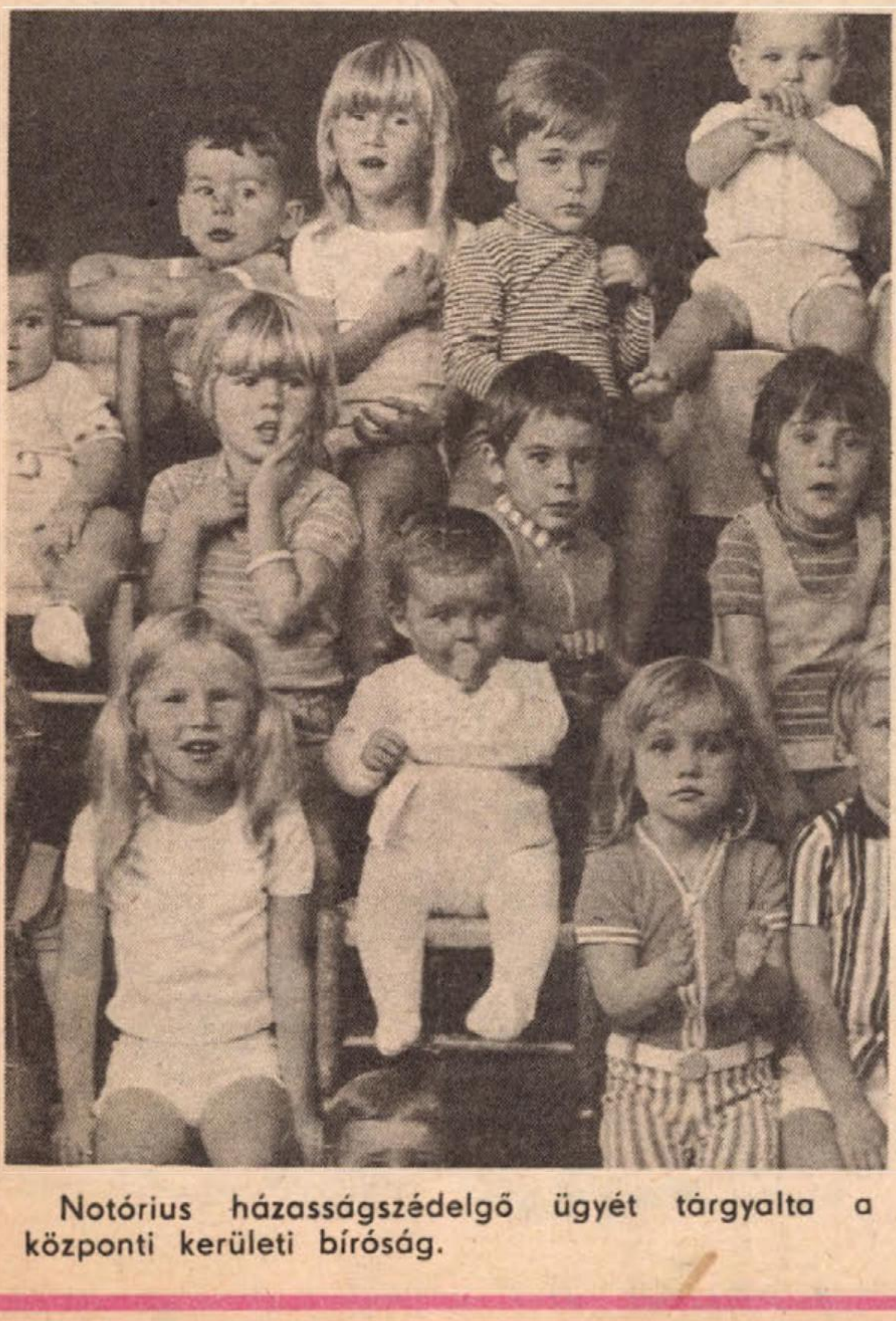

Notórius házasságszédelgő ügyét tárgyalta a központi kerületi bíróság.

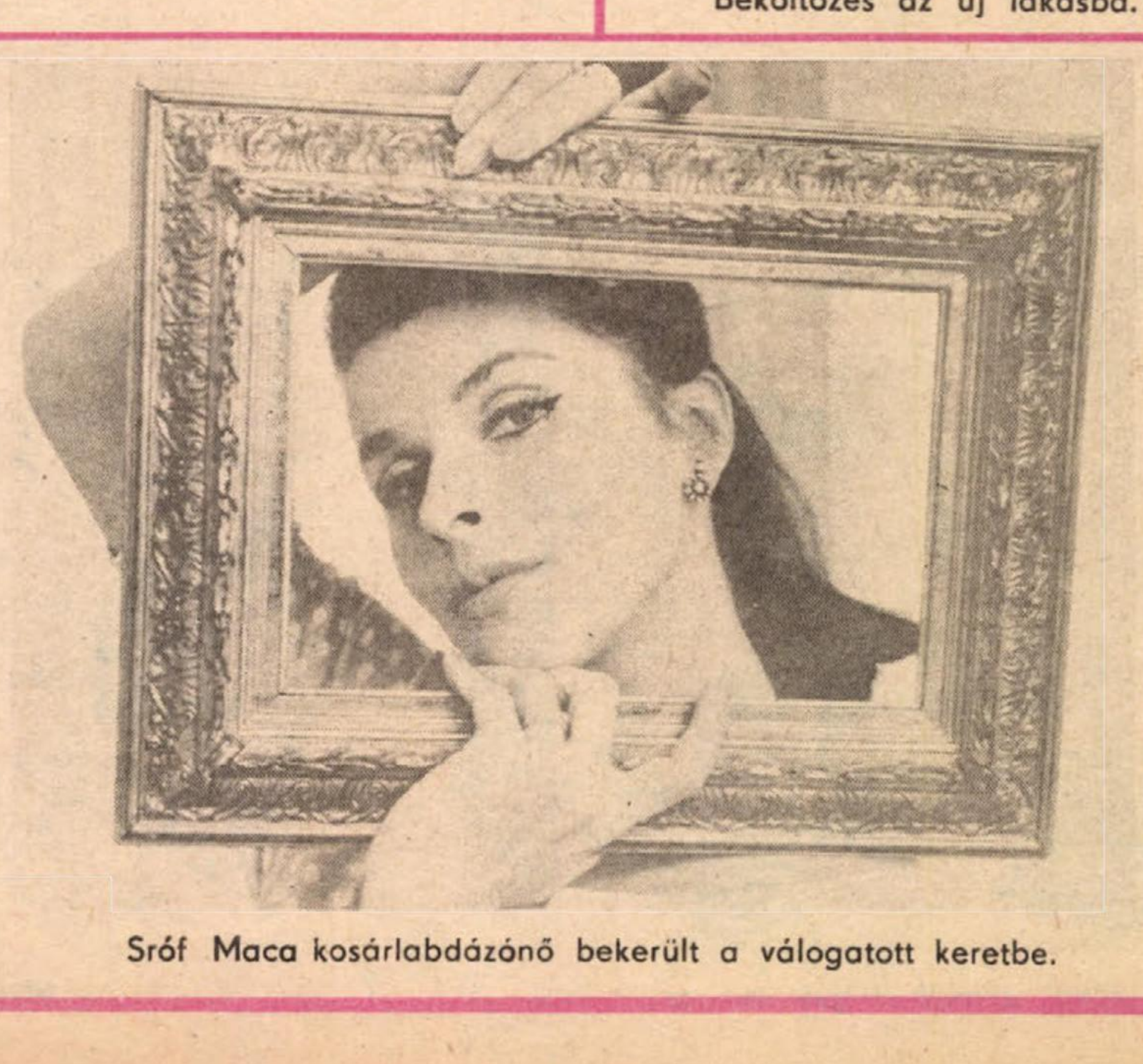

Sróf Maca kosárlabdázónő bekerült a válogatott keretbe.

MŰGYŰJTŐNÉL

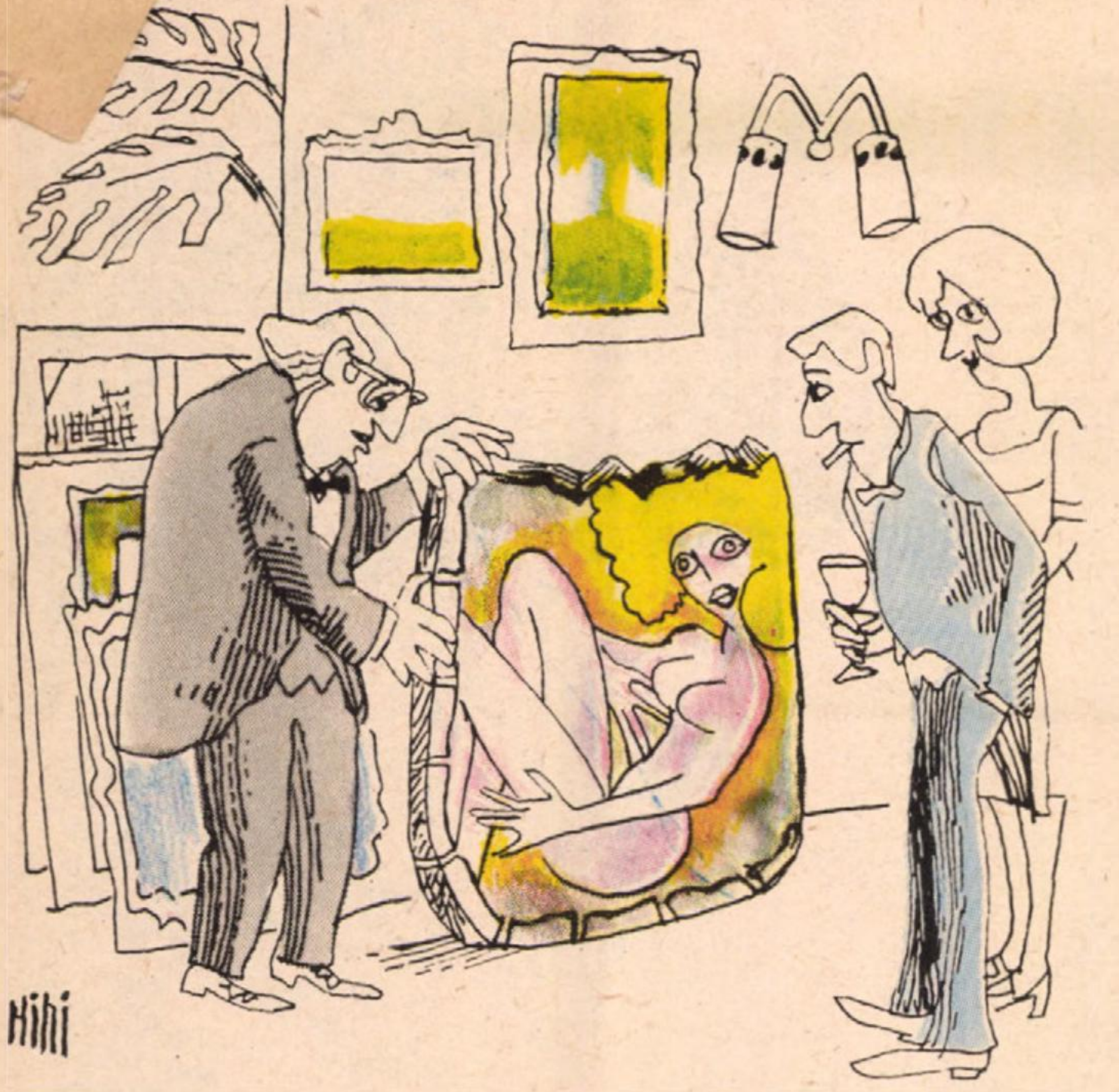

– Ezt egy párizsi járdafestőtől vettem . . .

GLADIÁTOR-KÜZDELEM UTÁN

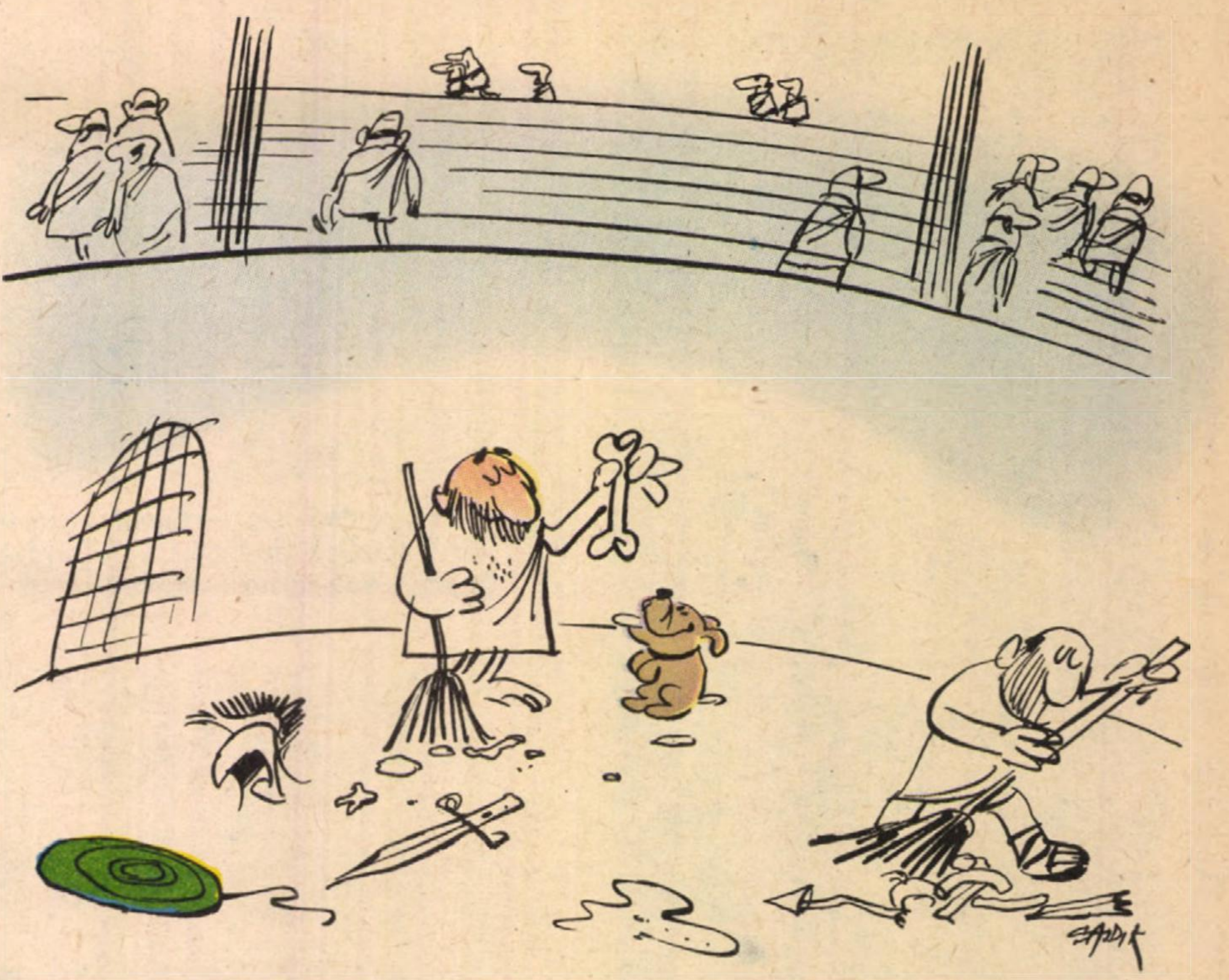

Én és az ernyő

Vettem egy esernyőt. Szép karcsú, fekete, exkluzív jószág, régen szemeztem vele a kirakatban. Elképzeltem, hogy délutáni sétáimon, egy ilyen elegáns selyemernyő táncol a kezemben. Végre van ernyőm, igaz, ideje is volt már, hogy véget vessek az orkánkabátos, hajadonfős lezserkedésnek.

Az első nap reggelén — bár verőfényes idő volt — magamhoz vettem őernyőségét, hogy bejárassam. Elindultunk... Aztán megálltunk... Hogyan kell egy ilyen ernyővel közlekedni? Először rátámaszkodtam, s megnéztem magam egy kirakatban: esküszöm olyan voltam, mint egy hadirokkant. Így tehát nem jó. Vajon hogyan hordta az ernyőjét a walesi herceg. vagy Chevalier?

Gondterhelten megálltam. És íme, szinte ösztönösen rájöttem, hogyan kell ernyővel megállni. Az ernyő hegye, mintegy fél méterre állt cipőm hegyétől. Könnyedén a nyelére támaszkodtam. Ez az első póz. A második: az ernyő hegyét közvetlen a cipőm orra elé helyezem, fogantyúját messze eltartom testemtől. A kinyújtott karom, az ernyő szára és a testem, egy szabályos háromszöget képeznek, remek látvány lehet ez messziről, minden bizonnyal a könnyed elegáncia megtestesítője vagyok. Íme, állni már tudok az ernyővel. De hogyan kell ezzel a jószággal közlekedni. Na nézzük csak!

Hónom alá veszem, így lépek néhányat. Képtelenség. Úgy cipelem, mint katona koromban a géppisztolyt, járőrben. Ez nem jó. Könnyedén, két újjal fogom meg karcsú nyelét, eszembe jut egy régi filmélményem: megpördítem, de a nyavalyás kiugrik a kezemből és fejbe vág egy békés járókelőt. A járókelő káromkodik, és engem szid. Sejtelme sincs, hogy vétlen vagyok, ez a vacak ernyő az oka mindennek.

Aztán újabb ötlet. A házunkban lakott egy nyugdíjas táblabíró. Gyerekkoromban sokszor megfigyeltem, amint reggeli sétára indulva, ernyőjének fogantyúját a vízszintesen tartott alkarjára akasztotta. Próbáljuk csak!

Elindultam. Felső testem megmerevedett, karom zsibbadni kezdett és az ernyő hegye minden lépésnél a sípcsontomba ütközött. Nagy erővel koncentráltam, mert éreztem, ha nem figyelek, előbb-utóbb hasra esem, ami semmiképpen nem elegáns. Vállamra vettem. Kész röhej! Mint egy vándorbot, csak a batyu hiányzik a végéről és elmehetek Kakuk Marcinak... A közepetáján marokra fogtam. Kétségbeejtő!

Még több pózt próbáltam, majd elkeseredetten visszafordultam. Otthon a tükör előtt kisérleteztem újra és ekkor egy újabb felfedezést tettem. Rájöttem, hogy az ernyőhöz fel kell öltözni. Az elegáns fekete selyemernyőhöz nem illik a garbó, a gumitalpú papucscipő és a sportos ballon. Őernyősége fekete hegyesorrú cipőt, elegáns felöltőt, fehér inget és nyakkendőt, valamint kalapot kiván. Kiegészítőként — ezt még egy divatanalfabéta is tudja — kívánatos selyemsál, valamint egy pár vékony bőrkesztyű: egyik fele a kézen, a másik a kesztyűs kezemben, még ha lefagy a kezem, akkor is!

Ez hát a baj. Ezzel a szereléssel nem lehet tökmagot rágni, zsebből töpörtyűt enni, nem lehet rohanni és almacsutkákat rugdosni az úttesten.

Az ernyő teljes átalakítást kíván. Egy ilyen ernyőhöz, simamodorú, konzervatív úr tartozik. Levontam a konzekvenciát: Ballonban nőttem fel, orkánkabátban lettem férfi, ha esett az eső, az eresz alá álltam, amit azután nem kellett magammal cipelnem. Nem állok jól egy ilyen ernyőhöz. Olyan a kezemben, mint egy tisztességben fogyatékos leányzó kezében a liliom.

Egy sarkon letámasztottam az ernyőt és elsompolyogtam. Hátranézve láttam, hogy egy toprongyos alak veszi magához. Jóízűen, megkönnyebbülten elnevettem magam: Szegény nem tudja mit vállalt...

Ősz Ferenc

FELVÁGÁS

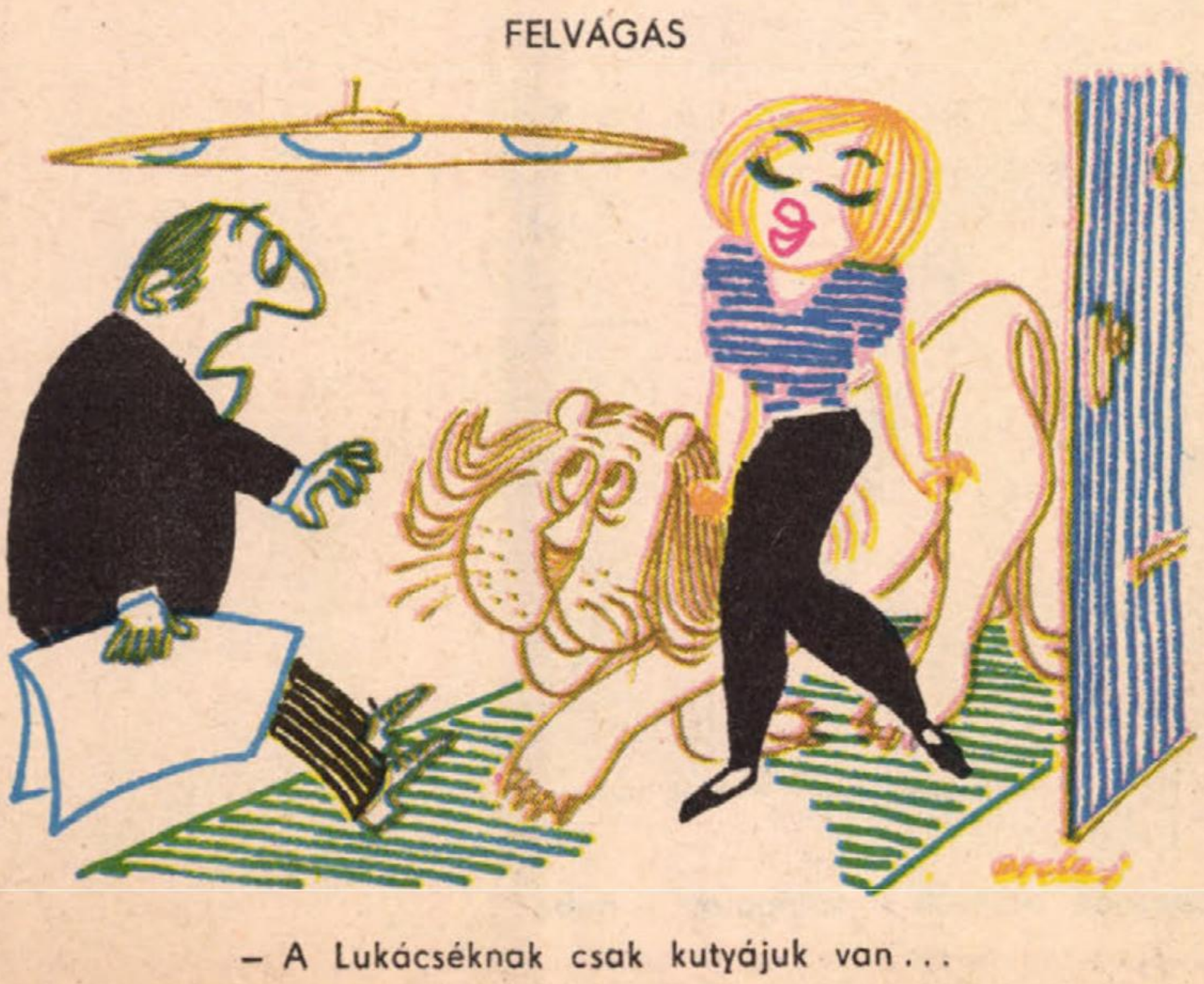

– A Lukácséknak csak kutyájuk van . . .

GÁLYÁN

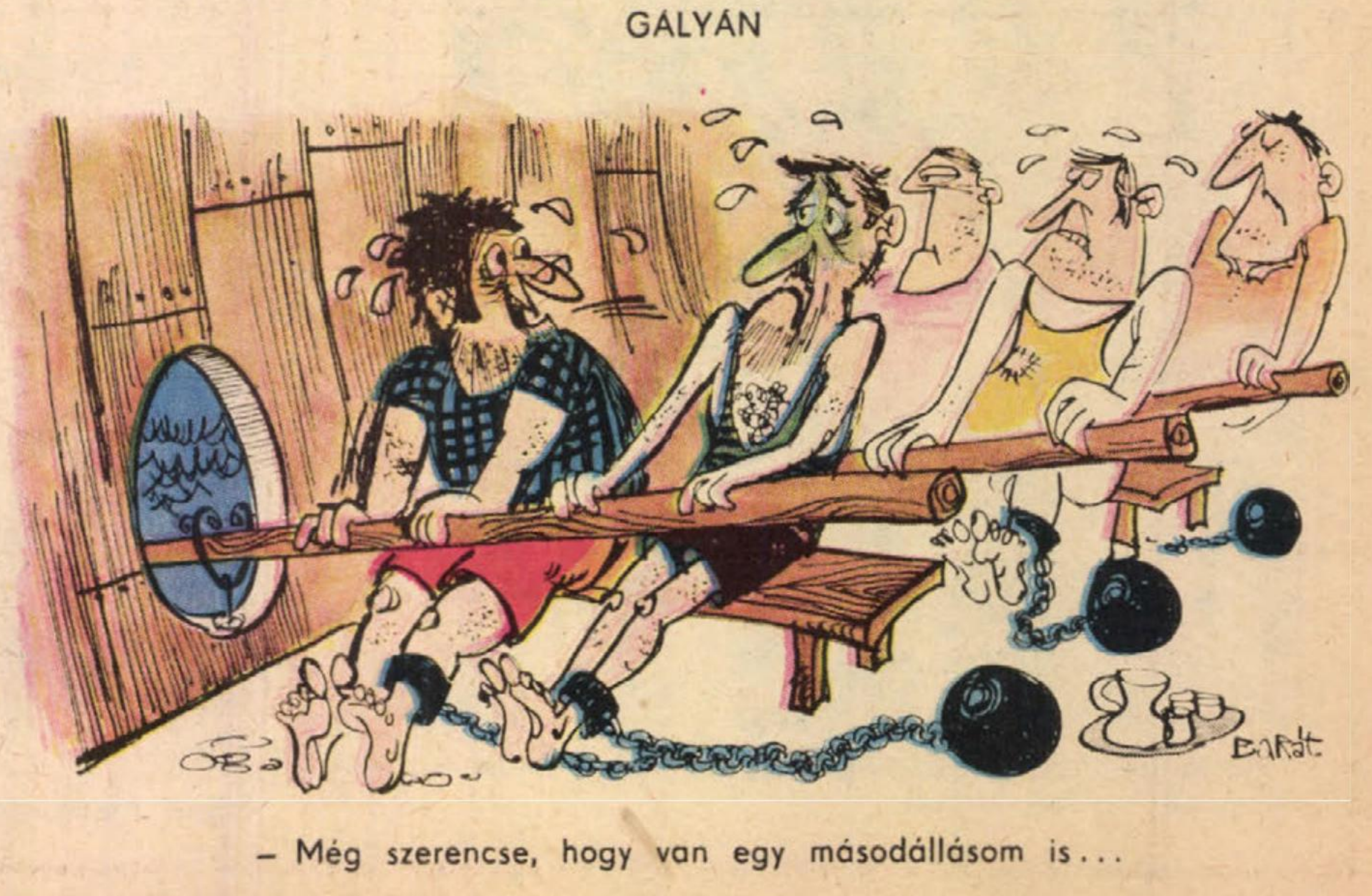

– Még szerencse, hogy van egy másodállásom is . . .

MŰHELY

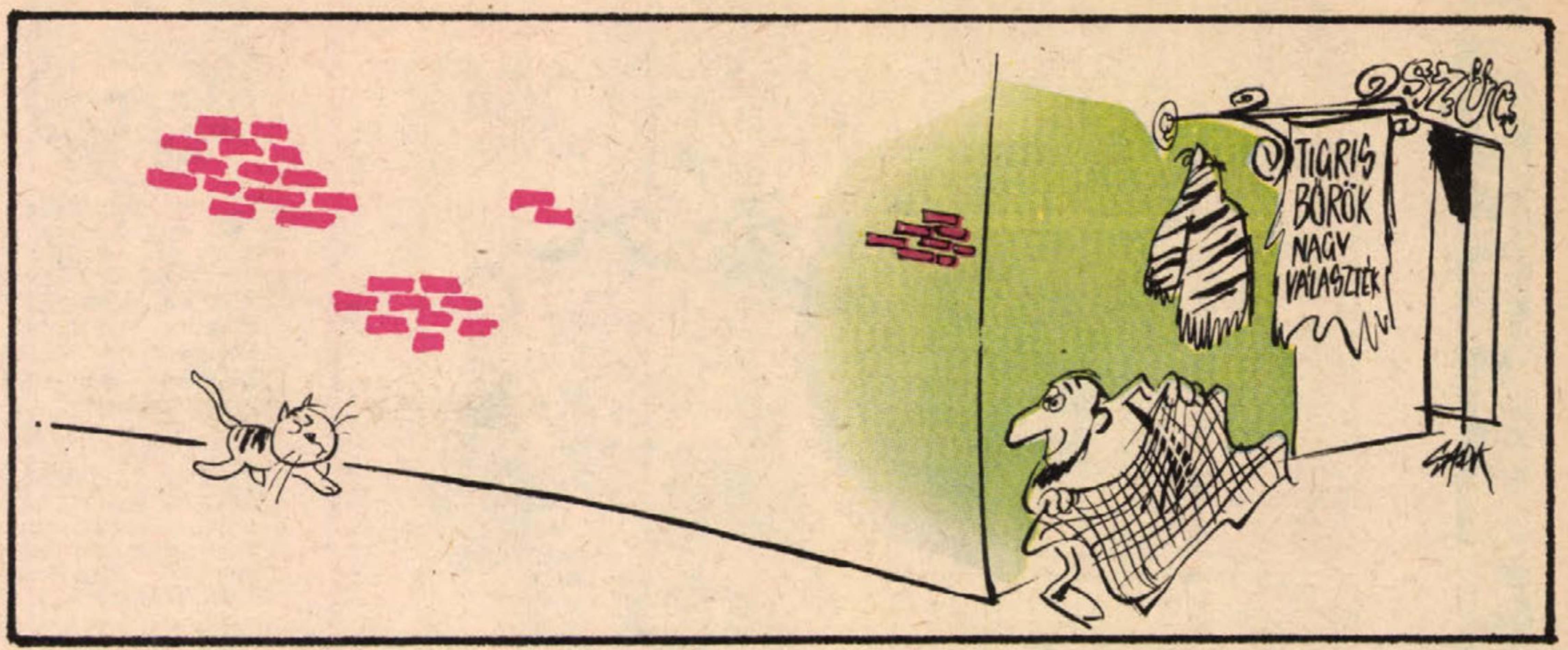
ŐSZŰCS
TIGRIS BŐRÖK NAGY VÁLASZTÉK

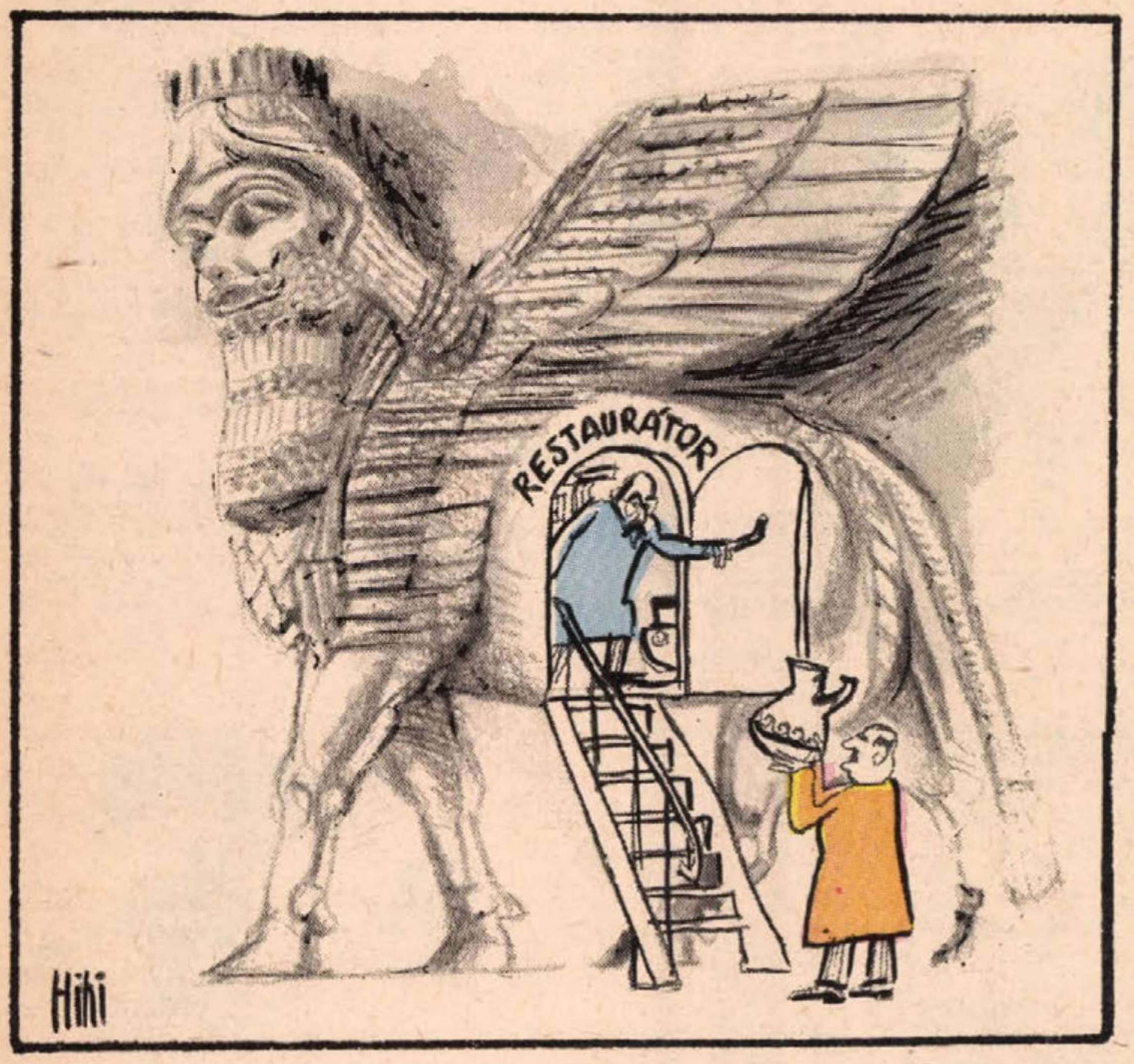
RESTAURÁTOR
Hihi

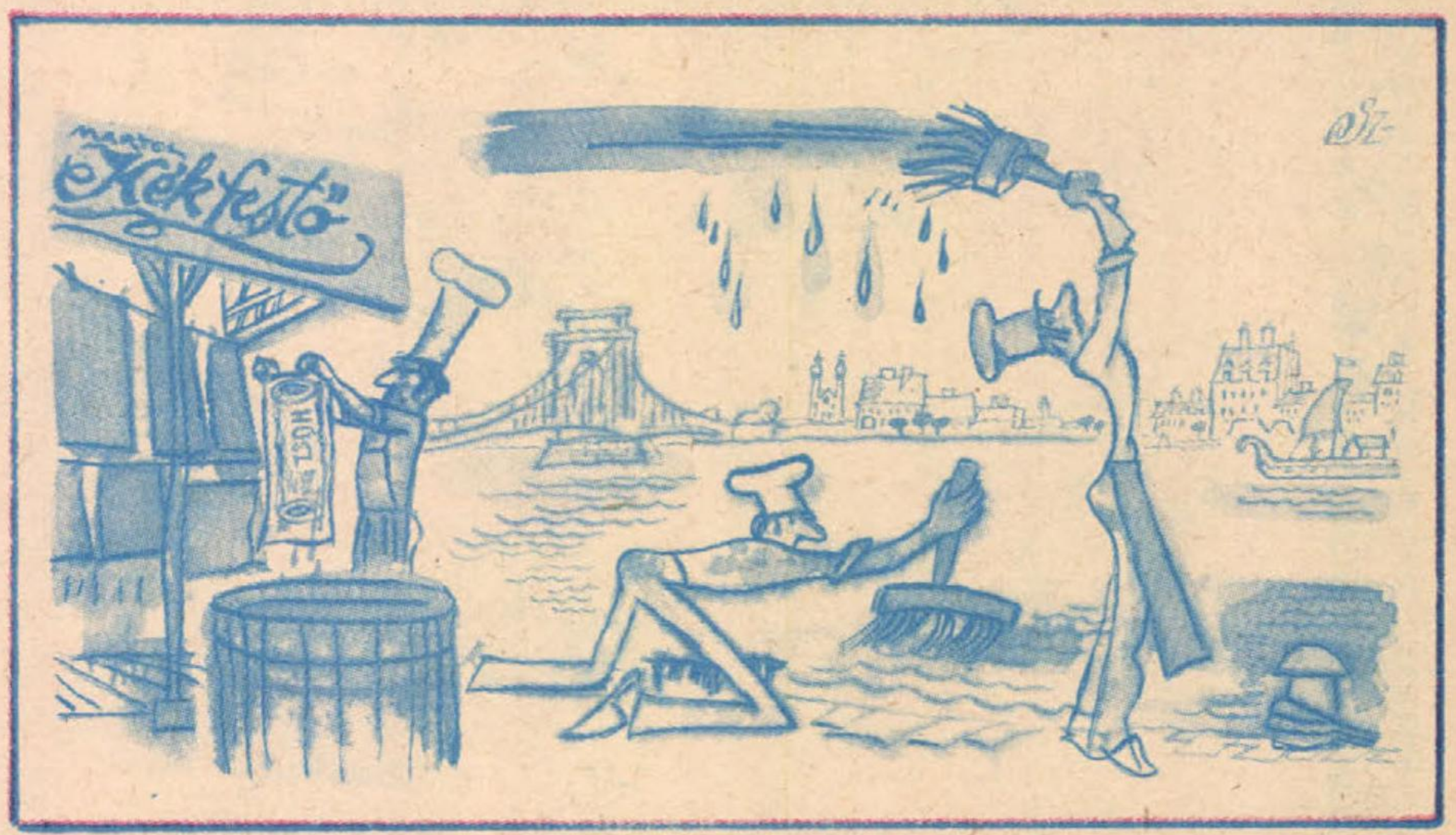

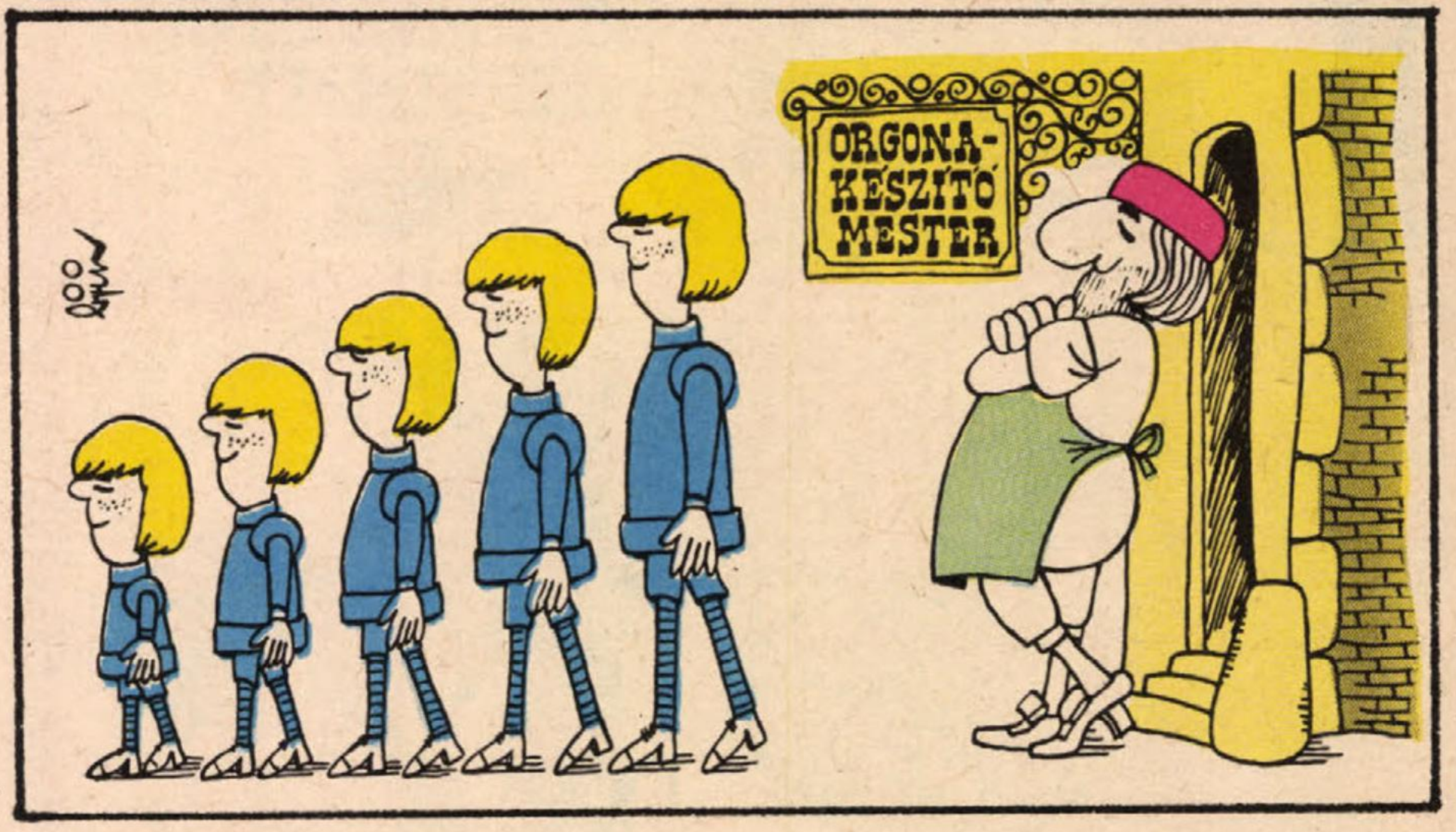
ORGONA-KÉSZÍTŐ MESTER

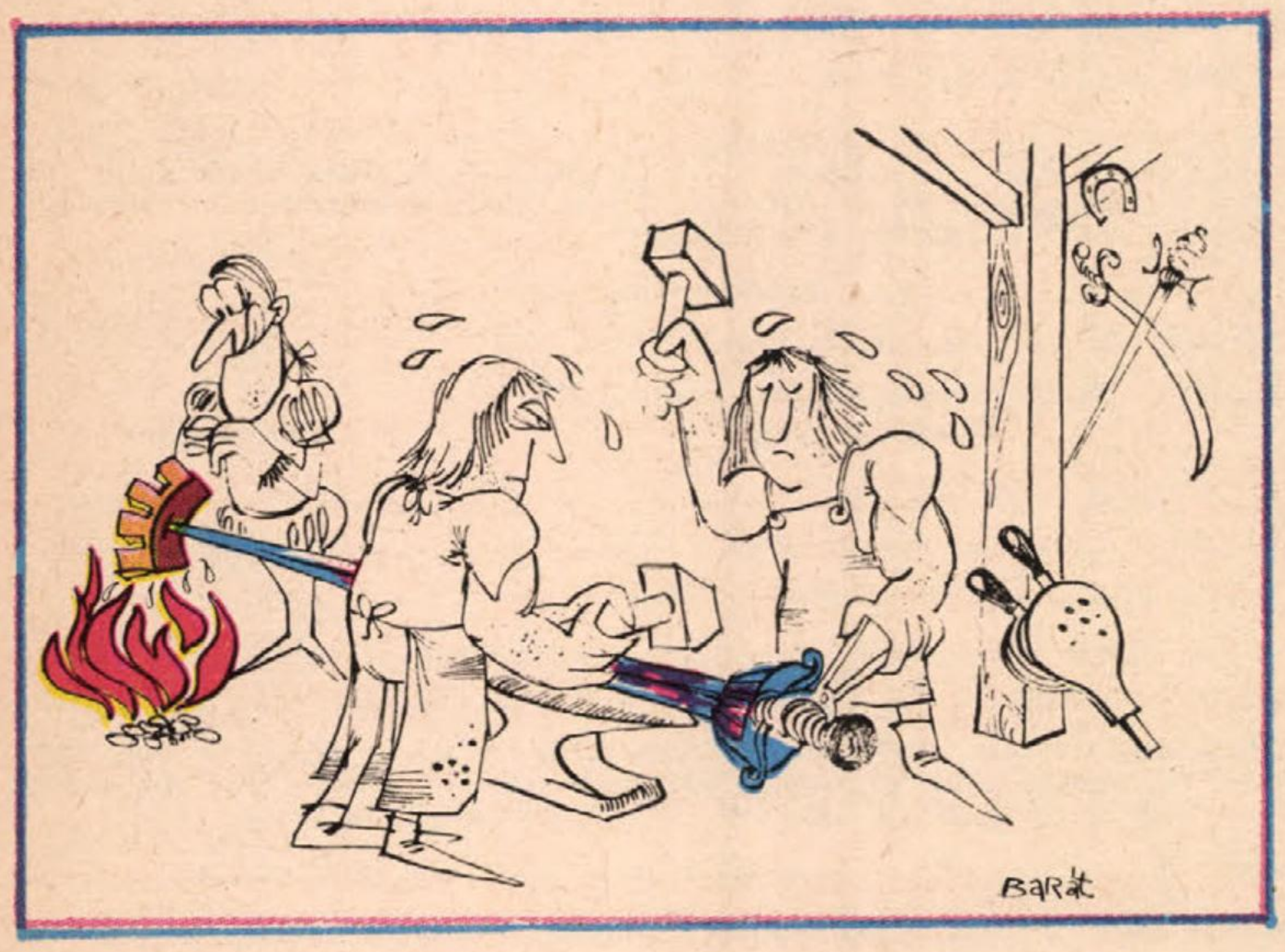

**SAJDIK,
HEGEDŰS,
SZŰR-SZABÓ,
BARÁT,
BALÁZS-PIRI,
CSÁSZÁR,
DALLOS**

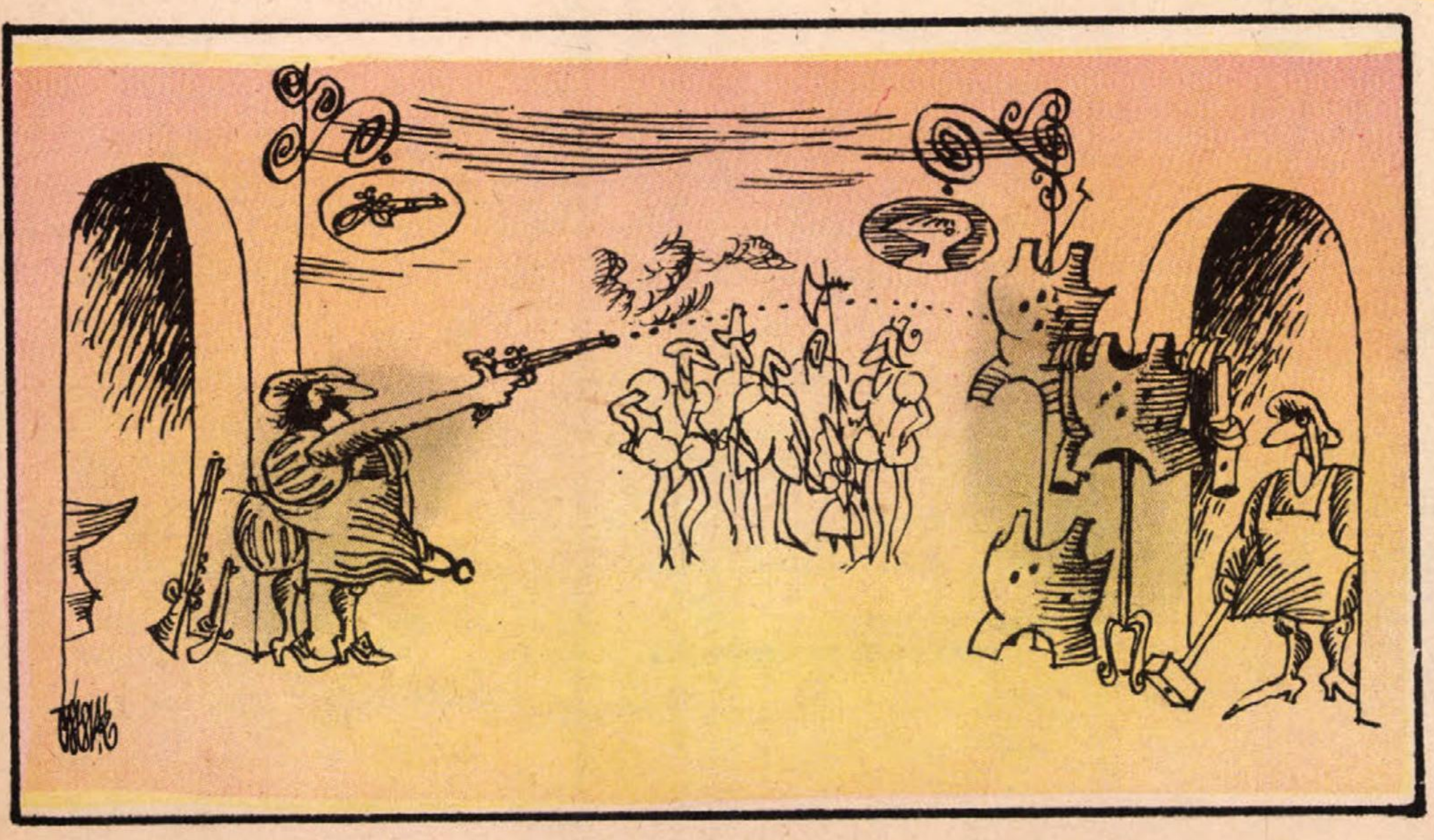

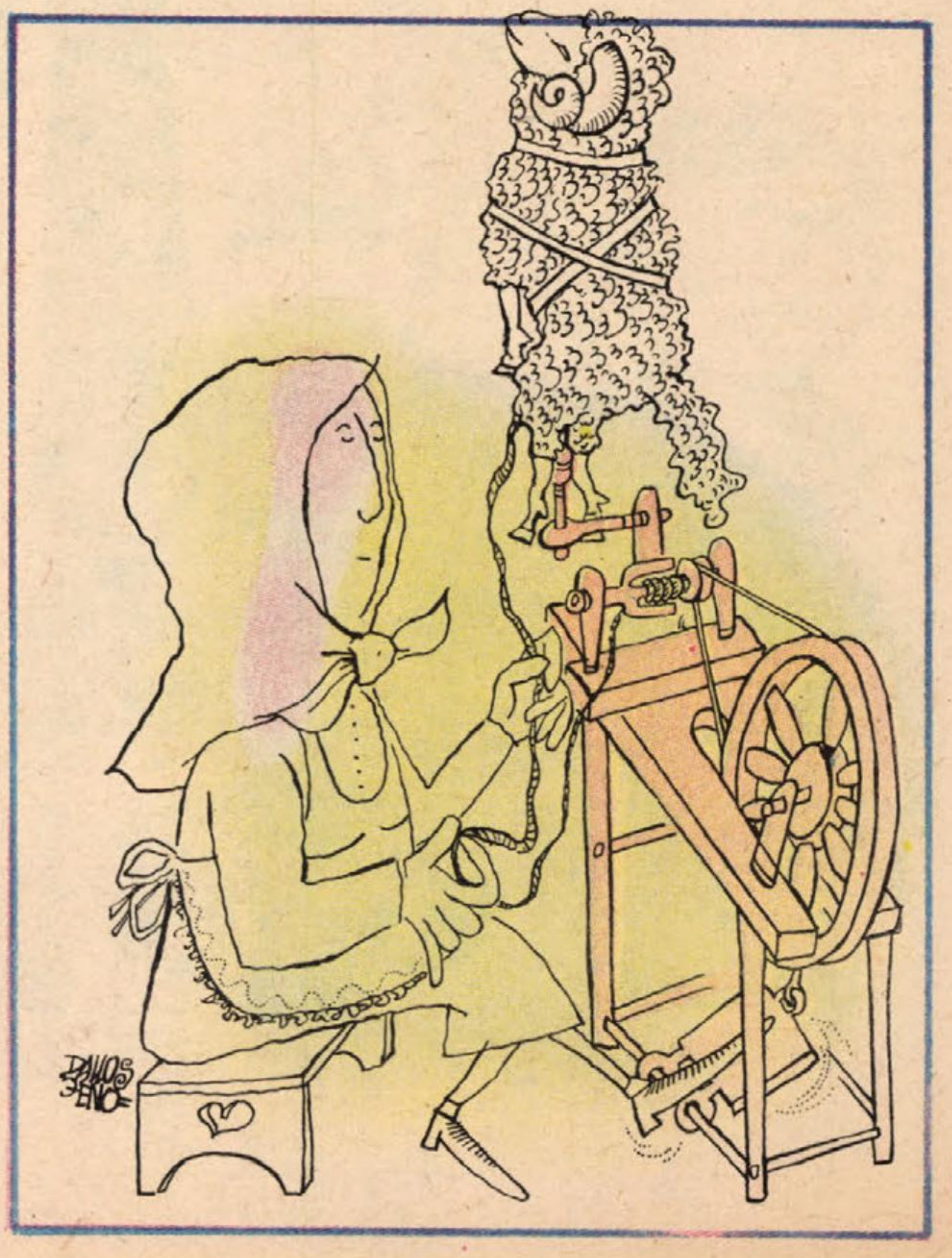
DALLOS JENŐ

E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIR

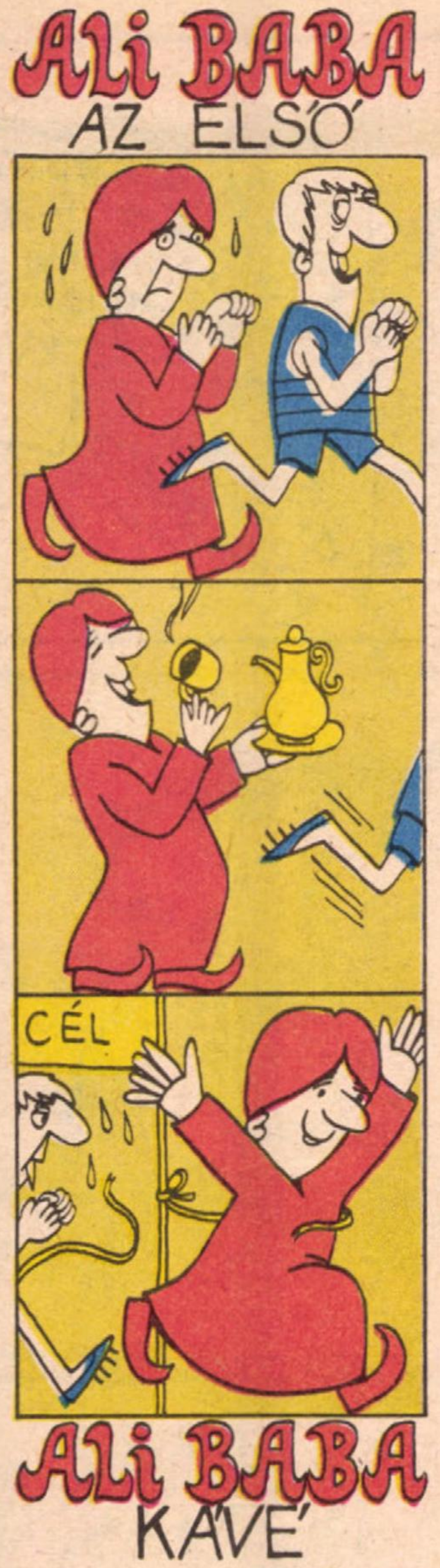

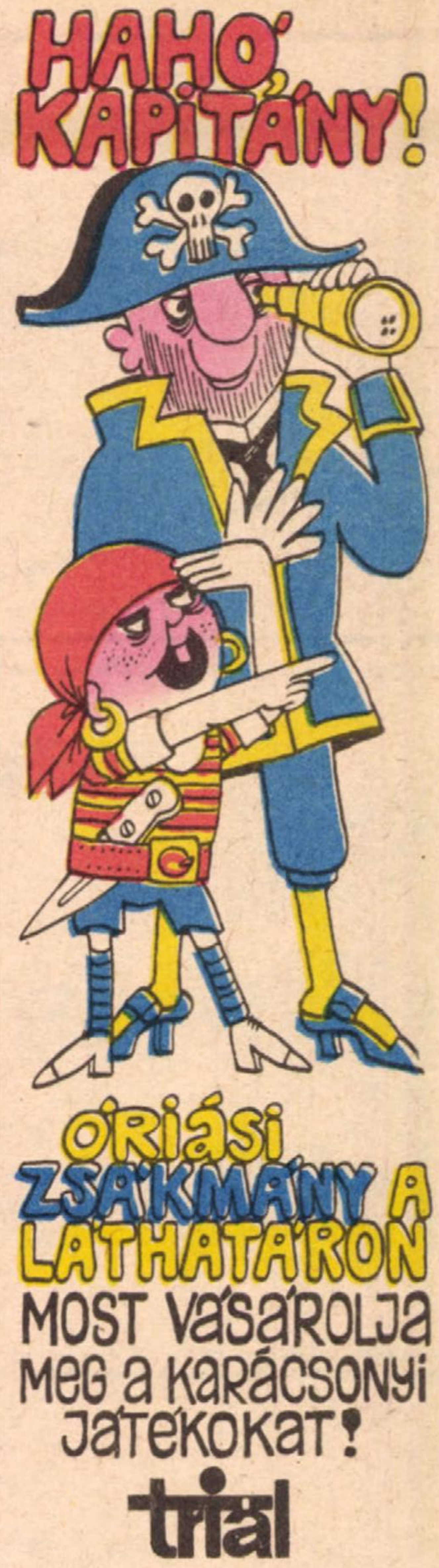

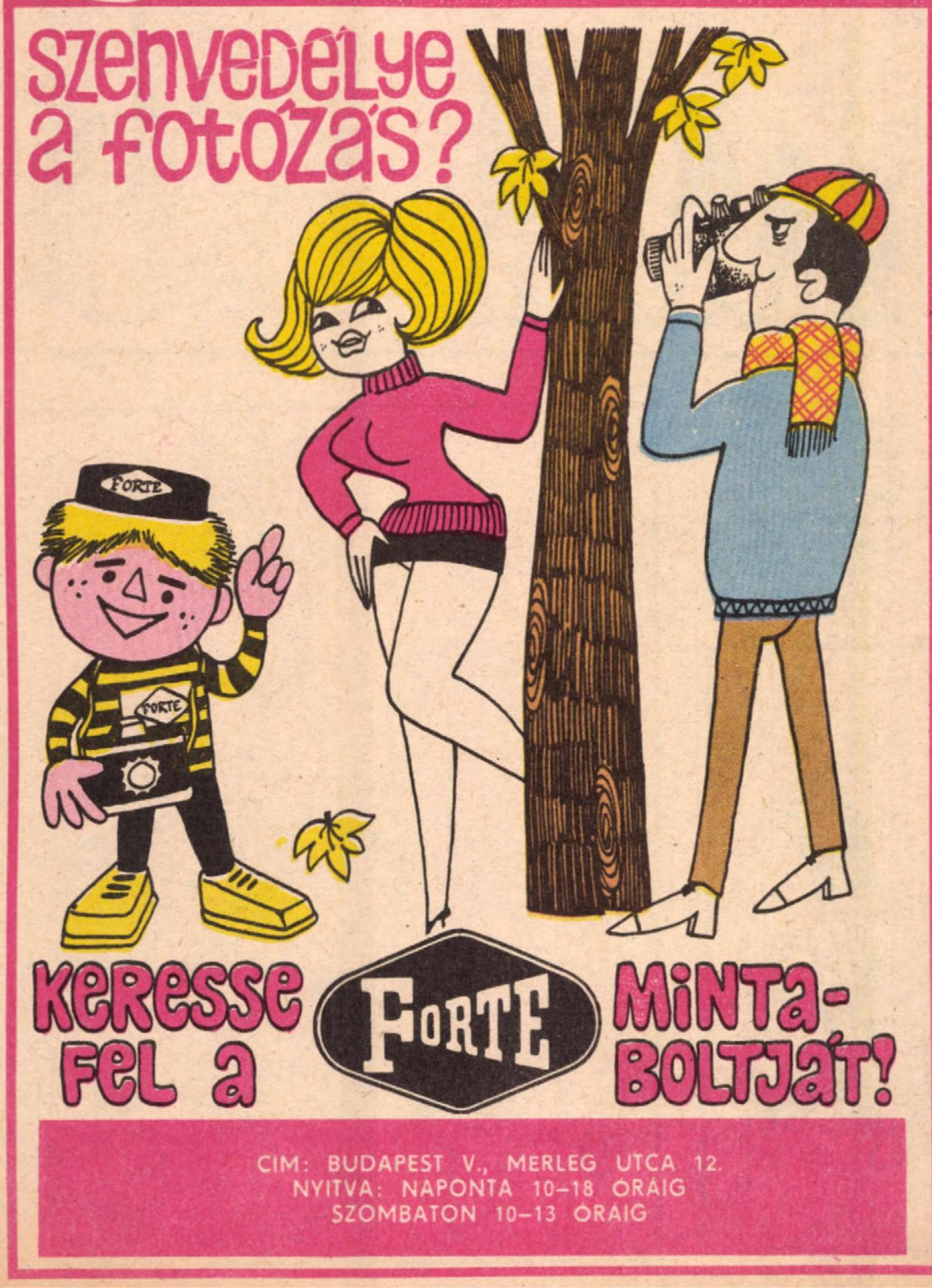

CIM: BUDAPEST V., MERLEG UTCA 12.
NYITVA: NAPONTA 10–18 ÓRÁIG
SZOMBATON 10–13 ÓRÁIG

KÖZELEDIK A KARÁCSONY

Ajándékoz könyvet is? Rendelje meg postán!

Ingyen nevethet, sokat nyerhet,

ha november 25-ig feladja megrendelését.

A leghumorosabb könyvnek is van egy komor vonása — fizetni kell érte. Ezúttal azonban ingyen nevethetnek vásárlóink: a megrendelt könyveken kívül minden csomagban találnak egy humoros könyvet is — INGYEN, AJÁNDÉKBA. Sőt, SORSOLÁSON is részt vesznek a megrendelők: ötszáz, összesen ötvenezer forint értékű díjat nyerhetnek, köztük TÍZEZER, ÖTEZER, KÉTEZER és EZERFORINTOS, bármire beváltható vásárlási utalványokat, valamint ötventől ezer forint értékig terjedő kiskönyvtárakat. **Azok, akik legalább 150 Ft értékű könyvet vesznek meg, öthavi részletre fizethetik.**

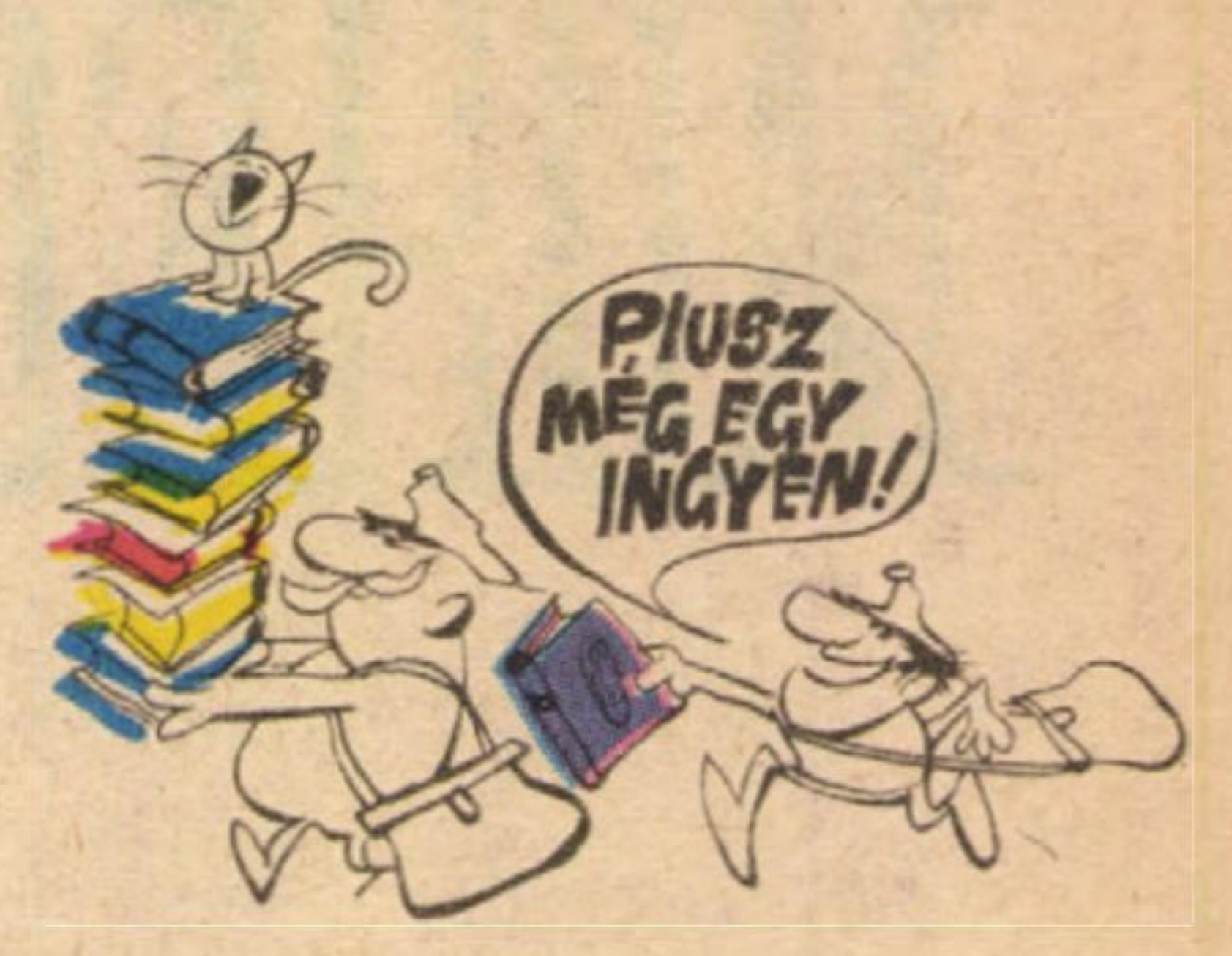
PLUSZ MÉG EGY INGYEN!

1. KALANDOZÁSOK — ÚTLEVÉLLEL (2)
Ára: 109,50 Ft

Az útleírások kedvelőinek ajánljuk ezt a sorozatot. Öt kötetében világjáró magyarok írják le élményeiket. A kötetek: Bihari Klára—Baráth Endre: Bahcsiszeráji látomás; Fehér Klára—Nemes László: Gésák, pagodák, titkok; Gál Zsuzsa: Feleség voltam New Yorkban; Germanus Gyula: Kelet fényei felé; Vitray Tamás: Mexikói mozaik. A kötetek tehát az egész világot bemutatják, a Távol-Kelettől Ázsián és Arábián át Amerikáig. Az öt kötet egységes, színes borítóval jelenik meg.

2. HÍMZÉS, HORGOLÁS (1)
Ára: kb. 49,— Ft

3. HÁZTARTÁS, DIVAT (1)
Ára: kb. 49,— Ft

Ezt a két válogatást elsősorban lányoknak, asszonyoknak ajánljuk: az elsőben három kézimunkakönyvet találnak, sok szép mintával, leírásokkal. A másikban egy szakácskönyvet és több, öltözködéssel, kozmetikával, gyermekneveléssel és általános háztartási teendőkkel foglalkozó kiadványt.

4. KLASSZIKUS TÖRTÉNETEK (2)
Ára: 132,— Ft

A sorozat kötetei a magyar és a világirodalom klasszikusainak egy-egy jellegzetes művét tartalmazzák. A kötetek: Jókai: Két menyasszony; Petőfi: A helység kalapácsa; Mikszáth: Tavaszi rügyek: Szép Ernő: Mátyás király tréfái; Lev Tolsztoj: Polikuska; Puskin: A kapitány lánya; Mérimée: Tamango és a Carmen; Balzac: A vörös vendégfogadó. A kötetek elegáns, egyforma kötésben és méretben jelennek meg, egész oldalas, színes illusztrációkkal.

KLASSZIKUSOK

5. KÉT HÍRES REGÉNY (3) **Ára: 197,— Ft**

Az egyik a Nobel-díjas Galsworthy Forsyte Saga c. műve, amely 4 kötetben jelenik meg, s a klasszikus családregény egyik legkiemelkedőbb példája. A másik a neves spanyol író, Goytisolo Személyleírás c. könyve, a modern regény jellegzetes képviselője.

MEGRENDELŐLAP

Központi Könyvszolgálat, Budapest, 62. Pf. 583.

Alulírott megrendelem a következő válogatásokat:

Válogatás címe: Egységár:

....

....

....

....

....

Tudomásul veszem, hogy 150,— Ft-on felüli vásárlás esetén öthavi részletre fizethetek, ebben az esetben utánvéttel fizetem ki az ár ötödét, a többit — a kezelési költséggel együtt — négy egyenlő részletben.

Név: ....

Pontos cím: ....

Anyja neve: ....

Születési hely, év, hó, nap: ....

A megrendelőlapot borítékban küldjék be, mellékelve a megfelelő számú, kitöltött pályázati szelvényt is. Minden válogatásnál (a cím után zárójelbe írt számmal) megjelöltük, hogy megvásárlása hány szelvény kitöltésére jogosít. A szelvényeket december 18-án sorsoljuk, a szerencsések tehát karácsonyi ajándékként nyerik a vásárlási utalványokat vagy a kiskönyvtárakat.

PÁLYÁZATI SZELVÉNY

Név: ....

Pontos cím: ....

....

PÁLYÁZATI SZELVÉNY

Név: ....

Pontos cím: ....

....

PÁLYÁZATI SZELVÉNY

Név: ....

Pontos cím: ....

....

PÁLYÁZATI SZELVÉNY

Név: ....

Pontos cím: ....

....

PÁLYÁZATI SZELVÉNY

Név: ....

Pontos cím: ....

....

PÁLYÁZATI SZELVÉNY

Név: ....

Pontos cím: ....

....

TÜCSÖK és BOGAR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

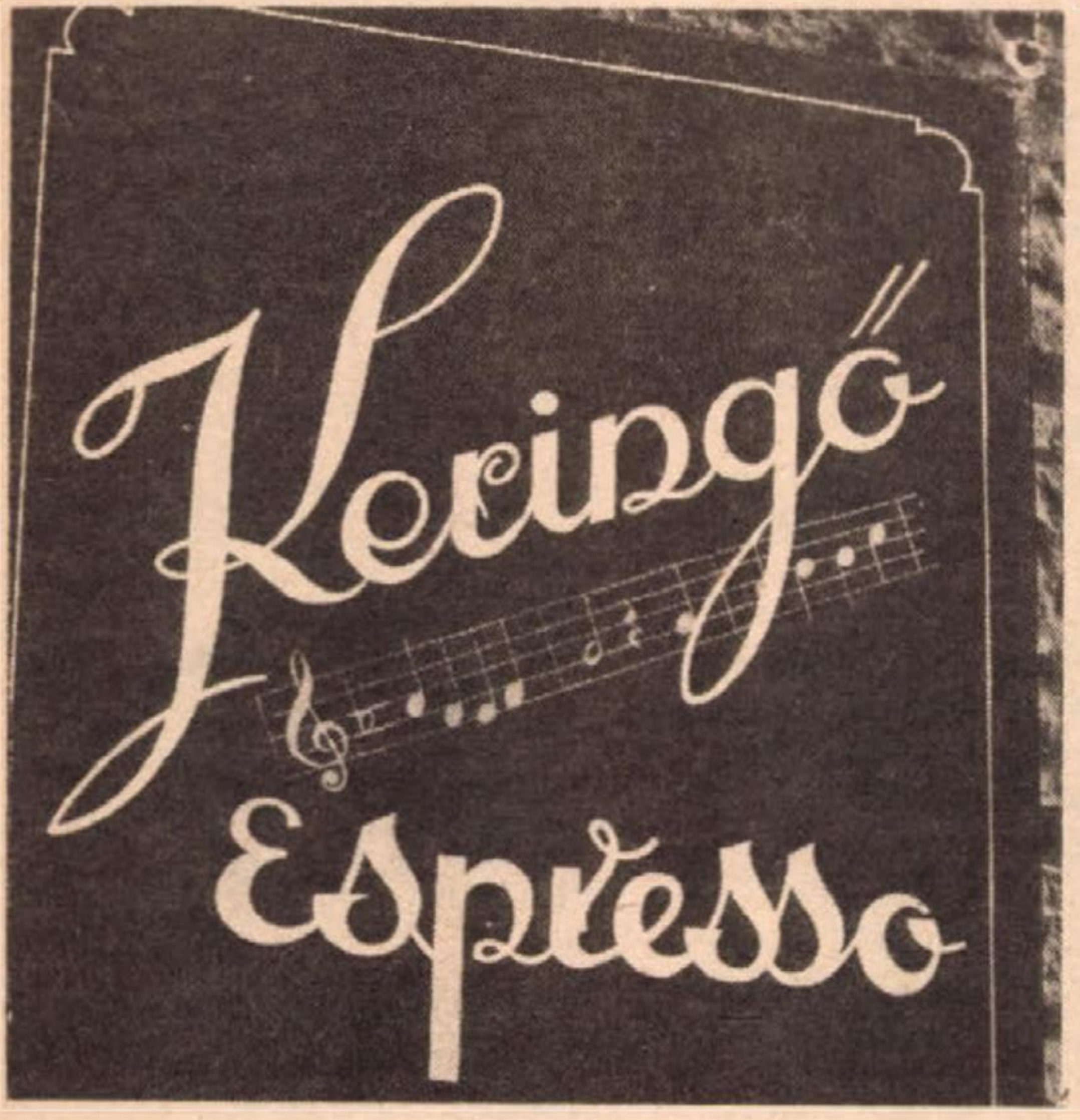

Ki látott már négynegyedben keringőzni?

(Beküldte: Lukin László)

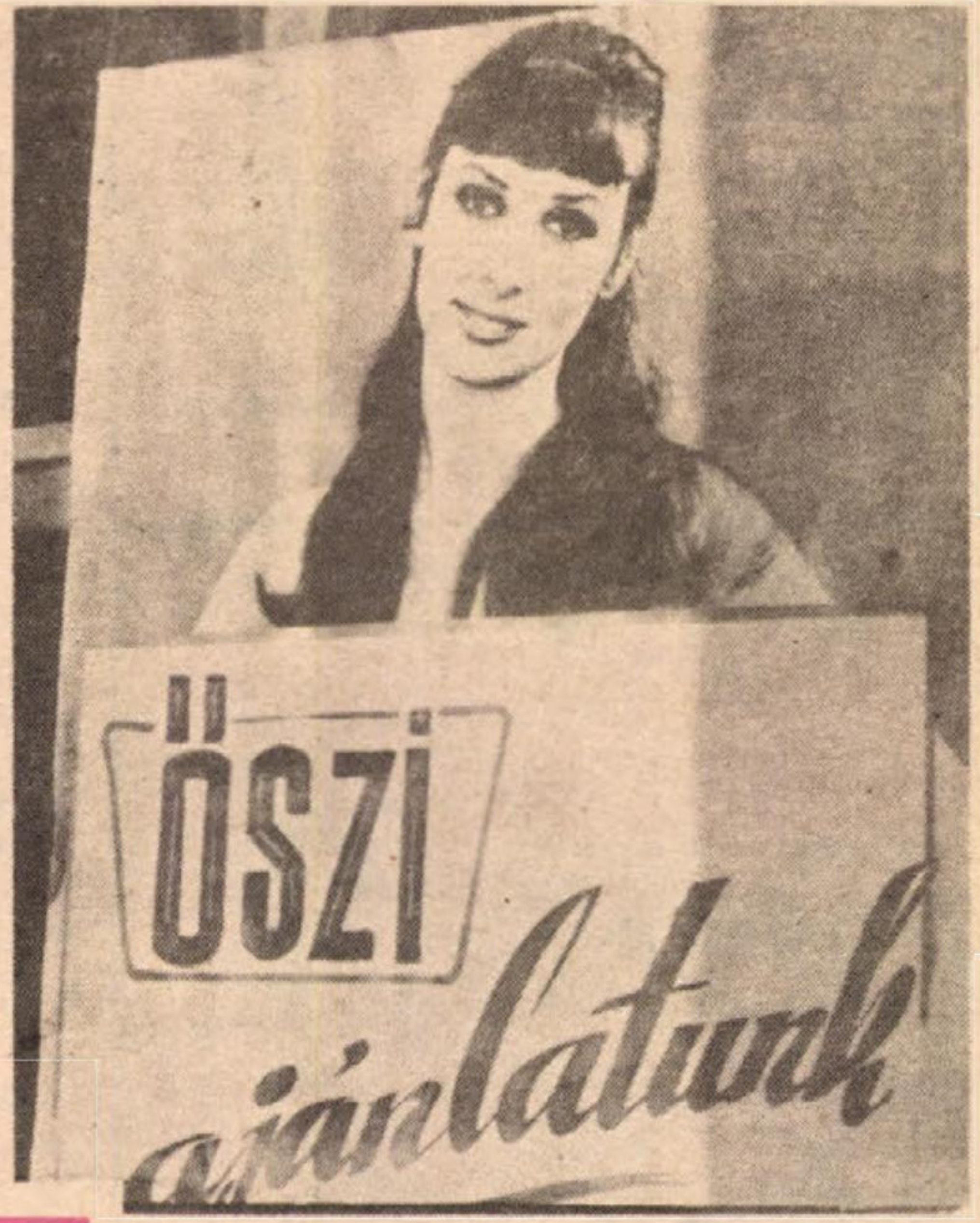

Elfogadható ajánlat

(Beküldte: Bereczky Miklós, Sopron)

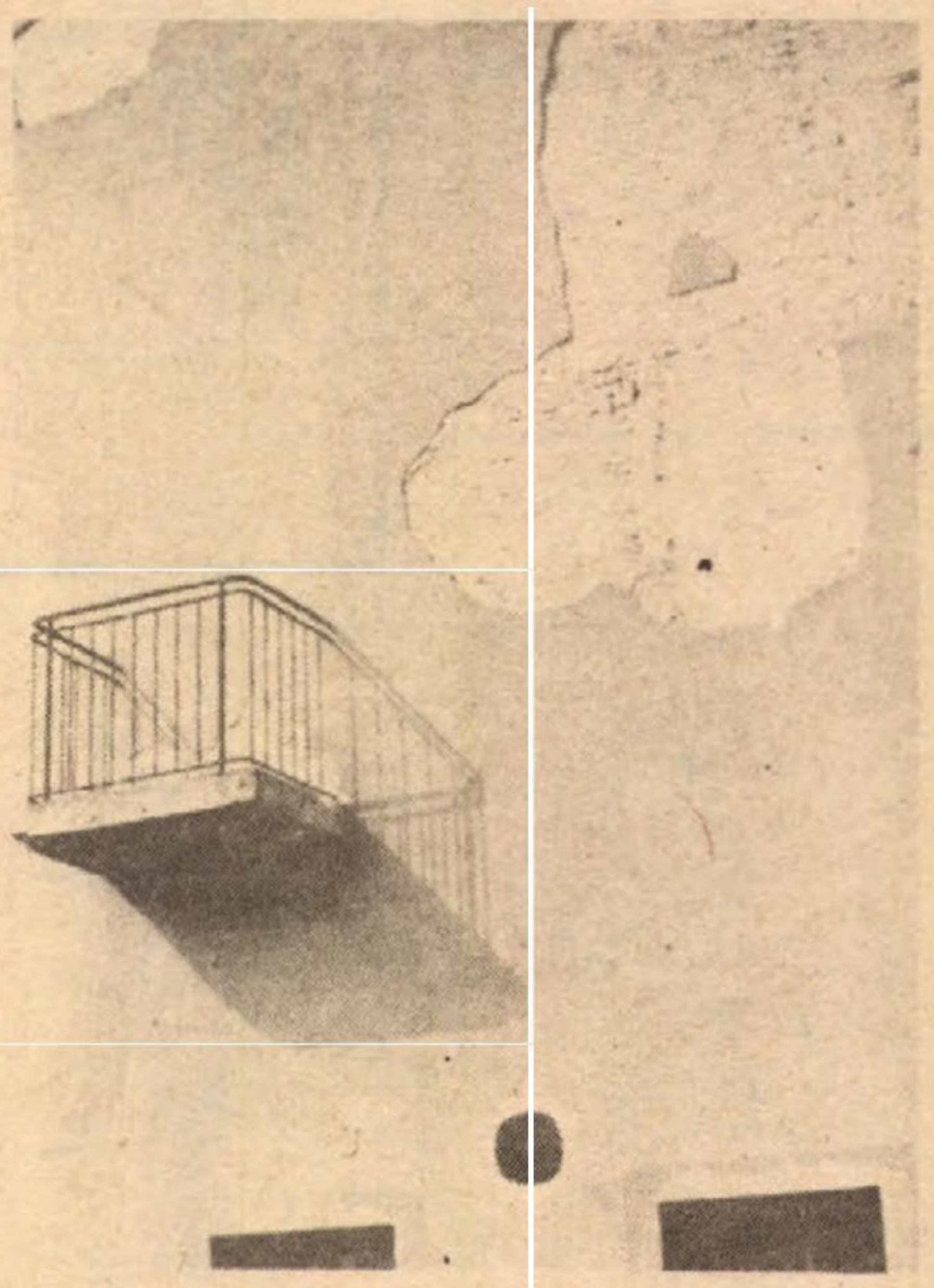

PRAKTIKUS ERKÉLY
(Látható a fóti művelődési otthon tűzfalán)

(Beküldte: Dragonitz Tamás, Budapest)

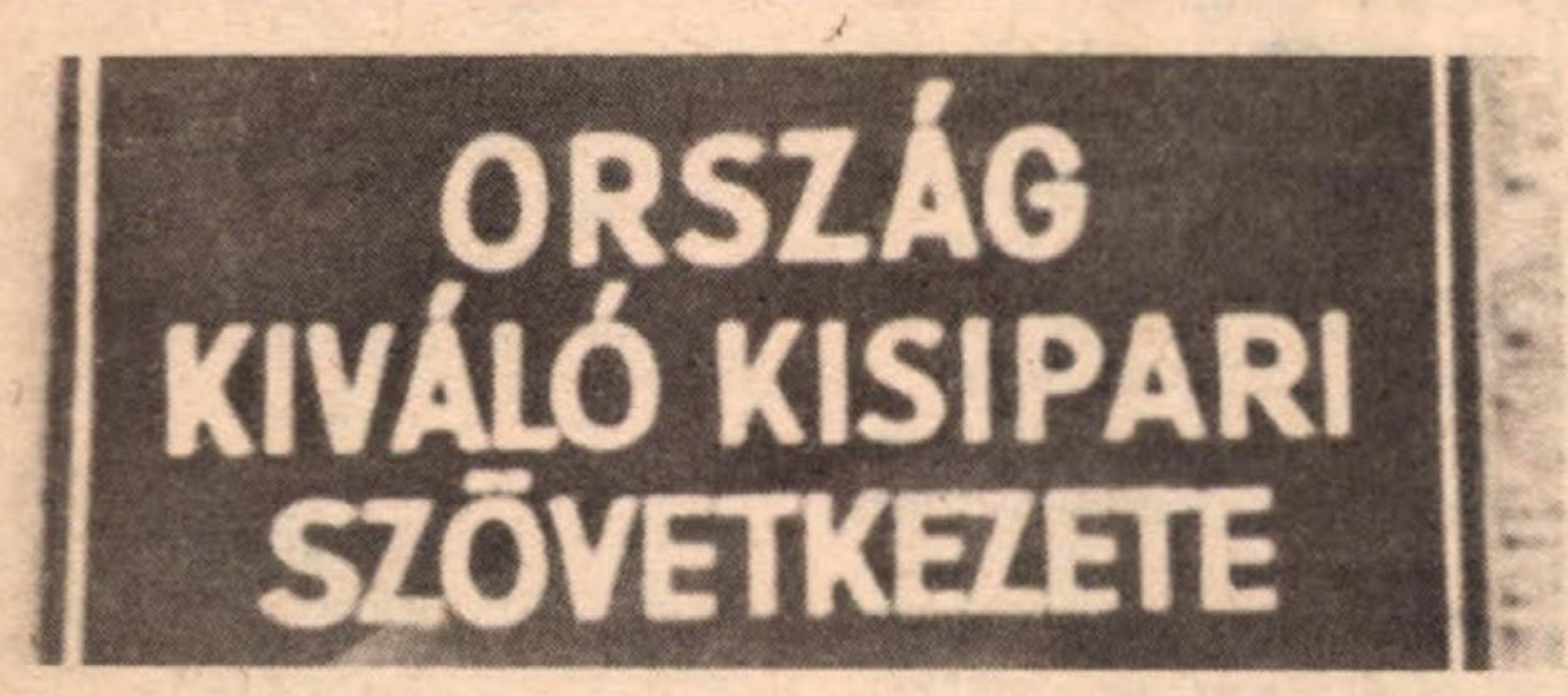

Legalább a névelőt rakták volna ki, ha már ügyesebben nem tudták megszövegezni a feliratot!

(Bánréti Zoltán, Budapest)

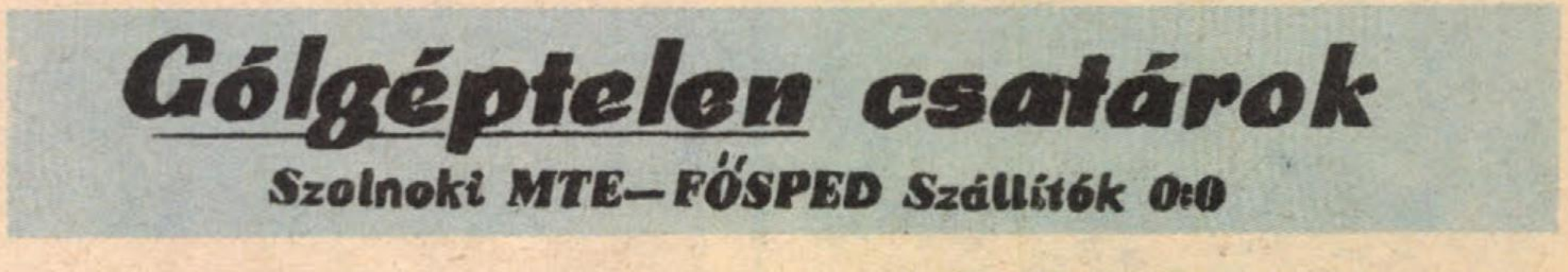

Gólgéptelen csatárok

Szolnoki MTE—FŐSPED Szállítók 0:0

Gólgéppel, persze, könnyű volna!
(Beküldte: T. L., Szolnok)

DIÁKSZEMMEL

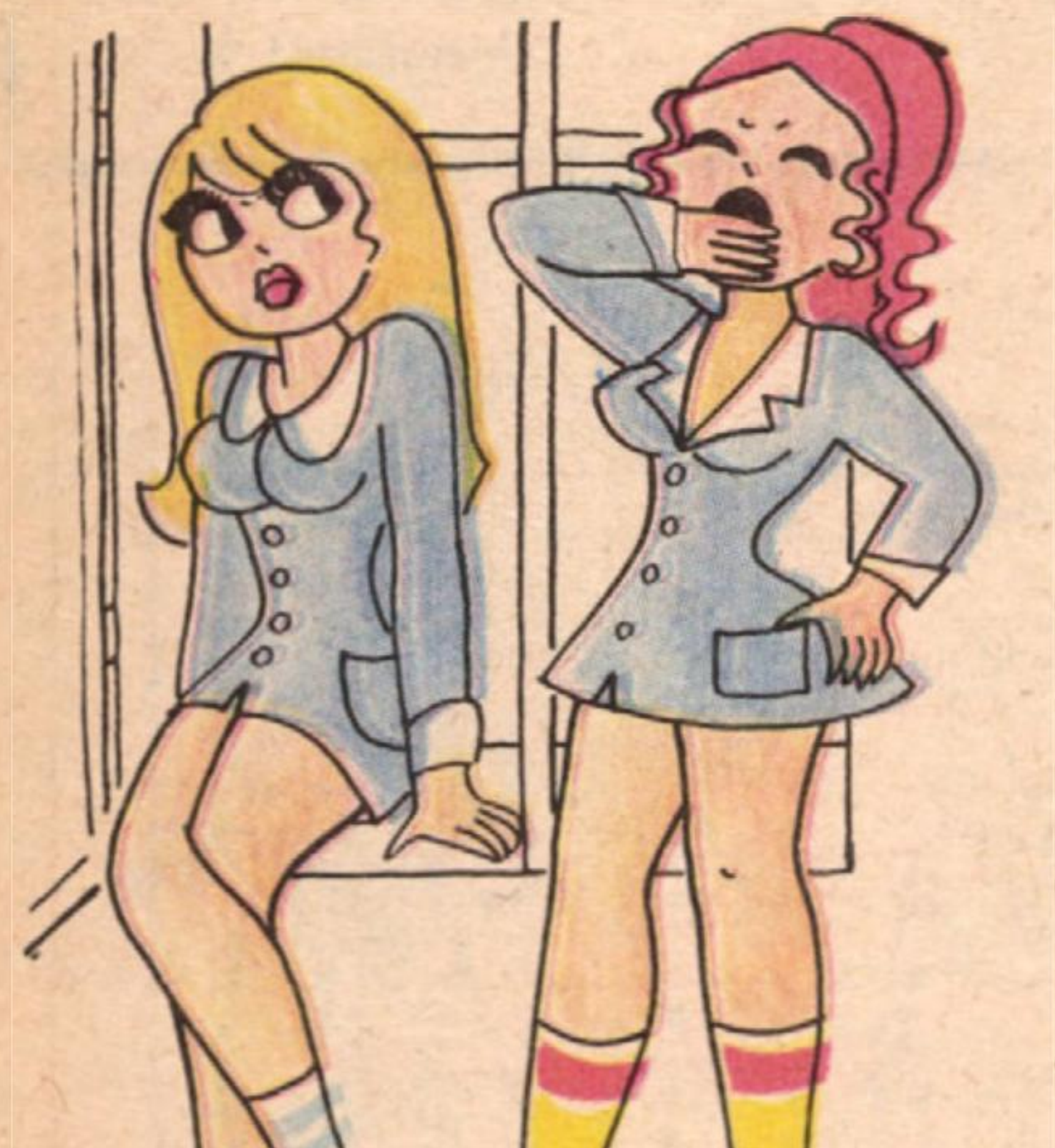

– Megint a szexuális élet problémáival untattak az osztályfőnöki órán.

NÉGER VÉR

Hogyan kerülhet néger vér egy „tiszta" fehér amerikai ereibe? Úgy, hogy sürgős esetben vérátömlesztést kap, s az életet mentő vér történetesen egy néger véradótól származik. Ennek elkerülése végett Louisiana államban még mindig „néger" felírású üvegekben helyezik el azt a vért, amelyet egy öntudatos fehér ember végveszélyben is visszautasít. Louisiana állam képviselőházában — az AP-hírügynökség beszámolója szerint — indítványt terjesztettek elő, hogy szüntessék meg ezt a képtelenséget, a többség azonban leszavazta. Az egyik képviselő — az AP sajnálatos módon nem örökítette meg a nevét — kijelentette, hogy az ő családja inkább meghalna, mintsem hogy egy csöpp néger vért is kapjon.

Új majomper nem lesz?

DÉL-AMERIKAI HÉTKÖZNAPOK

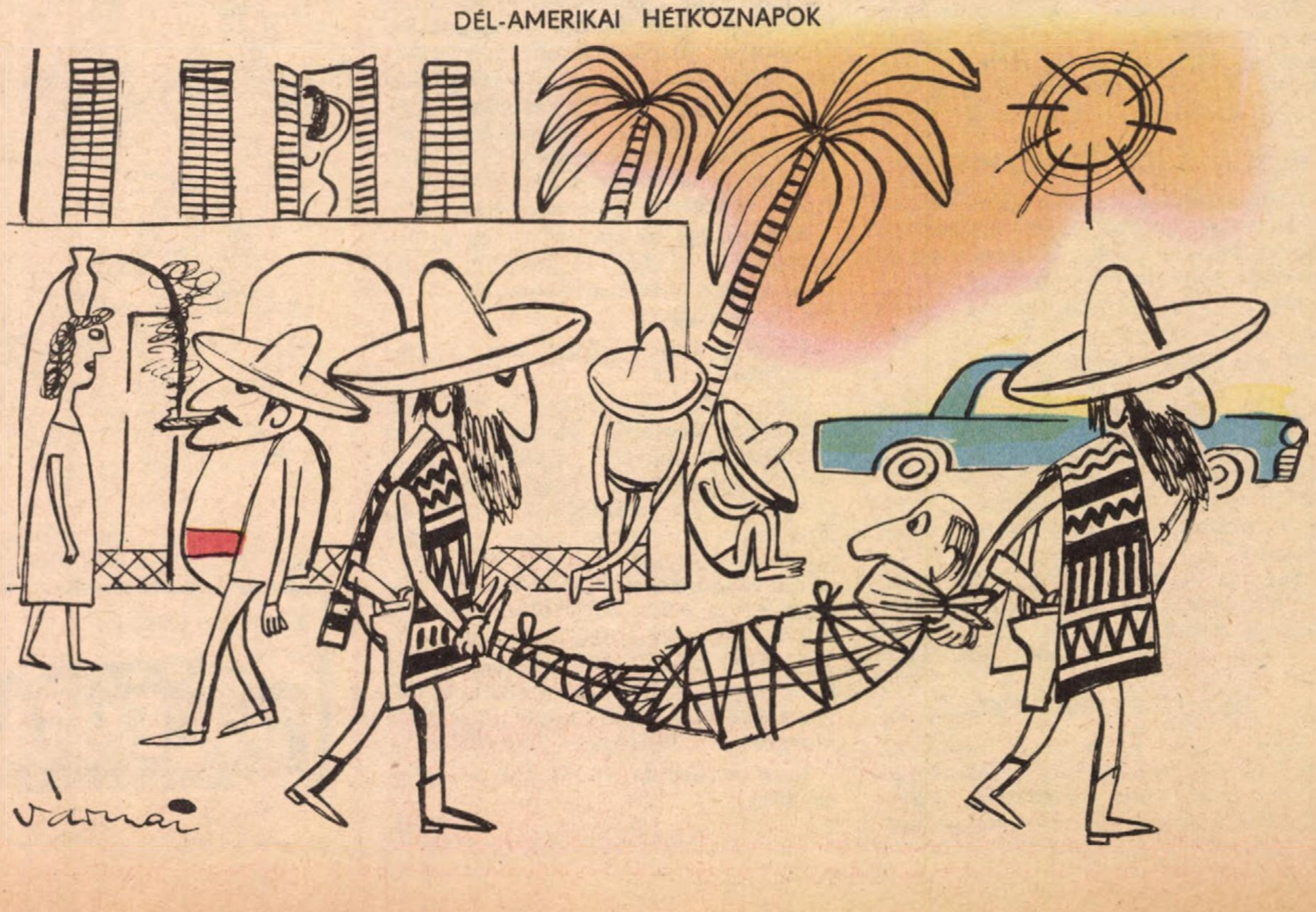

ANGOL HUMOR

A „Sunday Express" című vasárnapi újságban olvastuk:

Éjfél után két óra tájban a férj nem a legszilárdabb léptekkel lép be a lakásába. Felesége gúnyosan kérdezi:

– Rájöttél, hogy mégis legjobb otthon?

– Nem – rázza a fejét a férj –, de ez az egyetlen hely, amely ilyenkor nyitva van.

import humor

A KÉZFOGÁS DEMOKRATIKUS DOLOG

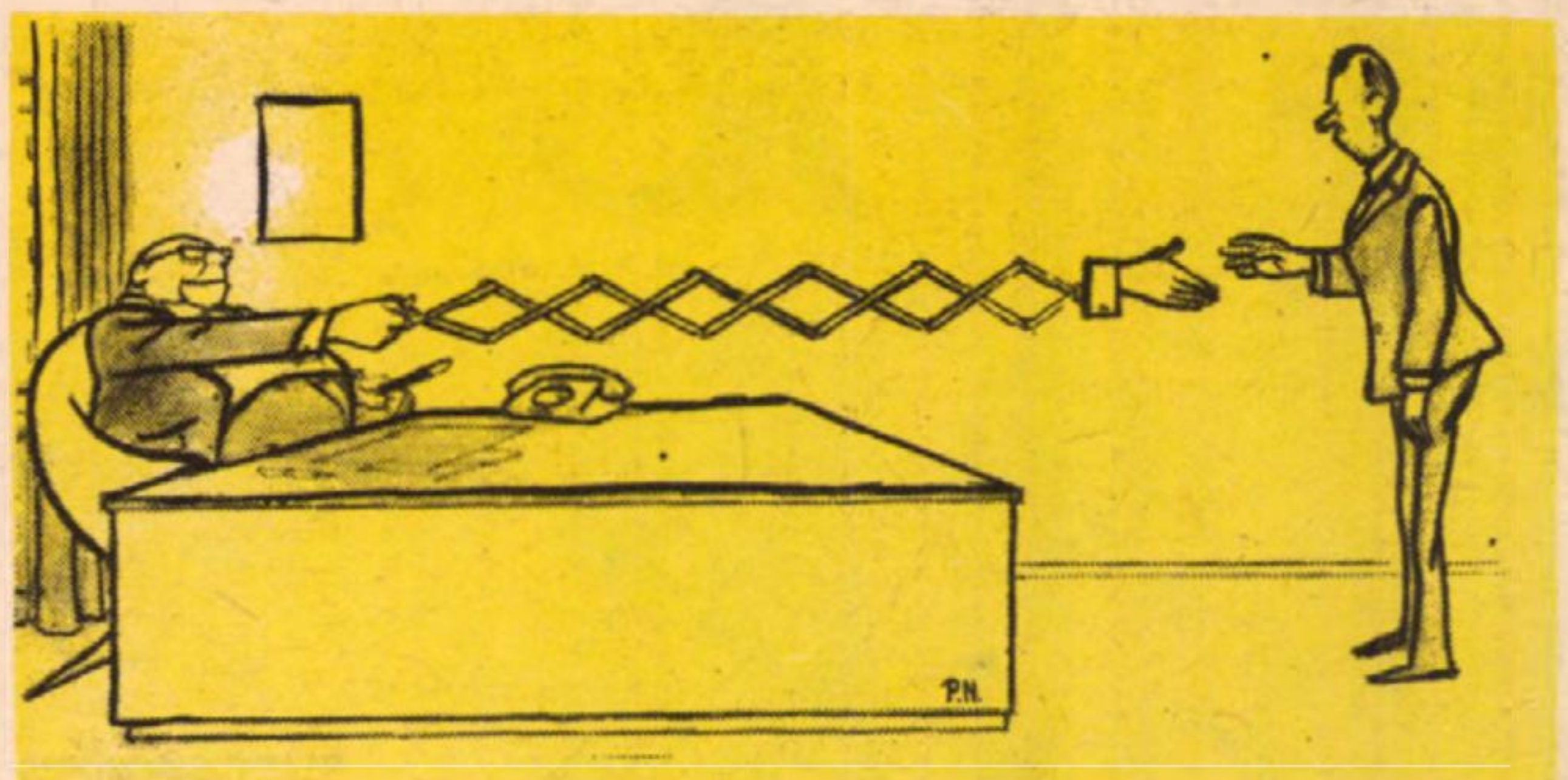

(„Stern", Hamburg)

FENYEGETÉS

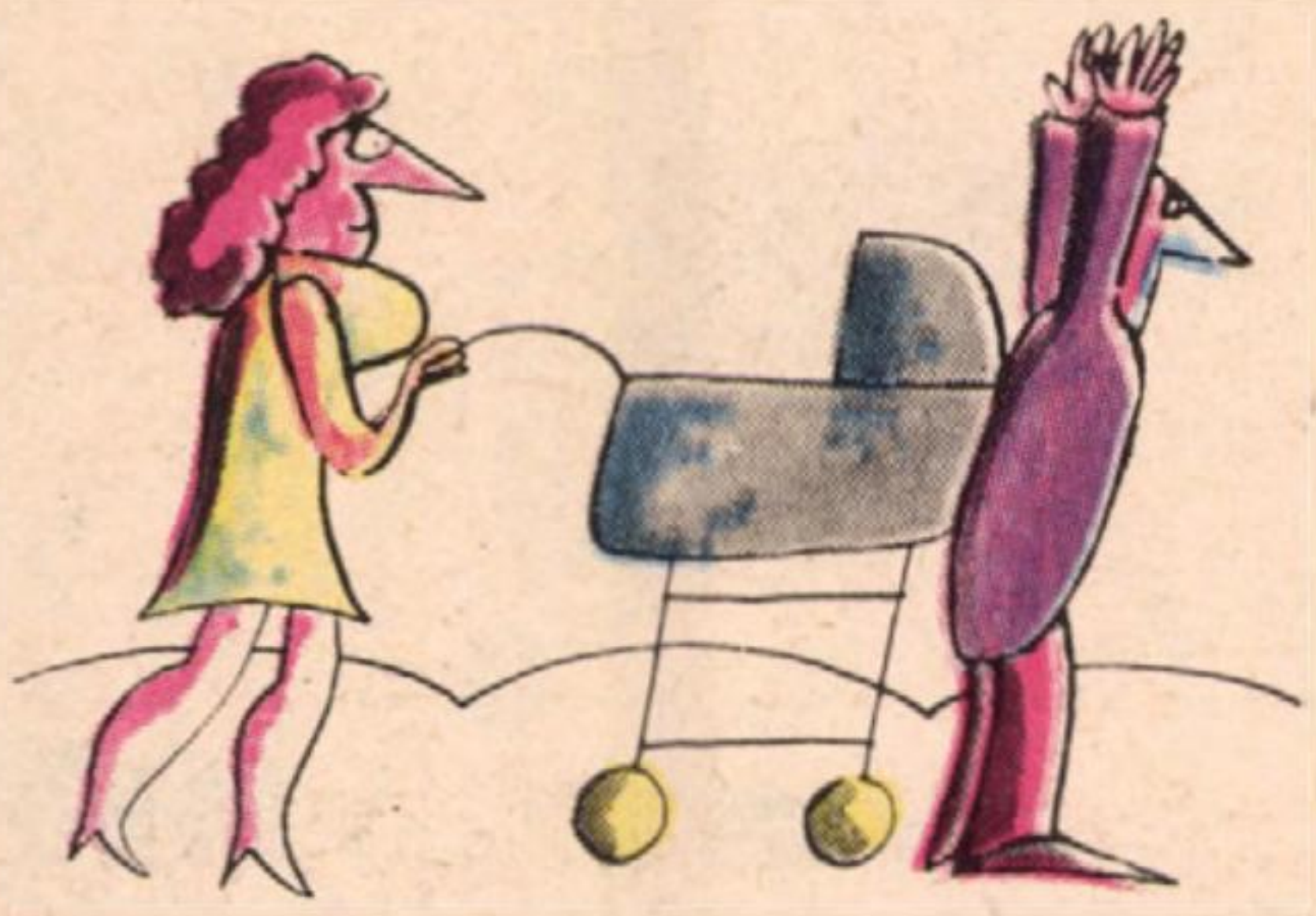

(„Rohács", Pozsony)

AZ EMBERTANI MÚZEUMBAN

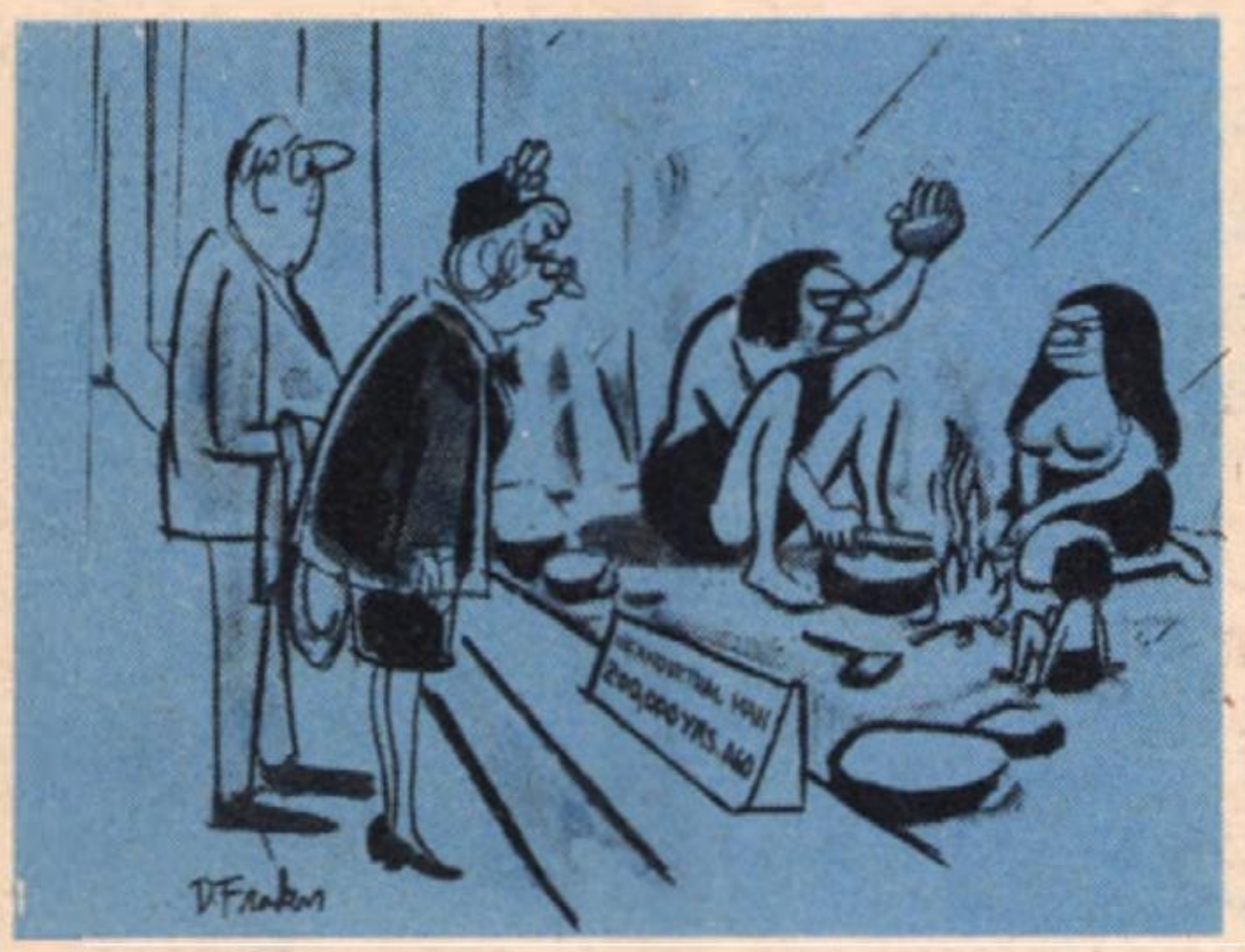

– Istenkém, hogy eljárt az idő...

(„Eulenspiegel", Berlin)

ASSZONYI MAGYARÁZAT

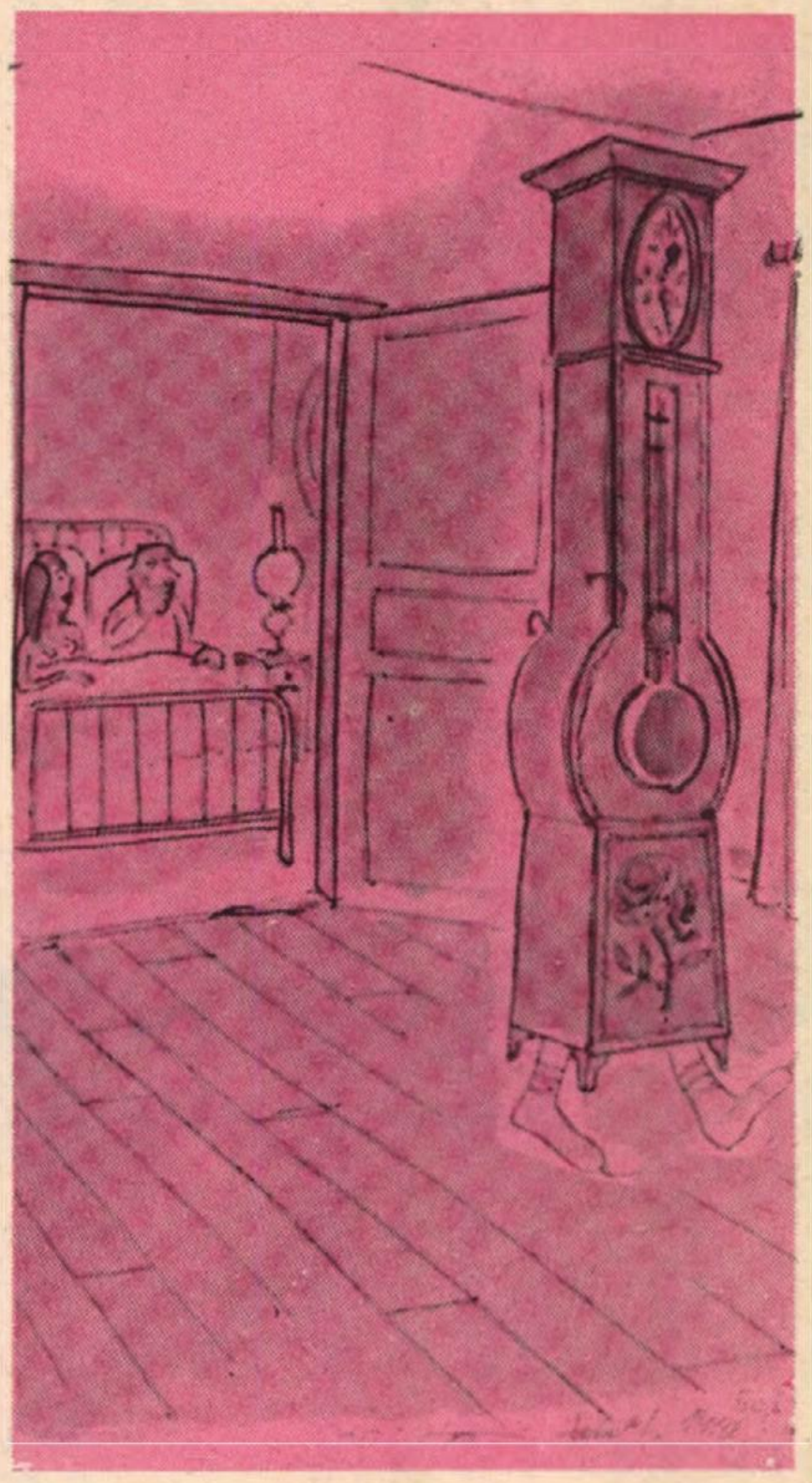

– Megcsináltattam az álló órát, látod, már jár!

(„Paris-Match")

MINI HUMOR

A férj a feleségéhez:

— Ne engedd meg a lányodnak, hogy hozzá menjen ehhez a fiatalemberhez. Hátha találunk valami értelmesebb fickót.

— Hej, ha annak idején én is így gondolkoztam volna...

*

— Mondd, te bolondnak nézel engem?

— Nem, de ember vagyok, én is tévedhetek.

*

Megbetegedett a lap zenekritikusa, így aztán a főszerkesztő a sportrovat egyik munkatársát küldte ki a hangversenyre. Íme a tudósítás: „Színházunkban a zenekar tegnap este Brahms művével került össze. Brahms maradt alul."

*

Történt, hogy a híres író ellátogatott a színházba és az igazgató felkérésére a szünetben bement a kulisszák mögé, aholis bemutatták neki az egész társulatot. Amikor a súgóval is összeismertették, a vendég hosszasan szorongatta a kezét, s aztán kijelentette:

— Külön öröm számomra, hogy megismerkedhettem önnel. Gondolja csak meg, én rendszerint a földszint első sorába veszek jegyet, így azután az összes klasszikust — Schillert, Shakespearet, Molière-t — közvetlenül az ön tolmácsolásában hallom.

*

— Miért lopta el azt az autót?

— Szó sincs lopásról, azt hittem, hogy gazdátlan a kocsi.

— Hogyhogy?

— Kérem, ez az autó a temető mellett parkolt.

*

— Kisasszony — szólít meg egy fiatalember az utcán egy lányt —, nem ülne be velem egy kicsit ide, a cukrászdába?

— Nem.

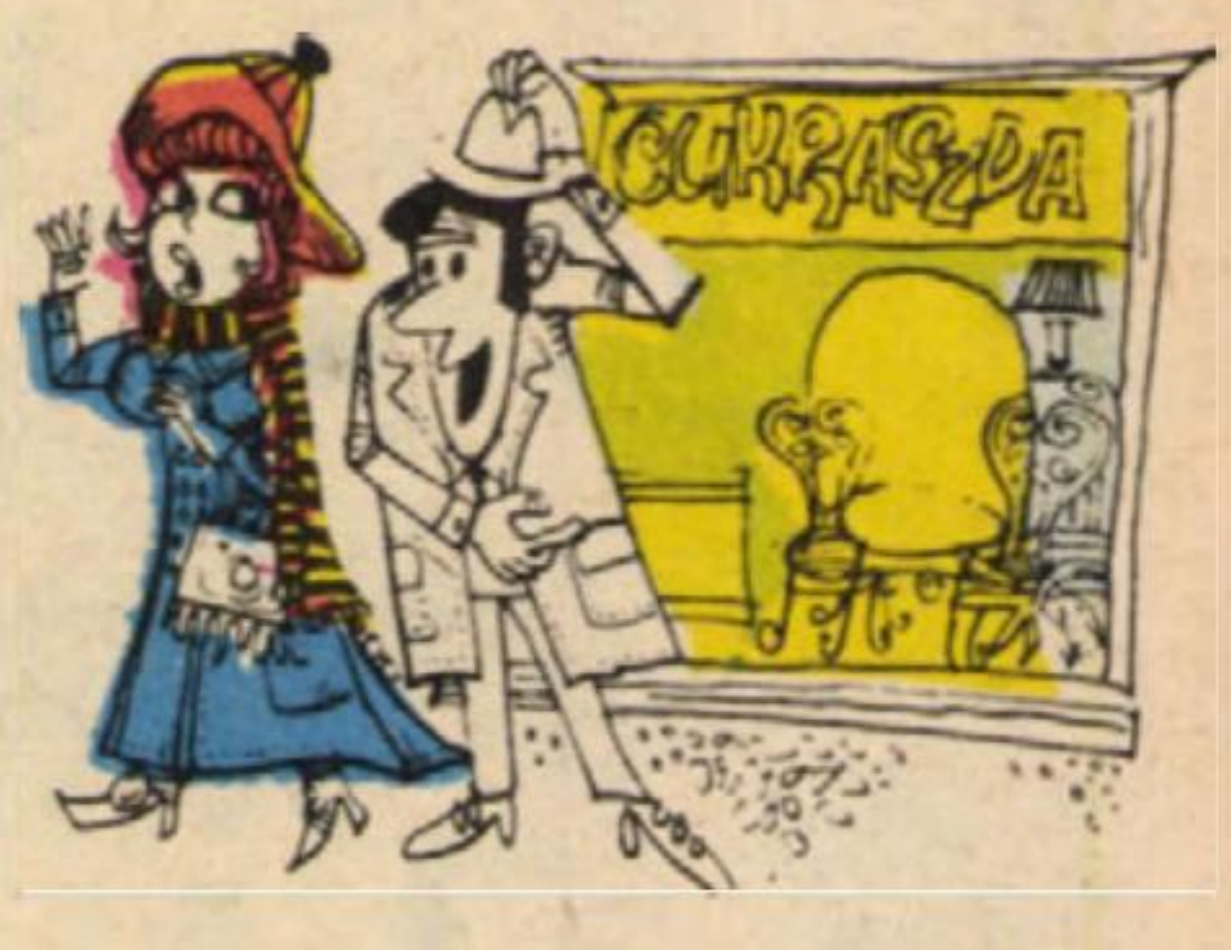

— Kérem, gondolja meg, én nem hívok meg mindenkit.

— Én sem utasítok el mindenkit.

*

— Apu, miért vagy te vegetáriánus?

— Mert szeretem az állatokat.

— Akkor miért eszed el előlük a takarmányt?

*

Arról folyik a vita a válóperes tárgyaláson, hogy a három gyereket hogyan osszák el a szülők között. Sem az apa, sem az anya nem egyezik bele abba, hogy a másikhoz két gyerek kerüljön. Végül is a feleség megunja a végelláthatatlan disputát.

— Rendben van, megvárjuk, míg négyen lesznek.

(A moszkvai „Krokodil"-ból)

fordította: K. A

EZT OLVASTAM

KIK ELLEN VÉDEKEZHETÜNK?

Magyar Nemzet: „A trükkös fiúk nem tartoznak a Kék Fény hatáskörébe. *Nem bűnözők, hanem dolgozók. Lehet védekezni ellenük.*"

Hm. A bűnözők ellen nem?!

EMBERRABLÁS BUDAPESTEN

Napilap-mondat: „Knöpfel István a Péterfy Sándor utcai kórházban szorgalmasan hordta a betegeket és *szorgalmasan lopta a műtősöket...*"

Most már érthető, miért olyan kevés a kórházi műtős. Knöpfel István ellopkodta őket.

MIRŐL ISMERSZIK AZ ÜGYVÉD?

A Hétfői Hírek sportrovata így számol be egyik labdarúgónk mérkőzés alatti magatartásáról: *„Ügyvédi tevékenységet folytatott: alibit játszott."*

Számos ügyvéd ismerősöm van, de alibit játszani még egyiket sem láttam, legföljebb ultit.

Tímár György

TIBALD ÉS BEPCSELLŐ

Egy napon jelent meg mind az öt fővárosi napilapban a Rómeó és Júlia című film kritikája. Valamennyi kritika megegyezett abban, hogy Zeffirelli műve jeles alkotás. Csupán egy lényegtelennek tűnő kérdésben nem tudtak megegyezni: hogyan is hívják Capuletné bajkeverő unokaöccsét? A Népszabadság és a Magyar Hírlap szerint Tybalt a neve. A Népszava és az Esti Hírlap szerint viszont Tibald. A Magyar Nemzet pedig a Thybalt-variációt játssza meg.

Melyik hát az igazi? Én az elsőre szavaznék, annál is inkább, mert Shakespeare-kiadásainkban is Tybalt szerepel.

És még egy apróság, hasonló témakörből:

Már akkor csóváltam a fejemet, amikor a Színházi Lexikon 1969-es kiadásában először olvastam, hogy fiatal színészünk, Kozák András, Bepcsellő községben született. Kis ügy, gondoltam, nem is érdemes szóvá tenni. Aztán a Füles jövő évi naptárában megint elém bukkant ez az adat. Most már meg nem állom, hogy ne szóljak: Bepcsellő nevű város, falu, tanya, lakott hely nincs e hazában. Van viszont Vencsellő nevű községünk Szabolcsban, a nyíregyházi járásban.

Erre tanúm az ég — s a helységnévtár.

R. B.

ELFOGLALT EMBER

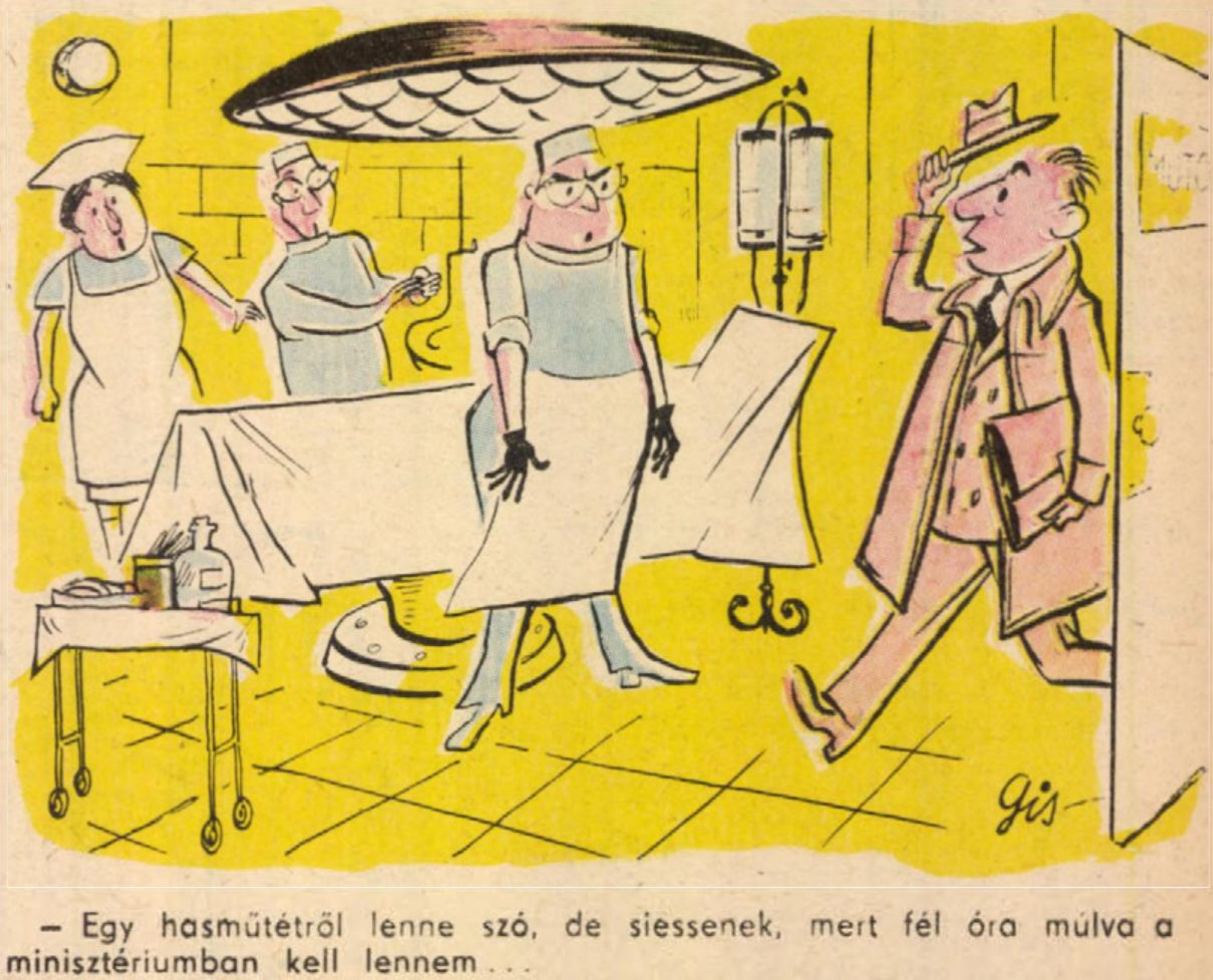

– Egy hasműtétről lenne szó, de siessenek, mert fél óra múlva a minisztériumban kell lennem...

LUDWIG FULDA

POLÉMIA

Az első szőrszálat hasogatott,
s előadást is erről tartott;
a másik a szálat összerakta,
s a elsőt csúnyán kárhoztatta;
a harmadiké bölcs ajánlat:
keresni kell egy jobb szőrszálat.

Fazekas Anna fordítása

VANDÁLOK

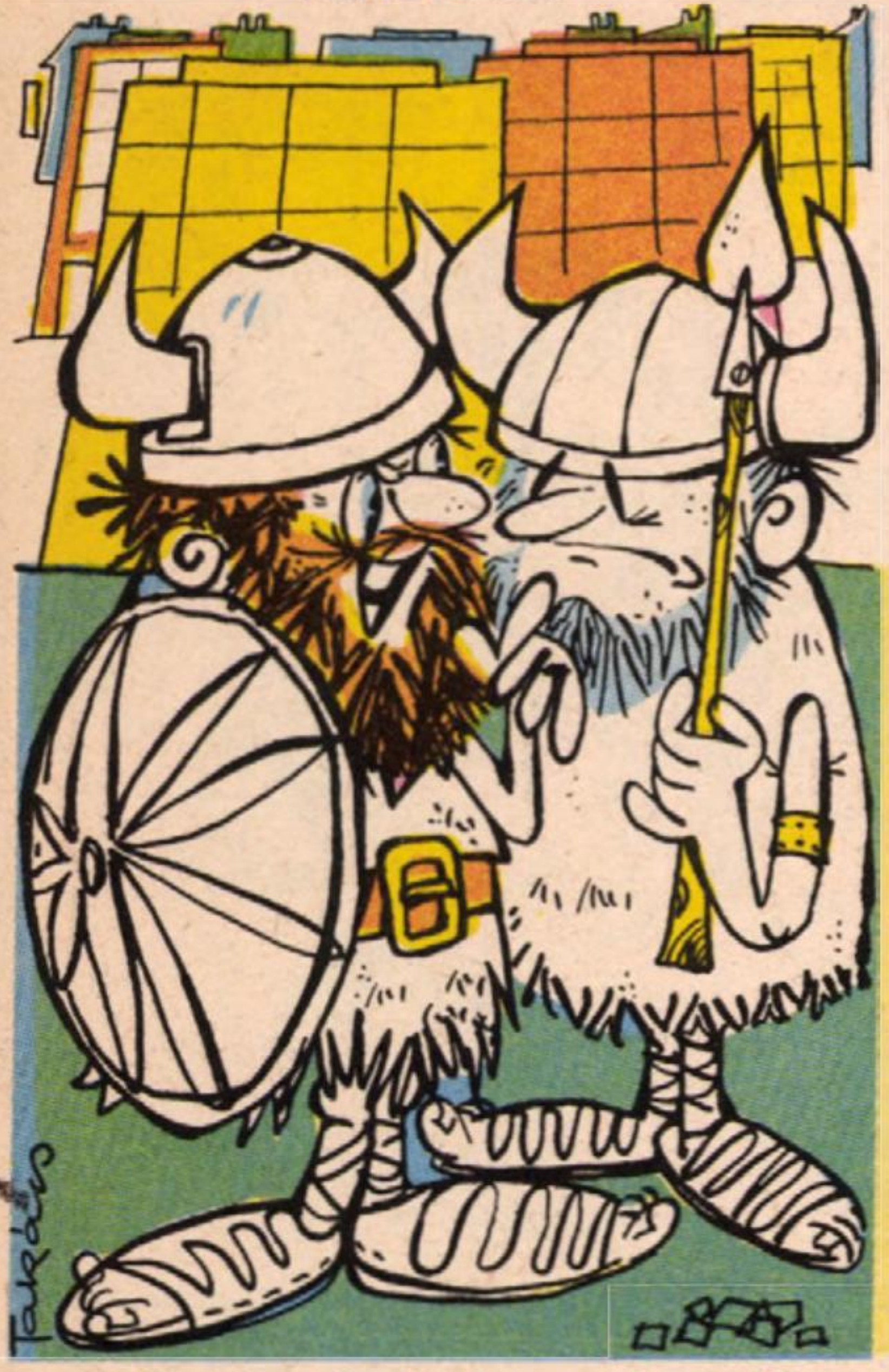

– Nálatok jól ég a parketta?!

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

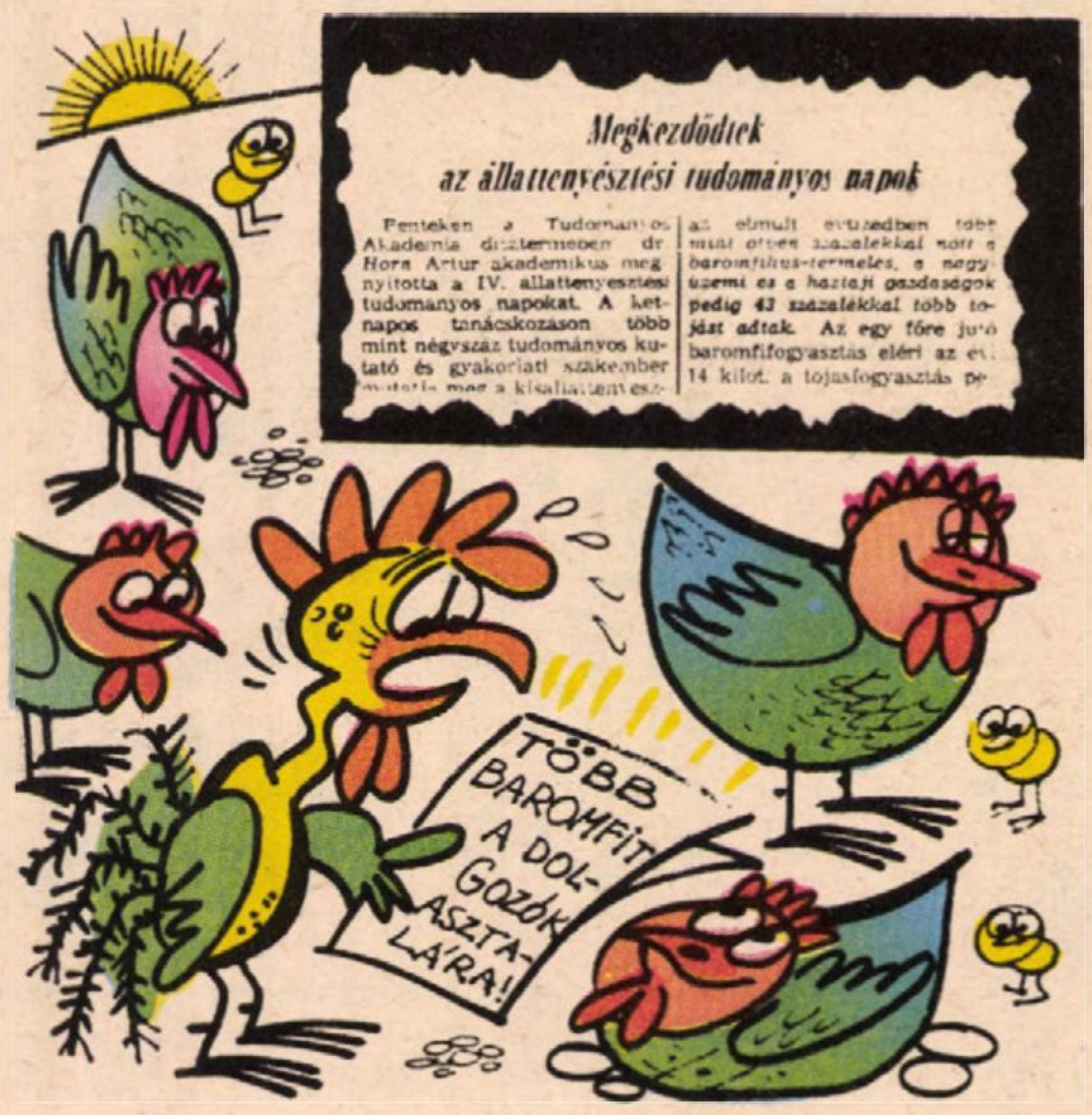
Megkezdődtek
az állattenyésztési tudományos napok
Pénteken a Tudományos Akadémia dísztermében dr. Hora Artúr akadémikus megnyitotta a IV. állattenyésztési tudományos napokat. A kétnapos tanácskozáson több mint négyszáz tudományos kutató és gyakorlati szakember
az elmúlt évtizedben több mint ötven százalékkal nőtt a baromfihús-termelés, a nagyüzemi és a háztáji gazdaságok pedig 43 százalékkal több tojást adtak. Az egy főre jutó baromfifogyasztás eléri az évi 14 kilót, a tojásfogyasztás pe-
TÖBB BAROMFIT A DOLGOZÓK ASZTALÁRA!

– Könnyű azt mondani!...

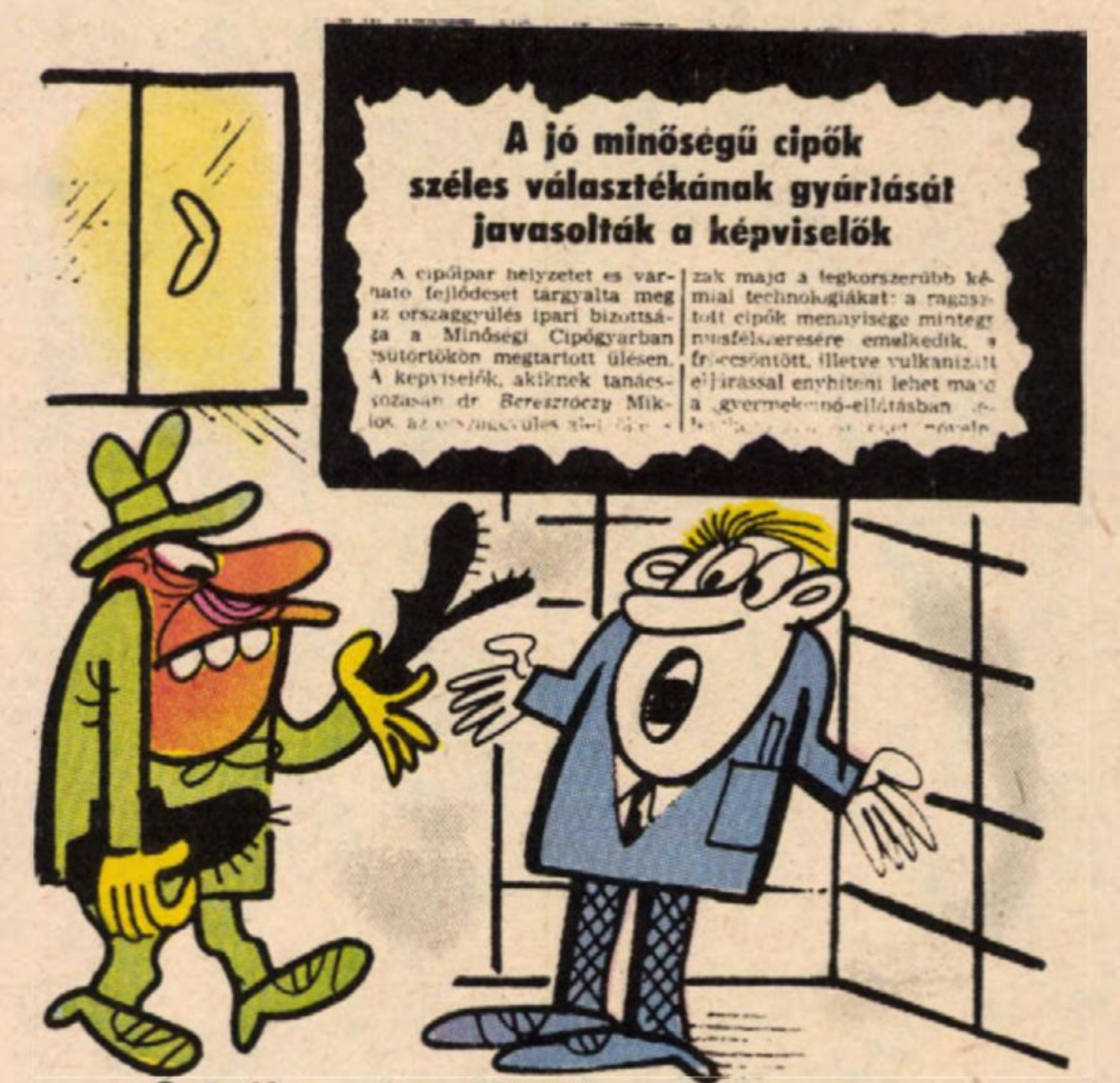
A jó minőségű cipők
széles választékának gyártását
javasolták a képviselők
A cipőipar helyzetét és várható fejlődését tárgyalta meg az országgyűlés ipari bizottsága a Minőségi Cipőgyárban csütörtökön megtartott ülésen. A képviselők, akiknek tanácskozásán dr. Beresztóczy Miklós
zák majd a legkorszerűbb kémiai technológiákat: a ragasztott cipők mennyisége mintegy másfélszeresére emelkedik, a fröccsöntött, illetve vulkanizált eljárással enyhíteni lehet majd a gyermekcipő-ellátásban

– Sajnálom, úgy látszik, ez még az interpelláció előtt készült.

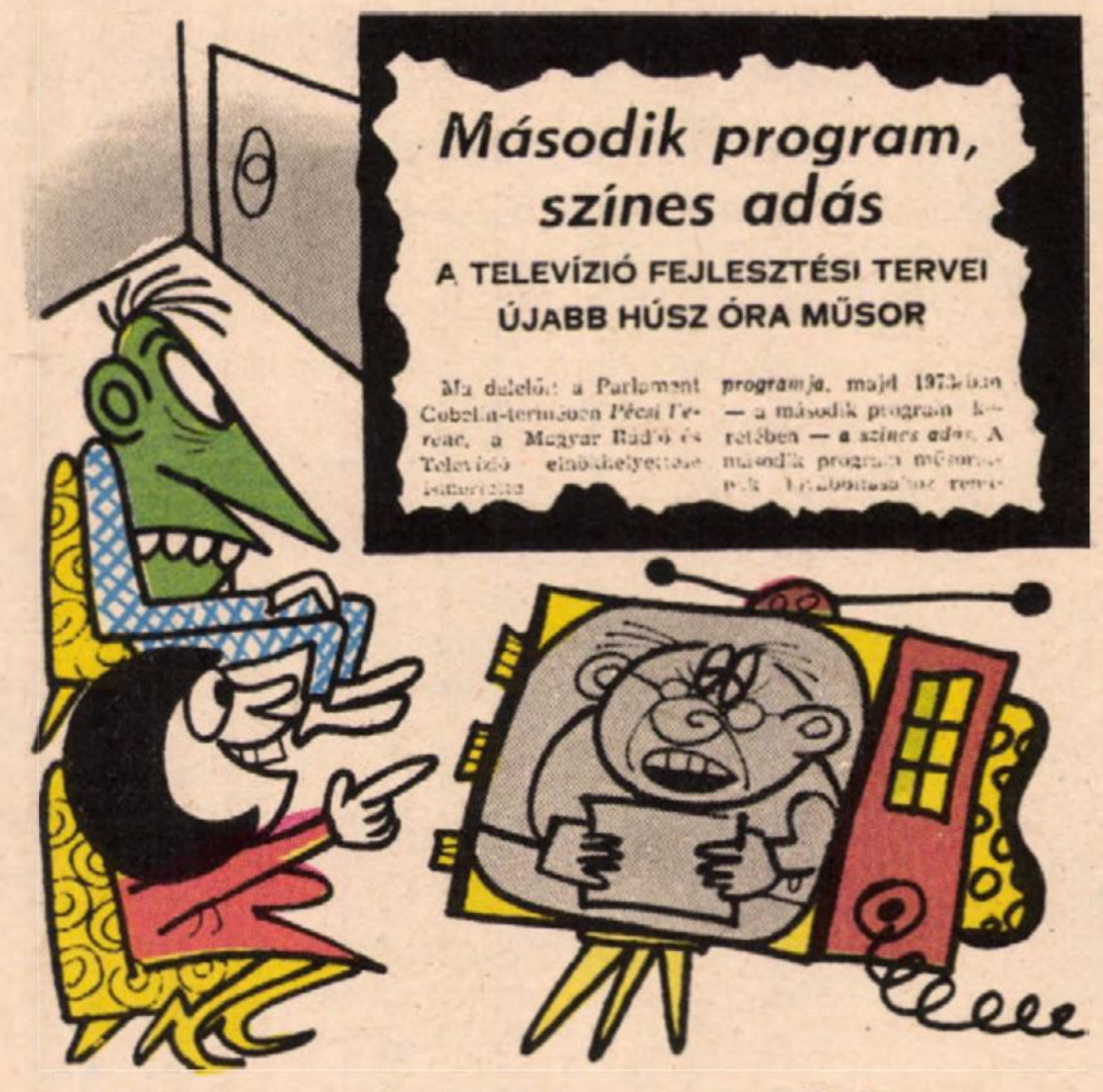
Második program,
színes adás
A TELEVÍZIÓ FEJLESZTÉSI TERVEI
ÚJABB HÚSZ ÓRA MŰSOR
Ma délelőtt a Parlament Gobelin-termében Pécsi Ferenc, a Magyar Rádió és Televízió elnökhelyettese
programja, majd 1973-ban — a második program keretében — a színes adás. A második program műsorá-

– Hát nem gyönyörű lesz ez, Jenő? Nemsokára ugyanezt kapjuk – színesben...

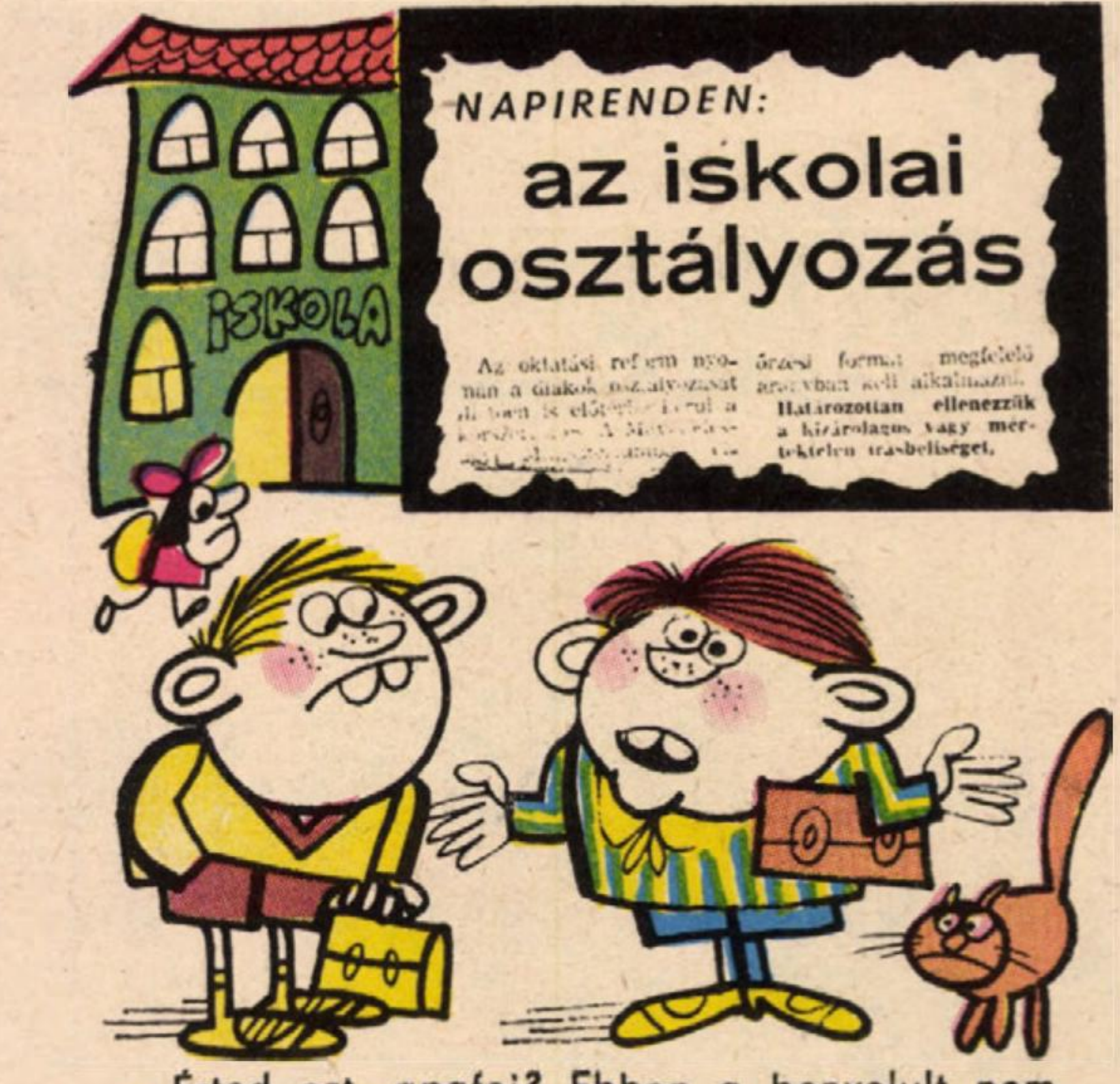
NAPIRENDEN:
az iskolai
osztályozás
ISKOLA
Határozottan ellenezzük a kizárólagos vagy mértéktelen írásbeliséget.

– Érted ezt, apafej? Ebben a bonyolult nemzetközi helyzetben ők ilyen piti dolgokon törik a fejüket...

RÉBUSZ

149. rejtvényünk megfejtése:

F R Ő Ő

Fegyveres erők

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Tóth Mária, Bp. II., Bimbó u. 63.

Váradi Ferencné, Veszprém, Vörösmarty tér 4.

Vörös Jenő, Hatvan, Hunyadi tér 21.

151. REJTVÉNYÜNK

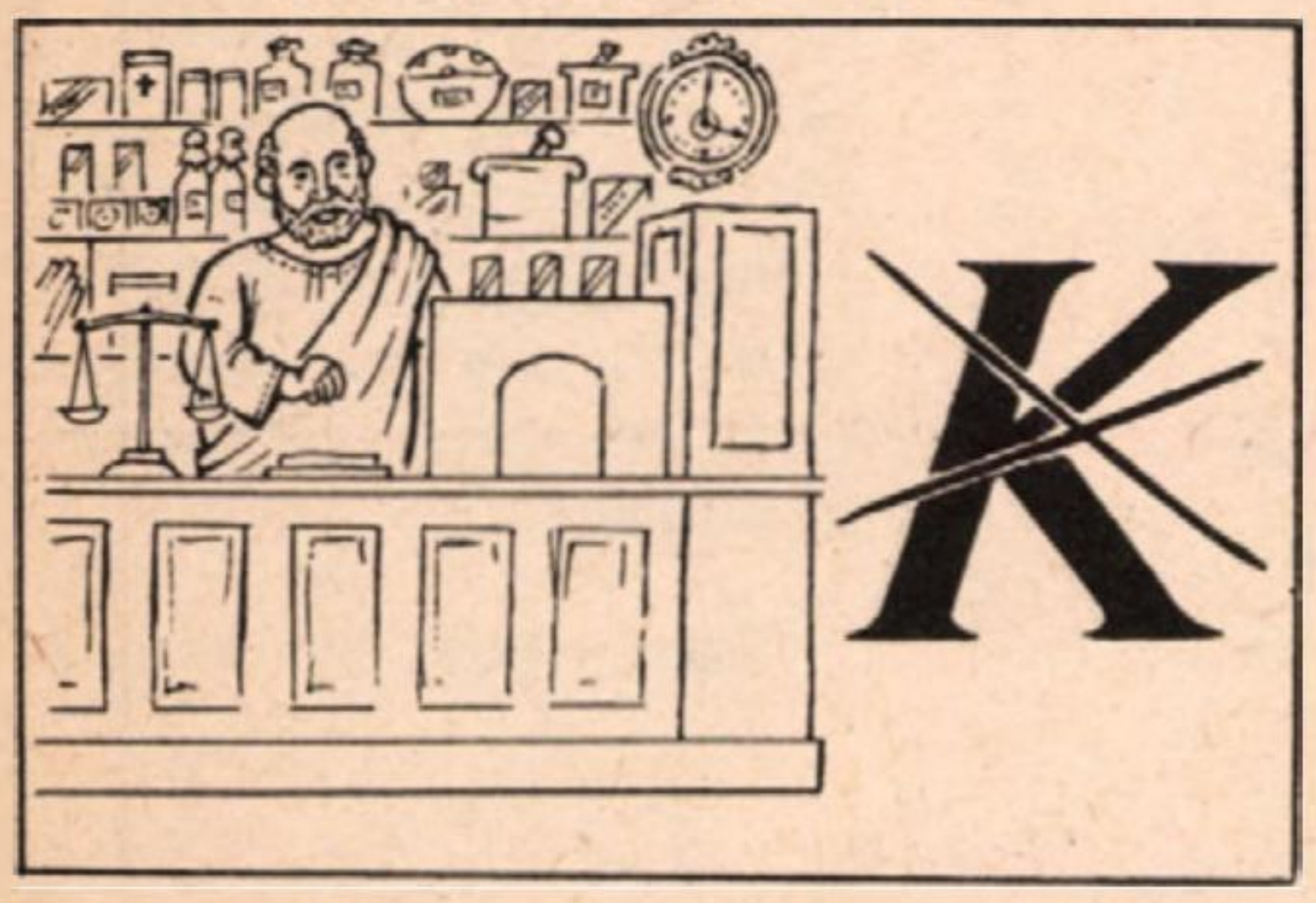

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb november 23-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.

HALLOTTUNK EGY SKÓT VICCET

Az egyik aberdeeni kávéházban McAdam letelepszik egy ismerőse asztalához:

— Ide hallgass, Sam! Én tíz évvel ezelőtt leszoktam a cigarettázásról. Ezzel megspóroltam naponta egy pennyt. Egy hónap alatt összegyűlt harminc penny, amit szépen bevittem a bankba. A következő hónapban megint harminc pennyt. Tíz év alatt egész kis vagyont gyűjtöttem össze. A bank most váratlanul tönkrement és az egész tőkém odaveszett. Légy szíves, adj egy cigarettát!

LAKÓGYŰLÉS

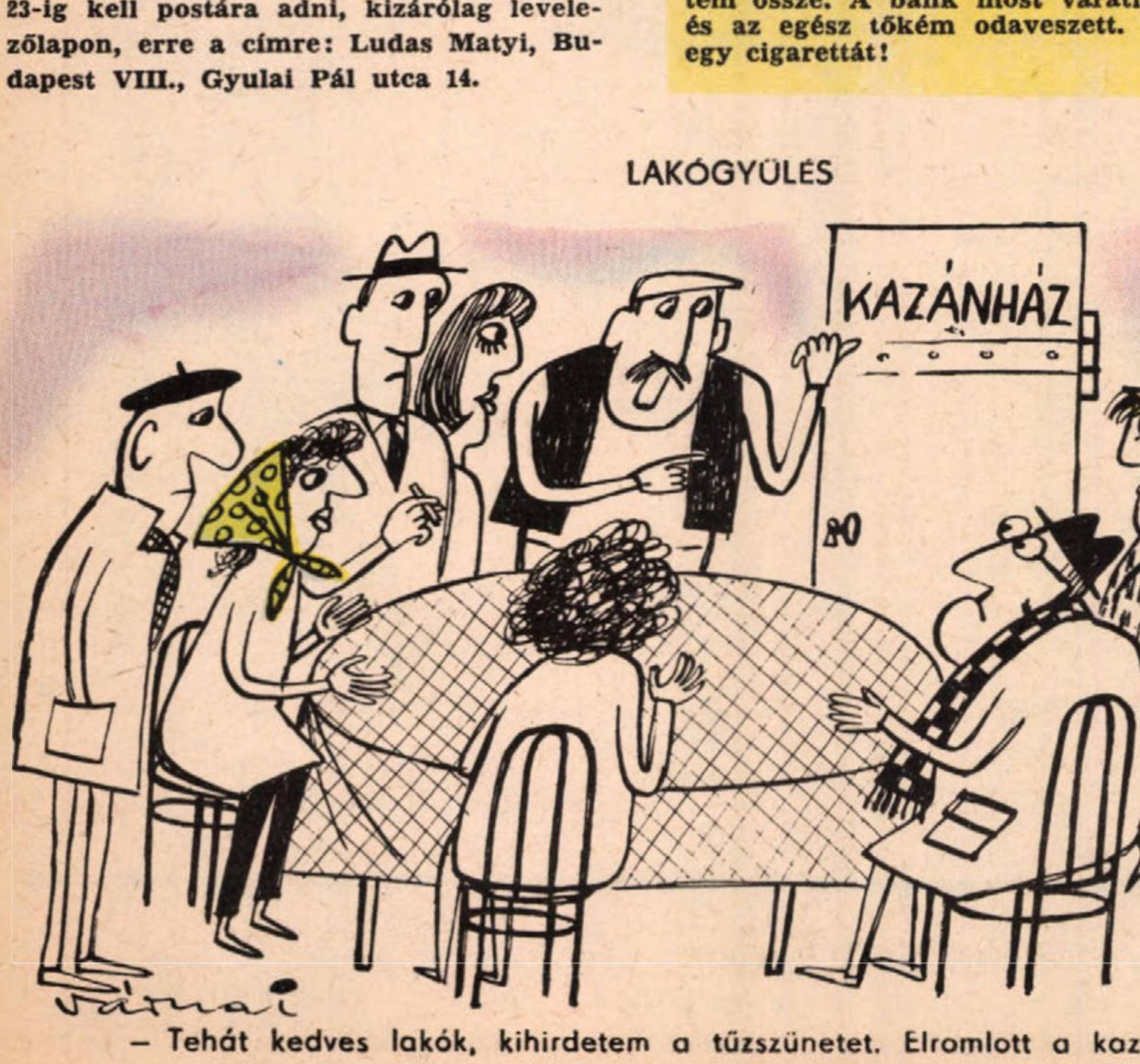
KAZÁNHÁZ
Vámai

– Tehát kedves lakók, kihirdetem a tűzszünetet. Elromlott a kazán!

IRODALMI LAPNÁL

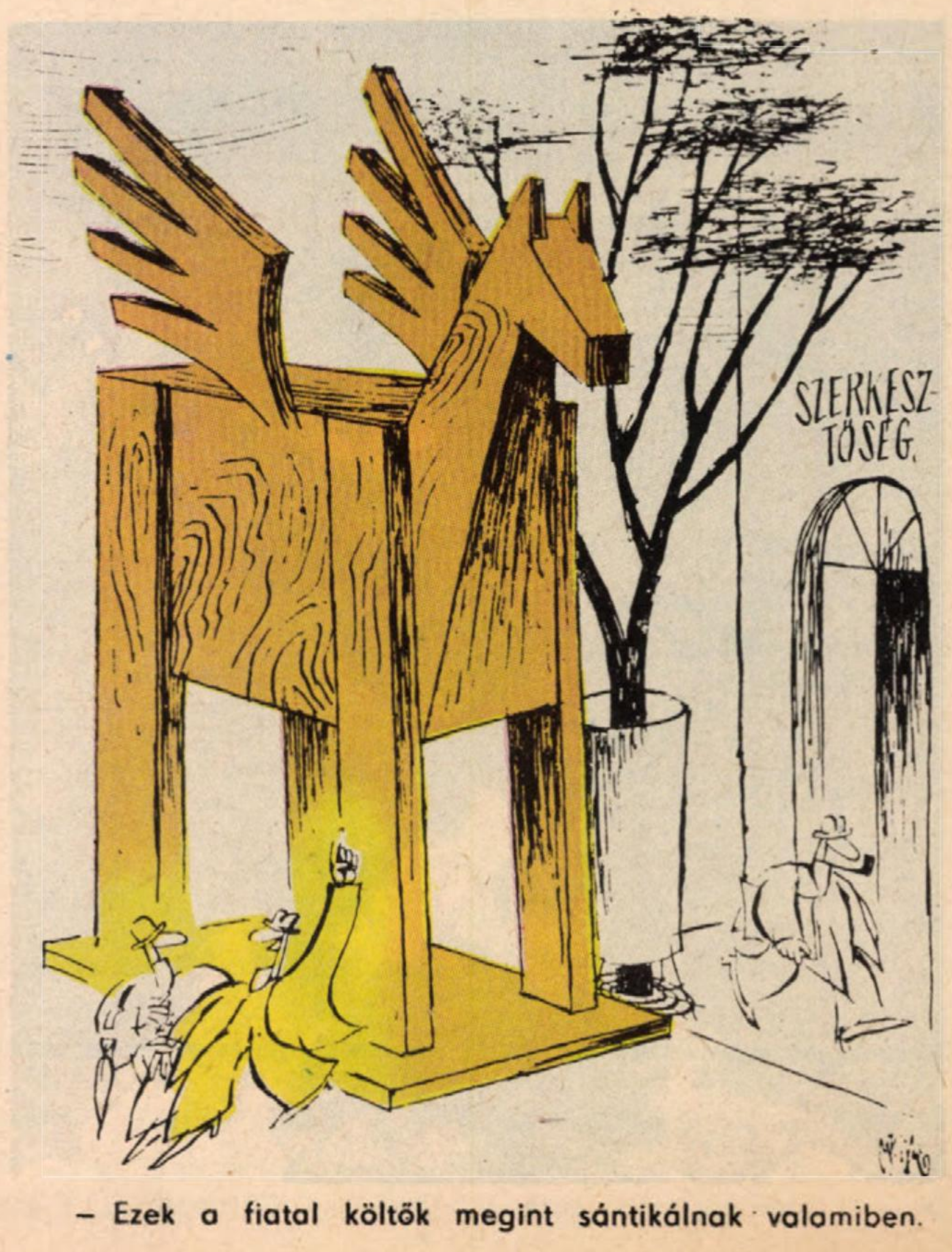
SZERKESZTŐSÉG

– Ezek a fiatal költők megint sántikálnak valamiben.

MEGLEPETÉS

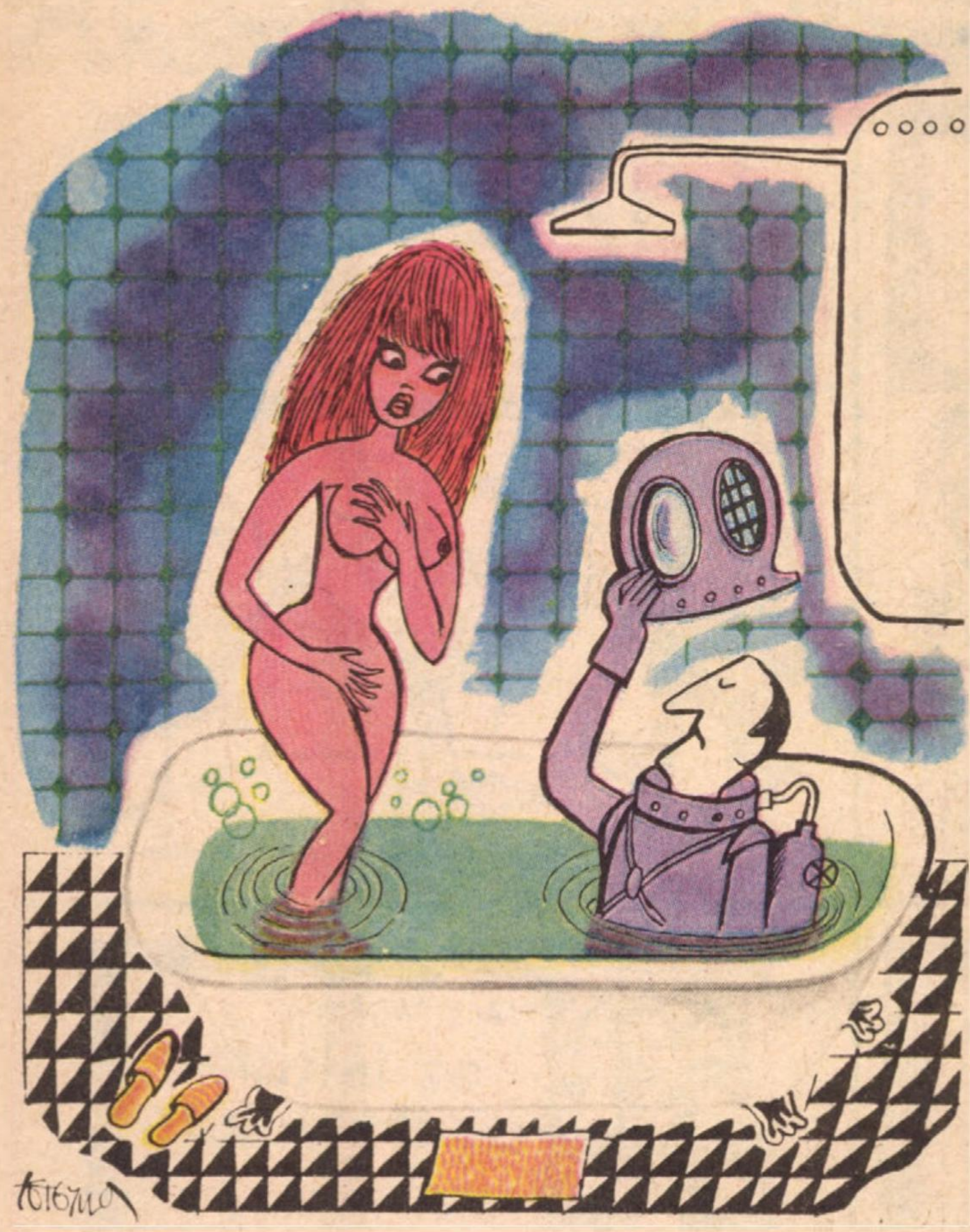

RÁGALOMHADJÁRAT

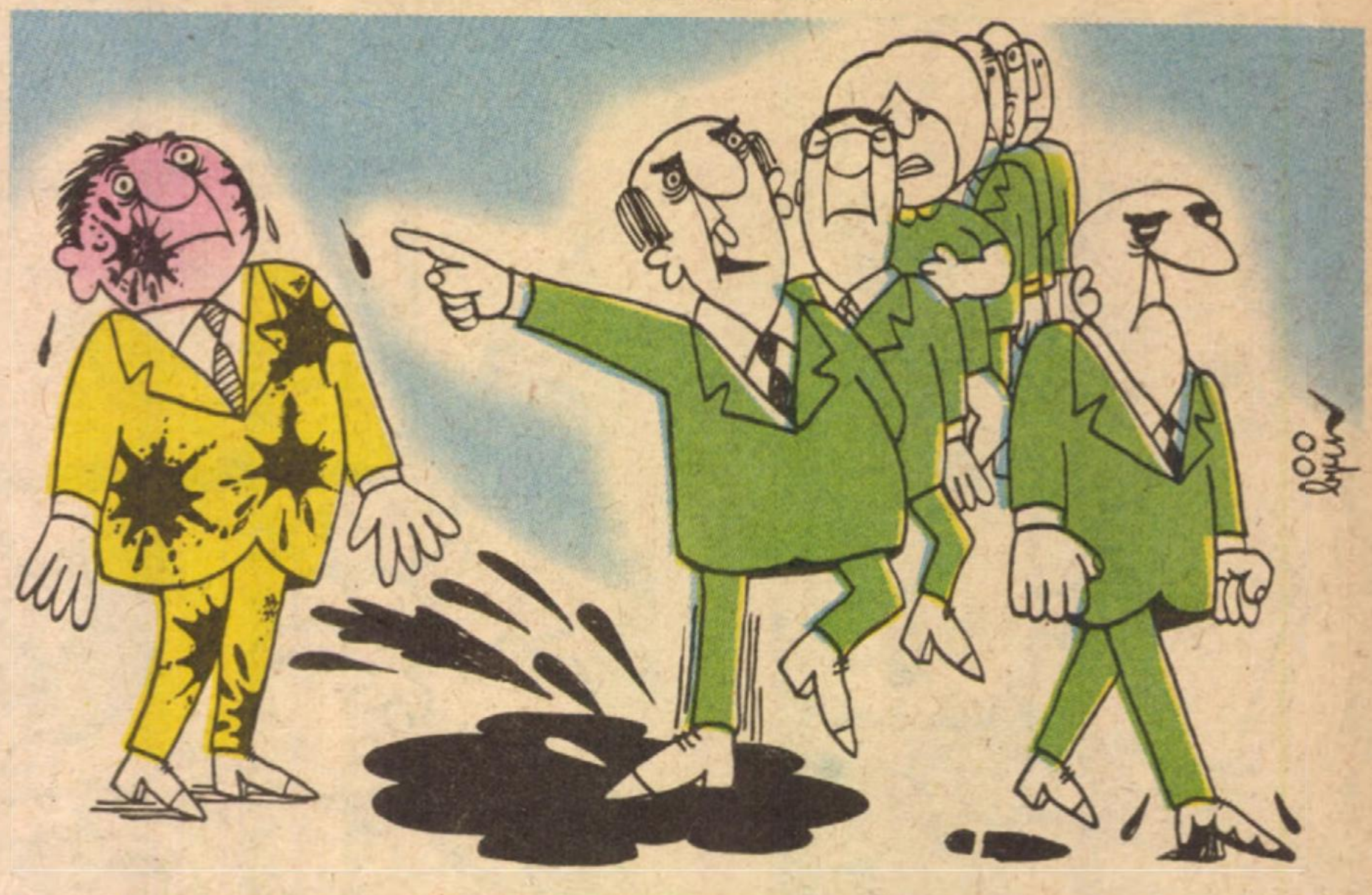

AZ OPTIMISTA

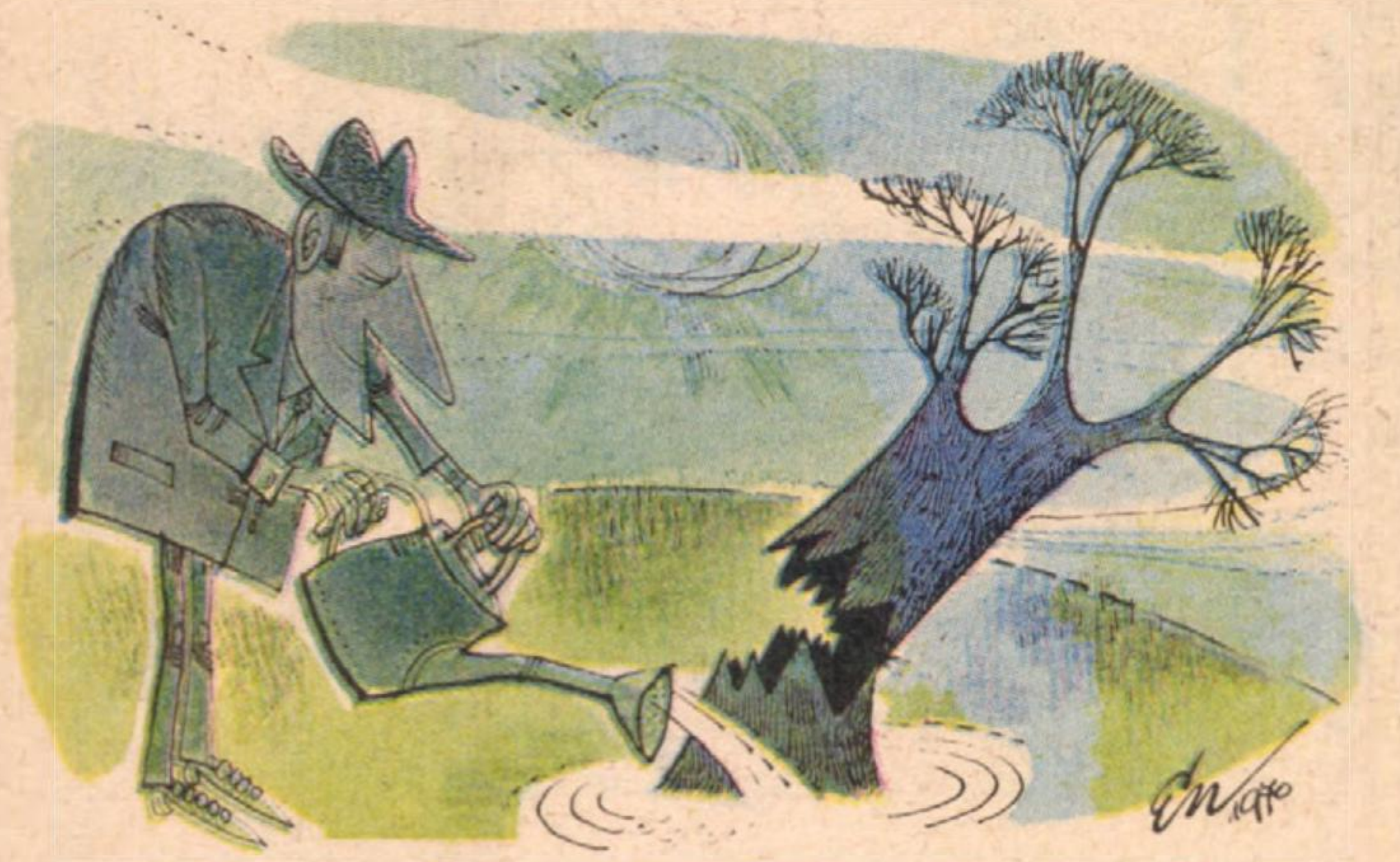

SZILÁNKOK

DERÉK IFJÚ

Ismerek egy fiatalembert, aki huszonnégy éves korára nyugdíjból él. Az anyja nyugdíjából.

MELLÉKJÖVEDELEM

Ismerősöm, Lajos, szép mellékjövedelemre tesz szert azzal, hogy már novemberben minden nőnek boldog új esztendőt kíván. A babona ugyanis azt tartja: jó dolog, ha egy férfi kíván először boldog új évet. S ez minden nőnek megér néhány forintot.

RENDES VENDÉG

Mariska néni megígérte: vasárnap délután nem jön el hozzánk látogatóba, ha elviszem a neki szánt citromos teát, aprósüteményt és a kis tányér birsalmasajtot.

DÍSZTÁVIRAT

Amióta előfordul, hogy negyvennyolc órás késéssel kézbesítik a táviratot, megtörténhet az is, hogy az esküvői dísztávirat már a válóperre készülődökhöz érkezik.

BLŐD KÉRDÉS

— Mit csinál a kötéltáncos, ha minden kötél szakad?

FIGYELMEZTETÉS LÁNYOKNAK

Az a férfi, aki Budapest térképével a kezében keresi, hogy hol a Rottenbiller utca, nem biztos, hogy dúsgazdag külföldi.

FOHÁSZ

— Add meg nekünk a mindennapi, szabvány szerint készült kenyerünket . . .

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Mélységesen megvetem és elítélem a névtelen levélírókat. Egyetért velem?

— Tökéletesen.

— Nincs felháborítóbb, mint amikor valaki egy gyalázkodó levelet küld embertársának és azt írja alá: „Egy jóakarója.” Egyetért velem?

— A legnagyobb mértékben.

— Soha nem vetemednék arra, hogy rágalmazó levelet írjak névtelenül.

— S ha szabad kérdeznem, mi volt az a boríték, amit az előbb bedobott a postládába?

— Alaposan megmondom benne a véleményemet az igazgatómnak. De ez nem névtelen levél. A levél alján gyönyörűen, olvashatóan ott szerepel feladóként egy régi rosszakaróm neve . . .

Galambos Szilveszter

KIKÉPZÉS

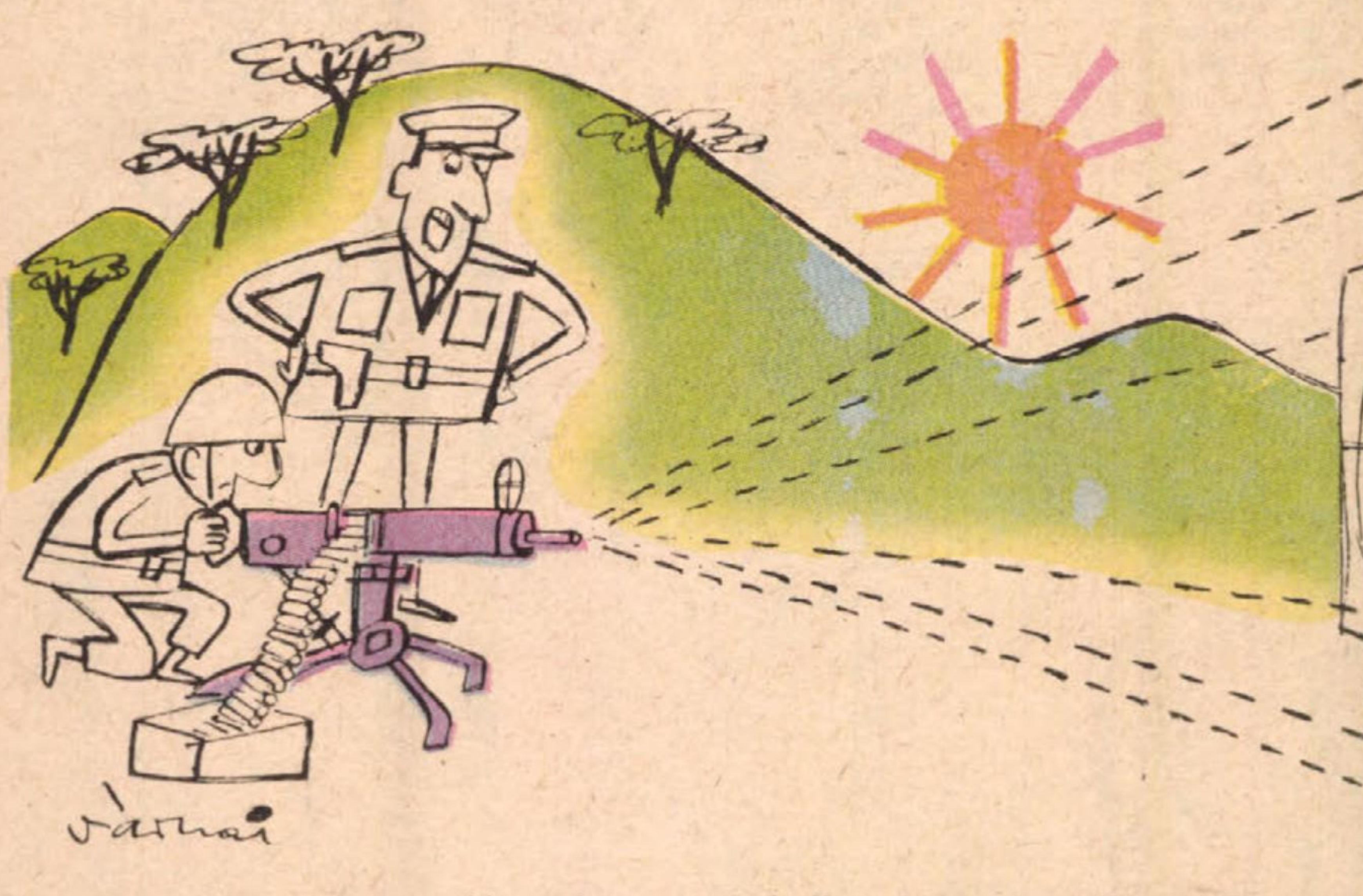

– Ugye fiam, te futballcsatár vagy civilben . . .?!

DÖNTŐ ÉRV

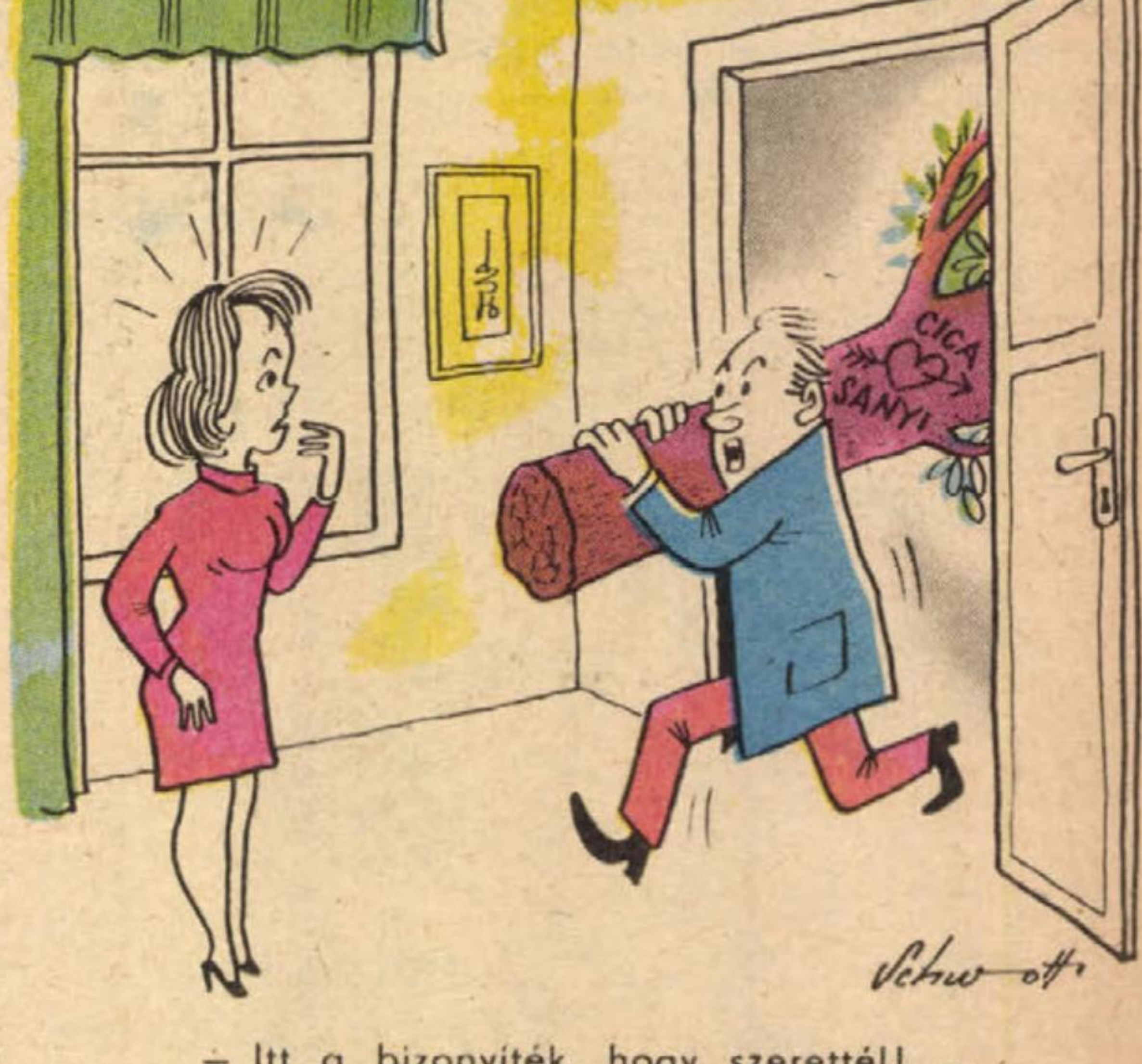

– Itt a bizonyíték, hogy szerettél! . . .

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25.504
Készült a Zrínyi Nyomdában — 70.4044/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ultraset 72-es ofszet rotációs eljárással. — Felelős vezető: Bolgár Imre